

Vlaams
Parlement

ingediend op **1450** (2017-2018) – Nr. 4
26 maart 2018 (2017-2018)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door Peter Persyn

over het ontwerp van decreet

tot regeling van de toelagen
in het kader van het gezinsbeleid

en over het voorstel van decreet

van Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Guy D'haeseleer, Ortwin Depoortere,
Tom Van Grieken en Anke Van dermeersch

houdende invoering van een recht op kinderbijslag
naar Deens model

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin:

Voorzitter: Bart Van Malderen.

Vaste leden:

Danielle Godderis-T'Jonck, Lies Jans, Lorin Parys, Peter Persyn, Elke Sleurs, Tine van der Vloet;
Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;
Freya Saeys, Martine Taelman;
Freya Van den Bossche, Bart Van Malderen;
Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

Björn Anseeuw, Vera Celis, Cathy Coudyser, Koen Daniëls, Ingeborg De Meulemeester,
Manuela Van Werde;
Sonja Claes, Dirk de Kort, Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;
Jo De Ro, Emmily Talpe;
Jan Bertels, Bert Moyaers;
Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Ortwin Depoortere.

Documenten in het dossier:

- 1450** (2017-2018) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen
– Nr. 3: In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
542 (2015-2016) – Nr. 1: Voorstel van decreet

INHOUD

I.	Toelichting bij het voorstel van decreet houdende invoering van een recht op kinderbijslag naar Deens model door Ortwin Depoortere	4
II.	Toelichting bij het ontwerp van decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid door Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	5
III.	Algemene bespreking.....	16
1.	Uiteenzetting door Lies Jans	16
2.	Uiteenzetting door Katrien Schryvers	18
3.	Uiteenzetting door Freya Van den Bossche.....	21
4.	Uiteenzetting door Elke Van den Brandt.....	24
5.	Uiteenzetting door Ortwin Depoortere	26
6.	Uiteenzetting door Freya Saeys.....	28
7.	Uiteenzetting door Bart Van Malderen	29
8.	Antwoord van minister Jo Vandeurzen.....	31
9.	Replieken.....	34
IV.	Artikelsgewijze bespreking en stemming	37
V.	Tweede lezing	55
VI.	Stemming over het geheel.....	57
	Gebruikte afkortingen	58
	Tekst aangenomen door de commissie.....	59

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het ontwerp van decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid tijdens haar vergaderingen van 20 februari en 6, 13 en 20 maart 2018.

Het ontwerp van decreet werd in overeenstemming met artikel 26, 2, van het Reglement samen geagendeerd met het voorstel van decreet houdende invoering van een recht op kinderbijslag naar Deens model (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 542/1). Op basis van artikel 61, 1, van het Reglement werd het ontwerp van decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid als basis genomen voor de artikelsgewijze bespreking.

De amendementen op het ontwerp van decreet zijn verspreid als *Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1450/2.

Na de artikelsgewijze bespreking, die plaatsvond op 13 maart 2018, vroeg Bart Van Malderen overeenkomstig artikel 75, 2, van het Reglement een tweede lezing. De tweede lezing vond plaats op 20 maart 2018 en verliep op basis van *Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1450/3.

Overeenkomstig artikel 63, 1, van het Reglement kondigde Bart Van Malderen op 20 maart 2018 een reflectienota aan.

I. Toelichting bij het voorstel van decreet houdende invoering van een recht op kinderbijslag naar Deens model door Ortwin Depoortere

Ortwin Depoortere zegt dat dit voorstel van decreet de tekst overneemt van het wetsvoorstel dat abusievelijk in de Kamer werd ingediend door N-VA-kamerlid Sarah Smeyers (*Parl.St.* Kamer 2015-16, nr. 1349/1). Sedert de zesde staats-hervorming is Vlaanderen immers bevoegd voor de gezinsbijlagen.

Het voorstel van decreet streeft naar een hervorming van het kinderbijslagstelsel naar Deens voorbeeld door het werkelijke en wettige verblijf in België te koppelen aan het bedrag dat de rechthebbende toekomt. Dat is nodig om het verzekeringsprincipe van de sociale zekerheid in stand te houden gelet op de ongeziene internationale migratiestromen uit het Midden-Oosten, uit delen van Afrika en uit het oosten van Europa. In 2017 zijn in de 28 EU-lidstaten 707.000 asielaanvragen ingediend. België was in 2017 goed voor een kleine 20.000 asielaanvragen. Het welvaartsverschil tussen Europa en een groot deel van de wereld maakt dat wereldwijd mensen de ambitie hebben om naar Europa te migreren. Welvaart en sociale zekerheid werken als een magneet op potentiële migranten over heel de wereld. Het maakt van België een te grote aantrekkingspool en zorgt voor een te grote toevloed aan gelukszoekers. Het merendeel van de vluchtelingen wordt door economische motieven gedreven. Maatregelen zijn aangewezen die de samenleving, die bedreigd wordt door een grote migrantentooestroom, minder aantrekkelijk maken. Zo wordt een nog grotere economische en culturele ontwrichting van de samenleving vermeden, en blijft de betaalbaarheid van sociale zekerheid en voorzieningen gegarandeerd.

Het voorstel van decreet is op het Deense model gebaseerd. Nieuwkomers hebben er tijdens hun eerste verblijfsjaren geen volledige toegang tot sociale voorzieningen. Een sociaal verzekerde krijgt na één jaar aangetoond en wettelijk verblijf recht op 25 percent van de volledige bijslag. Na twee jaar is dat 50 percent en na drie jaar 75 percent. Na vier jaar aangetoond en wettelijk verblijf heeft men recht op het volledige bedrag. Het verblijf hoeft niet onafgebroken te zijn. Op deze wijze worden uniforme toekenningsvoorwaarden gecreëerd voor alle ingezetenen zonder discriminatie.

Dit voorstel van decreet is een eerste stap in de gewenste evolutie richting het Deense model dat nieuwkomers niet meteen alle sociale rechten toekent. De indieners zijn ten gronde van mening dat vreemdelingen minstens zeven van de acht voorgaande jaren hier legaal verbleven moeten hebben en eerst drie jaar bijgedragen moeten hebben aan de welvaartstaat. Wie niet aan deze voorwaarden beantwoordt, heeft slechts recht op beperkte hulp. Omdat de indieners beseffen dat voor dat laatste allicht geen meerderheid gevonden kan worden, nemen ze letterlijk het N-VA-wetsvoorstel over. Aangezien meerdere N-VA- en Open Vld-politici in 2015 te kennen gaven dat maatregelen nodig zijn om de sociale zekerheid te beschermen, hoopt hij dat er een meerderheid is voor dit voorstel van decreet.

II. Toelichting bij het ontwerp van decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid door Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Op 22 december 2017 keurde de Vlaamse Regering het ontwerp van decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid definitief goed. Dit decreet biedt uitwerking aan de conceptnota van de Vlaamse Regering 'Voor elk kind en elk gezin een groeipakket op maat' van 31 mei 2016 (*Parl. St. VI. Parl. 2015-16, nr. 796/1*). Het Groeipakket is de nieuwe naam voor de Vlaamse kinderbijslag. Maar het is meer: het Groeipakket staat voor het geheel van financiële tegemoetkomingen waarin de Vlaamse overheid voorziet voor elk kind in elk gezin.

Daarbij krijgen gezinnen met jonge kinderen een sterke start, met een ondersteuning van de opvoedingskosten door een gelijk en onvoorwaardelijk basisbedrag voor elk kind. Dat doet minister Jo Vandeurzen door een geïntegreerd gezinsbeleid te voeren door de koppeling met de schooltoelagen en een toeslag voor kinderopvang en voor kleuters. Het systeem is eenvoudiger dan het huidige en rechtvaardiger omdat elk kind in elk gezin gelijke kansen krijgt van bij de start. Het is een recht van het kind. Daarbij zijn twee zeer belangrijke evenwichten gevonden, waarbij het Groeipakket de armoede verder terugdringt via verruiming van de sociale toeslagen en geen enkel gezin minder krijgt dan het bedrag in het huidige kinderbijslagsysteem. Op de principes van deze conceptnota is een armoedetoets uitgevoerd. De commissie heeft deze conceptnota en de bijhorende armoedetoets uitgebreid kunnen bespreken tijdens de hoorzittingen over de conceptnota (*Parl. St. VI. Parl. 2015-16, nr. 796/2*). Dit ontwerp van decreet betreft de uitvoering van deze conceptnota.

Met dit ontwerp van decreet zet de Vlaamse Regering haar keuze voor een geïntegreerd gezinsbeleid verder. Daarbij wenst zij alle kinderen en alle gezinnen maximaal te versterken en ondersteunen tijdens hun ontwikkeling. Daarbij wordt er werk gemaakt van vereenvoudiging, afstemming en transparantie. Daartoe is dit ontwerp van decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid opgemaakt. Daarin worden drie soorten toeslagen geïntegreerd, meer bepaald de gezinsbijslagen, de selectieve participatietoelagen en andere toelagen in het kader van het gezinsbeleid, namelijk de kinderopvangtoeslag en de kleutertoeslag. Deze zijn opgenomen in boek 2 van het ontwerp van decreet.

Boek 1 regelt een aantal technische aangelegenheden. Naast de noodzakelijke definities wordt het automatische indexmechanisme voor de toelagen in het kader van het gezinsbeleid ingesteld. Daarnaast wordt een aantal bepalingen inzake het begin en einde van het recht op de toelagen in het kader van het gezinsbeleid ingesteld, waarbij het huidige verdragingsmechanisme op de gezinsbijslagen dat is ingebouwd in de Algemene kinderbijslagwet, wordt opgeheven.

Naar analogie met de bepalingen van de Algemene kinderbijslagwet dat gezinsbijslagen geen inkomsten betreffen wordt deze regel ook ingeschreven voor de toelagen in het kader van het gezinsbeleid. In het laatste artikel van boek 1 worden

de nodige bepalingen inzake gegevensdeling opgenomen zodat hiertoe de nodige rechtsgronden zijn.

Boek 2 behandelt de toelagen in het kader van het gezinsbeleid. In een eerste deel komen de gezinsbijslagen aan bod. Deze bestaan uit het maandelijkse basisbedrag van 160 euro, dat wordt toegekend aan elk kind dat zijn woonplaats heeft in Vlaanderen. Deze kinderen moeten Belg zijn ofwel toegelaten of gemachtigd zijn om op het grondgebied te verblijven. Op dit criterium kan de Vlaamse Regering in algemene vrijstellingen voorzien. Ook voor verdwenen en ontvoerde kinderen worden naar analogie met de Algemene kinderbijslagwet de nodige bepalingen opgenomen.

De gezinsbijslagen blijven onvoorwaardelijk voor kinderen die de leeftijd van 18 jaar niet bereikt hebben. Deze onvoorwaardelijkheid blijft behouden voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte op 21 jaar. Kinderen die ouder zijn, kunnen nog een recht op gezinsbijslagen openen indien zij schoolverlater, leerling, student of stagiair zijn. Net zoals in de huidige regelgeving zijn de gezinsbijslagen niet verschuldigd voor kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten België. De Vlaamse Regering zal de nodige uitvoering geven aan deze bepalingen.

Naar analogie met de huidige geboorte- en adoptiepremie is er een eenmalig startbedrag voor gezinnen bij de geboorte of adoptie van een kind. Het startbedrag bedraagt 1100 euro en is niet langer afhankelijk van de geboorterang van een kind. Het startbedrag bij geboorte zal nog steeds voorafgaand aan de geboorte uitbetaald worden, waarbij de nodige overgangsmaatregelen gelden voor voorafbetalingen die zich voordoen vanaf 1 oktober 2018.

Een laatste toeslag die onvoorwaardelijk voor elk kind geldt, is de universele participatietoeslag. Er is voor elk kind eenmaal per jaar een extra tegemoetkoming aan het begin van het schooljaar. Deze toeslag is afhankelijk van de leeftijd. Waar deze initieel 20 euro bedraagt, stijgt deze op de leeftijd van vijf jaar tot 35 euro, op de leeftijd van twaalf jaar tot 50 euro en op de leeftijd van 18 jaar tot 60 euro.

Binnen het kader van de gezinsbijslagen kent dit ontwerp van decreet een aantal zorgtoeslagen toe die het huidige stelsel ook kent. Zo wordt er ook in dit ontwerp van decreet voorzien in een toeslag voor kinderen die wees worden. Deze toeslag is echter niet langer afhankelijk van het feit of de overlevende ouder al dan niet opnieuw een gezin gaat vormen. Hierdoor wordt de alleenstaandeval opgeheven.

Aan wezen die beide ouders verloren hebben, wordt bovenop het basisbedrag een maandelijkse toeslag van 160 euro toegekend. Voor wezen die één ouder verloren, bedraagt deze toeslag 80 euro. De begunstigde behoudt deze toeslag ongeacht het feit of de overlevende ouder opnieuw een gezin vormt. Daarnaast staat voor deze kinderen ook de mogelijkheid open op een sociale toeslag, wat thans niet het geval is.

De zorgtoeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte zet de huidige toepassing van de verhoogde kinderbijslag verder. Kinderen geven, afhankelijk van hun ondersteuningsnood, eigen mogelijkheden tot integratie en de invloed op de familiale omgeving, recht op een maandelijkse toeslag. Dit om tegemoet te komen aan de kosten die gepaard gaan met de extra zorgen waar dit kind behoefte aan heeft. De bedragen van deze toeslag corresponderen met de bedragen die gelden onder de Algemene kinderbijslagwet.

Bij de uitwerking van de delegatie aan de Vlaamse Regering zal de Vlaamse Regering de nodige zorg besteden aan de procedures die gepaard gaan met de toekenning van deze toeslag zodat deze zo laagdrempelig mogelijk wordt toegekend. Hierbij

stemt de Vlaamse Regering af met de inschalingen die gebeuren in het kader van het niet-rechtstreeks toegankelijk aanbod.

De laatste zorgtoeslag is de maandelijkse pleegzorgtoeslag a rato van 61,79 euro. Waar deze in het huidige stelsel verloren kan gaan als de oorspronkelijke bijslag-trekkende zich niet langer bekommert om het kind, kan deze toeslag niet langer verloren gaan. Afhankelijk van het feit of het een perspectiefbiedende plaatsing betreft of een andere vorm van pleegplaatsing, zal deze toeslag respectievelijk bij de pleegouder of bij de begunstigde voorafgaandelijk aan de plaatsing toekomen.

De laatste vorm van gezinsbijslagen die wordt toegelicht zijn de sociale toeslagen. Deze worden losgekoppeld van het socio-professioneel statuut van de ouder en worden toegekend op basis van inkomen en gezinsgrootte. Afhankelijk van de gezinsgrootte wordt voorzien in ruimere inkomstengrensbetragen en hogere sociale toeslagen om, beter dan het huidige systeem, te kunnen inspelen op de specifieke omstandigheden van het gezin.

Gezinnen tot twee kinderen die vallen onder de inkomensgrens van 30.386 euro krijgen een toeslag van 50 euro per kind per maand. Gezinnen met meer dan twee kinderen krijgen een toeslag van 80 euro of 60 euro per kind per maand, gebaseerd op hun inkomsten die de grens van respectievelijk 30.386 euro en 60.000 euro niet overschrijden.

Om rekening te houden met de realiteit binnen nieuw samengestelde gezinnen die vallen onder het regime van co-ouderschap met gelijk verdeelde huisvesting, worden de kinderen in elk van beide gezinnen meegeteld. Aangezien de kosten dan ook gelijk verdeeld zijn, namelijk in elk gezin voor de helft, heeft elk van deze gezinnen potentieel recht op de sociale toeslag. Zo komt de toeslag toe in het gezin dat er effectief nood aan heeft. Indien de rechter een zwaartepunt bepaalt in de verblijfsregeling, komt de sociale toeslag toe aan de begunstigde bij wie dit zwaartepunt berust.

Met betrekking tot de samenloop van de gezinsbijslagen die zowel in Vlaanderen als in het buitenland of door volkenrechtelijke instellingen worden toegekend, wordt de huidige gekende voorrangregeling binnen de Algemene kinderbijslagwet verdergezet.

In een tweede deel van boek 2 worden de selectieve participatietoelagen behandeld. Deze vormen de omzetting van de huidige schooltoelage waarbij de regels die hierbij werden gehanteerd grotendeels overeind blijven. Zo zijn er nog steeds nationaliteitsvoorwaarden, alsook pedagogische en financiële voorwaarden die gerespecteerd moeten worden. Daarbij wordt 31 december van het lopende schooljaar als ijkpunt gehanteerd, met uitzondering van de pedagogische voorwaarden die de laatste schooldag van juni als ijkpunt kennen.

Met betrekking tot de pedagogische voorwaarden geldt dat een leerling ingeschreven moet zijn in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling. Zowel voor kleuters als voor leerlingen uit het lager en secundair onderwijs gelden de voorwaarden inzake aanwezigheid die thans ook worden toegepast voor de schooltoelage. De nodige bepalingen inzake gegevensdeling worden opgenomen.

De selectieve participatietoelage is afhankelijk van het inkomen van het gezin. De nodige bepalingen inzake de verschillende gezinstypes die in rekening zullen worden genomen, worden opgenomen in het ontwerp van decreet. De inkomstebepaling zal net zoals voor de sociale toeslagen gebeuren in een besluit van de Vlaamse Regering.

De bedragen van de selectieve participatietoelagen worden verhoogd ten aanzien van de huidige bedragen die men kent binnen de schooltoelage. Voor het overige blijft de systematiek dezelfde. Er wordt een minimum en een maximum inkomstengrensbedrag bepaald. Het gezin waarvan de inkomsten onder de minimumgrens zitten, krijgt de volledige toeslag. Wie boven de maximumgrens zit, heeft geen recht op deze toeslag. Wiens inkomsten zich tussen deze grenzen bevinden, ontvangt een gedeelte van de volledige toeslag.

Daarnaast wordt er nog steeds voorzien in een uitzonderlijke toeslag voor gezinnen waarvan inkomsten voornamelijk uit vervangingsinkomsten, alimentatie, leefloon of een inkomensvervangende tegemoetkoming bestaan. Er is echter niet zo'n toeslag voor interne leerlingen, en voor de gehuwde, zelfstandige of alleenstaande leerling.

Bij het bepalen van de minimum- en maximumgrens wordt rekening gehouden met het aantal personen ten laste en studenten in het gezin, alsook het aantal personen die fiscaal als gehandicapt worden aangemerkt. Daartoe worden er punten bepaald, waarbij bepaalde personen en categorieën worden gelijkgesteld met een punt. De inkomensgrenzen in dit ontwerp van decreet liggen hoger dan bij de huidige schooltoelagen, aangezien het inkomensbegrip van netto naar bruto verschuift. Dat wordt uitgewerkt in een besluit van de Vlaamse Regering.

Het bedrag van de selectieve participatietoelage voor het kleuteronderwijs bedraagt 98 euro. In tegenstelling tot het lager onderwijs en het secundair onderwijs is er maar één bedrag voor het kleuteronderwijs, net zoals in de huidige schooltoelage.

In het lager onderwijs bedraagt de volledige selectieve participatietoelage 178 euro, waarbij de uitzonderlijke toeslag 231 euro bedraagt. De minimale toeslag bedraagt 114 euro. In het secundair onderwijs is de hoogte van deze bedragen gedifferentieerd.

Zo zijn er verschillende bedragen voor de gehuwde, zelfstandige of alleenstaande leerling, de leerling in het derde leerjaar van de derde graad van het voltijds technisch secundair onderwijs en het voltijds beroepssecundair onderwijs, leerlingen in het stelsel leren en werken, leerlingen ingeschreven in de opleiding Verpleegkunde van het hoger beroepssecundair onderwijs en de andere leerlingen.

Voor het overzicht wordt verwezen naar de bedragen in het ontwerp van decreet, waar men ook de selectieve participatietoelage voor studenten terugvindt. Dit is een bedrag van 50 euro dat bovenop de studietoelage van de student komt ter compensatie van het wegvallen van de selectieve differentiatie voor studenten bij de huidige schoolpremie die onder toepassing van de Algemene kinderbijslagwet wordt toegekend.

Het derde deel van dit boek betreft de andere toelagen in het kader van het gezinsbeleid. De kinderopvangtoelage betreft 3,17 euro per kind per dag dat gebruikmaakt van de niet-inkomensgerelateerde kinderopvang voor baby's en peuters, tot het moment dat dit kind naar de kleuterschool gaat.

De kleutertoelage wil de participatie van kleuters aan het kleuteronderwijs reeds op jonge leeftijd faciliteren. Hiertoe wordt er een toeslag van 130 euro toegekend aan kinderen van 3 jaar die zijn ingeschreven in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gesubsidieerde of gefinancierde onderwijsinstelling. Voor kinderen van 4 jaar is er eenzelfde toeslag wanneer zij ingeschreven blijven en voldoende aanwezig zijn in een van de betrokken schooljaren.

De toelagen in het kader van het gezinsbeleid moeten kunnen worden toegewezen aan ouders of opvoeders. Hiertoe bevat boek 2 de nodige bepalingen in een vierde

deel. In de huidige regelgeving wordt de moeder van een kind vermeld als de bij-slagtrekkende. Dit criterium sluit niet meer aan bij de huidige realiteit waarin beide ouders de verantwoordelijkheid voor de opvoeding van een kind dragen, terwijl het criterium ook niet genderneutraal is.

Daarom wordt ervoor gekozen om beide ouders aan te wijzen als begunstigde voor de gezinsbijslagen, tenzij een ouder uit het ouderlijk gezag is ontzet of er een vermoeden van afwezigheid wordt vastgesteld. Het kind kan, net zoals in de huidige regelgeving, zelf worden aangewezen als begunstigde indien het gehuwd is, zelf begunstigde is voor een of meer van zijn kinderen en ontvoegd is en niet meer dezelfde woonplaats heeft als zijn ouders of werkelijke opvoeders. Het kind kan wel zijn ouders weer aanwijzen als begunstigten. Indien de ouders het kind niet daadwerkelijk opvoeden, kunnen de opvoeders van het kind aangewezen worden als begunstigde.

Indien er twee begunstigten zijn, dienen zij samen een bankrekening en een uitbetalingsactor te kiezen. Indien zij daarover geen overeenstemming vinden, bepaalt het ontwerp van decreet dat het toekomt aan de jongste van beide bijslagtrekkenden om deze keuze te maken. Op deze wijze wordt er een genderneutraal criterium gehanteerd.

Indien de begunstigten geen keuze bekendmaken voor een uitbetalingsactor, mag dat niet betekenen dat zij geen toelagen zouden ontvangen. Daarom is er een taak toebedeeld aan het Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid. Dit agentschap zal de eerste maanden de betalingen op geanonimiseerde wijze uitvoeren aan de begunstigten. Indien de begunstigten drie maand later geen keuze hebben gemaakt voor een private uitbetalingsactor, worden de begunstigten aangesloten bij het agentschap dat de betalingen gewoon verdergezet. Maken de begunstigten wel dergelijke keuze binnen deze termijn, dan zet de betrokken private uitbetalingsactor de betalingen verder.

Indien een kind geplaatst wordt, zal er overeenkomstig de huidige regelgeving een deel van de gezinsbijslagen worden verdeeld tussen de begunstigten en de instelling waar het kind verblijft. De Vlaamse Regering zal de voorwaarden en de verdeelsleutel hiertoe bepalen.

Ook voor de selectieve participatietoelagen en de andere toelagen in het kader van het gezinsbeleid moeten de nodige voorzieningen worden getroffen. Daarbij is het uitgangspunt dat als er een recht op gezinsbijslagen bestaat voor de betrokken kinderen de betrokken toeslagen deze zelfde begunstigten toekomen. Meerderjarige kinderen kunnen evenwel de selectieve participatietoelage voor zichzelf opeisen.

Aangezien er ook een recht kan bestaan op deze toeslagen voor kinderen die niet in Vlaanderen wonen, moeten er echter ook gelijksoortige regels zijn als bij de aanduiding van begunstigten voor de gezinsbijslagen. Ook voor deze toeslagen wordt uitgegaan van beide ouders die de opvoedingsverantwoordelijkheid dragen, waardoor zij beiden begunstigten worden. Ook hier is er een defaultoptie die de jongste van beide begunstigten deze toeslagen toekent. Het agentschap speelt hier eveneens de rol van neutrale actor die de betaling opneemt, in afwachting van een keuze door de begunstigde. Indien deze niet wordt gemaakt, neemt het agentschap verder de betalingen op.

Verder zijn er nog enkele technische maatregelen aan het einde van boek 2 waarbij betalingstijdstippen worden bepaald, de wijze van uitbetaling en eventuele provisionele betalingen, alsook de subrogatie voor de OCMW's in het kader van voorschotten die zij eventueel hebben uitbetaald.

Boek 3 herbergt bepalingen over de rechtsbescherming van de burger en de handhaving die wordt toegepast in functie van dit ontwerp van decreet. De bepalingen inzake rechtsbescherming zijn geïnspireerd op de toepassing van het Handvest van de Sociaal Verzekerde, dat al geruime tijd wordt toegepast in de sociale zekerheid en ook voor de huidige kinderbijslagreglementering.

De uitbetalingsactoren hebben een informatie- en raadgevingsplicht ten aanzien van de potentiële begunstigde zodat die zijn rechten ten volle kan vrijwaren. Daarnaast rust op elke uitbetalingsactor de plicht om verkeerd geadresseerde informatie zo snel mogelijk door te sturen naar de correcte instantie. Deze actor moet de begunstigde ook bij elke beslissing die hem in rechte raakt, op de hoogte stellen en dit in een voor hem begrijpelijke en duidelijke taal.

Bij de toekenningsprocedure dienen de uitbetalingsactoren de nodige beslissings- en toekenningstermijnen te respecteren. Indien zij dit niet doen, en als dit niet ligt aan een gebrek aan medewerking door de begunstigde, beginnen interesten te lopen bij de overschrijding van deze termijn. Iedere beslissing die een uitbetalingsactor neemt, moet voldoende gemotiveerd worden, waarbij bepaalde verplichte vermeldingen dienen te worden opgenomen. In het kader van terugvordering dienen de uitbetalingsactoren eveneens verdere verplichte vermeldingen op te nemen.

Net als onder de toepassing van het Handvest van de Sociaal Verzekerde kunnen onverschuldigde betalingen die een gevolg zijn van een fout van de betrokken dienst, waarvan de begunstigde niet kon weten dat hij deze onterecht ontving, niet worden teruggevorderd. Vragen tot herziening van de selectieve participatietoelagen voor leerlingen kunnen tot zes maanden na kennisname van de nieuwe feiten door de begunstigde in rekening worden genomen.

De verjaringstermijn met betrekking tot rechtsvorderingen door de begunstigten bedraagt vijf jaar. Met betrekking tot de terugvordering door een uitbetalingsactor ligt deze verjaringstermijn op drie jaar. Die termijn wordt vijf jaar indien de foutieve betaling het gevolg is van bedrog of bedrieglijke handelingen van de begunstigde. Daarnaast worden nog enkele technische maatregelen ingesteld met betrekking tot de stuiting en de schorsing van deze vorderingen, alsook met betrekking tot de interesten die hiermee gepaard kunnen gaan.

Waar terugvorderingen mogelijk zijn, wordt ook in de mogelijkheid voorzien om de gevolgen ervan te beperken in behartenswaardige omstandigheden. Toelagen worden zoveel mogelijk teruggevorderd op toekomstige betalingen, overeenkomstig artikel 1410 van het Gerechtelijk Wetboek. De diensten van de Vlaamse Belastingdienst zullen de terugvordering opnemen, indien er geen enkele andere mogelijkheid tot terugvordering bestaat.

De Vlaamse Regering zal de nodige voorwaarden bepalen waarbij in het geval van goeder trouw afgezien kan worden van terugvordering, evenals wanneer het terug te vorderen bedrag te klein is of de terugvordering niet in verhouding is tot de kosten die gemaakt moeten worden om deze terugvordering mogelijk te maken. Ook in het geval van overlijden van een schuldenaar kan worden afgezien van een terugvordering indien deze voorafgaand aan het overlijden niet op de hoogte was van deze schuldvordering.

Bij Kind en Gezin wordt een geschillencommissie opgericht die bevoegd is voor het beroep tegen een beslissing van een uitbetalingsactor met betrekking tot de toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Enkel het aanwijzen van de begunstigde en de kwalificatie van de specifieke ondersteuningsnood behoren niet tot haar bevoegdheden. Een voorzitter en twee bijkomende leden verzekeren de correcte toepassing van de betrokken regelgeving. De bijkomende leden worden voorge-

dragen door Kind en Gezin en de uitbetalingsactoren. Bij deze laatste wordt ervoor gezorgd dat deze geen zaken kan beoordelen van de eigen uitbetalingsactor.

Er wordt een onderzoek gevoerd, waarbij experten kunnen worden aangesteld en de voorzitter voorlopige maatregelen kan opleggen. Na het onderzoek volgt een hoorzitting waarbij de begunstigde zich kan laten bijstaan door een raadsman of gemachtigde. De commissie beslist binnen de vier weken na de hoorzitting over het geschil. De Vlaamse Regering zal de nodige procedurele voorwaarden uitwerken. Binnen de drie maanden na de beslissing kan een partij beroep instellen bij de bevoegde rechtbank, waarbij Kind en Gezin optreedt als verwerende partij.

Dit ontwerp van decreet wil een sanctioneringsregeling bieden die een proportionele en doeltreffende beteugeling van inbreuken op de regelgeving betreffende de gezinsbeleidstoelagen mogelijk maakt, met respect voor de eigenheid van de beleidsmaterie (waarin gezinsondersteuning en zorg voor het kind centraal staan) en met aandacht voor maatschappelijke zuinigheid (geen vermijdbare lasten bij burger en bestuur). Daarnaast staat een aantal algemeen geldende doelen zoals transparantie en een optimaal evenwicht tussen rechtszekerheid en discretionaire beleidsruimte centraal.

De verschillende bestuurlijke sanctioneringsinstrumenten worden allemaal gekenmerkt door een ruime mate aan discretionaire beslissingsvrijheid. De discretionaire beleidsruimte omvat onder meer een facultatieve bevoegdheidsuitoefening zodat de specifieke dossiergegevens in aanmerking kunnen worden genomen bij het sanctionerende optreden en een proportionele handhaving op maat van elk dossier mogelijk is.

Indien er bijvoorbeeld manifest sprake is van kwade wil en onwil, kan de aanmaning terzijde worden gelaten en onmiddellijk worden gekozen voor een regularisatiemaatregel. Omgekeerd kunnen meer ingrijpende instrumenten terzijde worden gelaten in dossiers waar de inbreuken en de omstandigheden waarin zij zijn gepleegd, begrip en mildheid verantwoorden. De enige uitzondering hierop is de sanctie van terugvordering van onverschuldigde bedragen.

Ook ten aanzien van de uitbetalingsactoren zijn handhaving en sanctionering zo uitgewerkt dat op een proportionele wijze opgetreden kan worden. De bedoeling is in eerste instantie de naleving van de bepalingen en de sancties slechts in te zetten indien de uitbetalingsactor, ondanks het feit dat hij voldoende geïnformeerd werd over de risico's of inbreuken en nadat hij werd aangemaand om de inbreuken weg te werken, de regelgeving alsnog niet naleeft.

De verschillende bestuurlijke instrumenten worden gekenmerkt door een ruime mate aan discretionaire bevoegdheid, onder meer op het vlak van de bevoegdheidsuitoefening (beslissing om het sanctioneringsinstrument al dan niet te gebruiken). Er is één uitzondering: de terugvordering van subsidies.

Op de naleving van de bepalingen van de huidige kinderbijslagregelgeving voor wat betreft de toekenning van de kinderbijslag wordt toezicht gehouden door de sociale inspecteurs aangesteld bij FAMIFED. Het toezicht en de handhaving geschiedt volgens de bepalingen van het Sociaal Strafwetboek. Voor het Groeipakket wordt de naleving van de decretale bepalingen toevertrouwd aan twee verschillende inspectiediensten.

Ten eerste de Zorginspectie van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, die bevoegd is om ten aanzien van de private uitbetalingsactoren het toezicht uit te oefenen op de naleving van de vergunningsbepalingen vermeld in artikel 28 en 29 van het decreet van 7 juli 2017 tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor

de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, tot vaststelling van vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, en de subsidiëeringsnormen zoals vermeld in artikel 29/1 van het decreet van 7 juli 2017. Zorginspectie zal op basis van de gegevens ter beschikking gesteld door de private uitbetalingsactoren ook nagaan of deze de regelgeving met betrekking tot de toekenning van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid op een correcte wijze hebben nageleefd.

Ten tweede zijn er gezinsinspecteurs van de sociale inspectie- en begeleidingsdienst bij het Agentschap voor de Uitbetaling van de Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, opgericht bij het decreet van 7 juli 2017, bevoegd voor het toezicht op de naleving van de regelgeving bepaald bij of krachtens dit decreet en geldend voor de burgers. Met het oog op dat toezicht kunnen de gezinsinspecteurs niet enkel ter plaatse bij de burgers het toezicht uitoefenen, maar kunnen ze ook de nodige documenten en informatie opvragen bij de bevoegde uitbetalingsactor.

In boek 4 worden de nodige wijzigingsbepalingen opgenomen. Aangezien in het kader van het geïntegreerd gezinsbeleid verschillende toelagen worden samengevoegd in dit ontwerp van decreet, dient het Gerechtelijk Wetboek de nodige wijzigingen te ondergaan om aan deze nieuwe realiteit te kunnen tegemoetkomen. Daarnaast worden in het decreet van 7 juli 2017 de nodige passages toegevoegd inzake de financiering van de uitbetalingsactoren. Deze zullen in het eerste werkingsjaar dezelfde financiering ontvangen als hun federale voorgangers in 2017, zodat er voldoende stabiliteit is in de financiering in het overgangsjaar 2019.

De Vlaamse Regering werkt de nodige bepalingen uit om de financiering vervolgens verder te kunnen zetten. Daarbij zal een gedeelte van hun financiering gebaseerd zijn op de verhouding van de uitbetaalde toelagen door elk van hen. Een deel van de werkingskosten zal afhankelijk zijn van responsabiliseringscriteria die de Vlaamse Regering zal opstellen, een werkwijze die de huidige federale actoren reeds kennen.

In boek 5 wordt de volledige huidige kinderbijslagreglementering opgeheven. Dit omhelst de Algemene kinderbijslagwet, de wet tot instelling van de gewaarborgde gezinsbijslag en alle uitvoeringsbesluiten ervan. Daarnaast worden ook de nodige overgangsbepalingen opgenomen zodat zij die een recht hadden op kinderbijslag op 31 december 2018, dit ook kunnen behouden na 31 december 2018.

De basisbedragen worden daarbij bevroren, waarbij deze kinderen wel hun evolutie in de leeftijdsbijslagen behouden. De rangen zullen binnen een gezin op 31 december 2018 worden omgedraaid, zodat de uitstroom die de rangbepaling nu kenmerkt, namelijk dat de hoogste bedragen het eerst uitstromen, wordt gehandhaafd. Deze bepaling is een mooi voorbeeld van publiek-private samenwerking die tot stand kwam in de samenwerking tussen Kind en Gezin en de huidige federale actoren die regelmatig in overleg treden over de lopende transitie.

Het recht op gezinsbijslagen zal voor de kinderen die onder deze overgangsmaatregelen vallen niet meer worden bepaald op basis van de socio-professionele situatie in hoofde van een rechthebbende, maar vanuit het recht van het kind, zoals dat wordt toegepast onder artikel 8 van dit ontwerp van decreet, dat vanaf 1 januari 2019 van toepassing wordt op alle Vlaamse kinderen. Een aantal overgangsbepalingen inzake plaatsing en de bestaande individuele en algemene afwijkingen worden ingesteld, zodat deze op een zelfde wijze kunnen worden verdergezet na 1 januari 2019.

Met betrekking tot de wezenbijslag wordt de huidige toepassing gecontinueerd voor kinderen die reeds onder deze toepassing vallen op 31 december 2018, net

als voor kinderen die op dat ogenblik reeds de toeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte ontvangen. De pleegzorgtoeslag zoals toegepast onder de Algemene kinderbijslagwet blijft behouden, zolang er geen wijziging in de pleegzorgplaatsing is. De Vlaamse Regering werkt de nodige bepalingen verder uit.

De sociale toeslagen blijven behouden voor zij die er op 31 december 2018 recht op hebben. Vanaf 1 januari 2019 worden deze echter toegekend los van het socio-professioneel statuut. Wie recht heeft op de bedragen zoals deze momenteel gelden, behoudt daarbij de overeenkomstige huidige sociale toeslagbedragen, waarbij langdurig zieken en alleenstaanden hun huidige specifiek bedrag wordt gegarandeerd, respectievelijk bij het laagste bedrag en het hoogste bedrag aan kinderbijslag, zoals dat thans ook het geval is. Gezinnen die aangroeien tot meer dan twee kinderen zullen ook het recht kunnen openen op een sociale toeslag tussen de grens van 30.386 euro en 60.000 euro.

Elkeen die bijslagtrekkende is op 31 december 2018, blijft dat ook na deze datum, tenzij een wijziging in het ouderlijk gezag of de opvoedingssituatie van een kind zich voordoet. Op dat ogenblik zal deze bijslagtrekkende overstappen naar het regime van de begunstigde, zoals dit eerder in de toelichting is uiteengezet. Een bijslagtrekkende zal ook zelf kunnen vragen om naar het regime van de begunstigde over te kunnen stappen. Dat zal mogelijk worden na een stabiliserende periode van 1 jaar na 1 januari 2019, zodat de uitbetalingsactoren niet met grote verschuivingen worden geconfronteerd in het overgangsjaar. Om dezelfde reden is eenzelfde systeem ingebouwd met betrekking tot de keuze van de uitbetalingsactor, die ook voor elke bijslagtrekkende mogelijk zal zijn vanaf 1 januari 2020.

Minister Jo Vandeurzen hoopt dat de commissie dit ontwerp van decreet zal goedkeuren, aangezien hij overtuigd is van de voordelen van dit nieuwe systeem. Die zijn bevestigd met de resultaten van de armoedetoets. De commissie heeft deze uitgebreid bestudeerd in de hoorzittingen over de conceptnota en kreeg heel wat cijfers en feiten gepresenteerd, die in de armoedetoets vervat zitten.

Het wetenschappelijke deel van de armoedetoets is onderzocht door de KU Leuven. Bij deze berekeningen is rekening gehouden met de Vlaamse indexsprong. Het Groeipakket heeft een aanzienlijk effect op armoede van kinderen en gezinnen, ook rekening houdend met deze indexsprong.

Met het nieuwe Groeipakket daalt het armoederisico voor nieuwe gezinnen significant. Voor deze gezinnen daalt het armoederisico met 1,3 procentpunt, van 8,6 procent naar 7,3 procent. Dat betekent dat verwacht mag worden dat 16 procent van het totaal aantal nieuwe gezinnen door het nieuwe Groeipakket boven de armoedegrens getild wordt.

Voor de huidige gezinnen daalt het armoederisico eveneens significant, namelijk met 0,5 procentpunt, van 8,6 procent naar 8,1 procent. Het valt te verwachten dat 6 procent van de huidige gezinnen die in armoede leven, boven de armoedegrens getild worden.

Op niveau van een nieuw kind daalt het armoederisico met 1,5 procentpunt, van 9,9 procent naar 8,4 procent. Dat betekent dat verwacht mag worden dat 15 procent van het totaal aantal kinderen dat in armoede leeft door het nieuwe Groeipakket boven de armoedegrens wordt getild.

Op niveau van een huidig kind daalt het armoederisico significant met 0,3 procentpunt, van 9,9 procent naar 9,6 procent. Het valt te verwachten dat 3 procent van de bestaande kinderen die in armoede leven boven de armoedegrens getild wordt.

Ondanks het feit dat het oude kinderbijslagsysteem voor bestaande gezinnen met kinderen geboren voor 2019 grotendeels ongewijzigd is, daalt het armoederisico in deze gezinnen toch. Dit is te verklaren door de verbrede inzet van de sociale toelagen in alle gezinnen onder de inkomensdrempel die bepaald is. Ook de versterkte inzet van de selectieve participatietoelagen verklaart de daling van het armoederisico.

Het wetenschappelijke deel onderzocht ook de armoedekloof. De armoedekloof berekent hoeveel beschikbaar inkomen een arm gezin bijkomend nodig heeft om tot aan de armoedegrens te komen. De armoedekloof voor nieuwe gezinnen daalt met gemiddeld 68,2 euro per maand op gezinsniveau. De daling verschilt naargelang de gezinsgrootte, maar is voor alle gezinsgroottes significant. Voor huidige gezinnen daalt de armoedekloof met gemiddeld 55,3 euro. Dit is opnieuw significant voor alle gezinsgroottes. Hiermee wordt dus aanzienlijk meer tegemoetgekomen aan de opvoedingskosten voor arme gezinnen in vergelijking met het huidige systeem.

Deze resultaten worden bereikt door een aanzienlijke extra investering in het selectieve deel ten aanzien van de huidige budgetten, 9 percent van het budget in de toekomst, ten aanzien van 3,4 percent nu. Zoals de onderzoekers van de KU Leuven vaststelden in het wetenschappelijk deel van de armoedetoets is er een significante impact op het armoederisico met deze hervorming.

Vanuit andere hoeken is tijdens de hoorzittingen over de conceptnota gezegd dat het Groeipakket op voldoende wijze de overslag maakt van de huidige zeer complexe regelgeving naar een benadering die meer is aangepast aan deze tijd.

De Vlaamse Regering heeft intussen het advies van de Raad van State op dit ontwerp van decreet ontvangen en heeft bij de verwerking van dit advies ten gronde rekening gehouden met de opmerkingen van de Raad van State. De nodige uitleg en informatie zijn terug te vinden in de memorie van toelichting.

Er is allereerst rekening gehouden met de opmerkingen van de Raad van State inzake het gelijkheidsbeginsel. De Raad van State vindt geen enkel objectief criterium dat als grondslag kan dienen voor het ontbreken van een universele participatietoelage voor drie- en vierjarigen. Aan de door de Raad geformuleerde kritiek is tegemoetgekomen door ook voor deze kinderen in een universele participatietoelage te voorzien.

Daarnaast worden in de memorie van toelichting de nodige argumenten opgesomd over de overgangsmaatregelen, waarbij de Vlaamse Regering een bijkomende motivering geeft op enkele opmerkingen van de Raad van State.

De Vlaamse Regering wil eerst aanhalen dat de artikelen 10 en 11 van de Grondwet slechts geschonden zijn indien de overgangsregeling of de ontstentenis daarvan tot een verschil in behandeling leidt waarvoor geen redelijke verantwoording bestaat of indien aan het vertrouwensbeginsel op buitensporige wijze afbreuk wordt gedaan. Dat laatste is het geval wanneer de rechtmatige verwachtingen van een bepaalde categorie van rechtsonderhorigen worden miskend zonder dat een dwingende reden van algemeen belang voorhanden is die het ontbreken van een overgangsregeling kan verantwoorden.

De Raad van State erkent dat het vertrouwensbeginsel met de betrokken overgangsmaatregelen niet wordt geschonden, maar stelt zich vragen bij de evenredigheid van een bepaald aspect ervan. Hij doet dit enkel gebaseerd op de vaststelling dat er een verschil bestaat in bedragen tussen de basisbedragen in het oude stelsel en het nieuwe stelsel. De Raad van State stelt dat het overgangsmechanisme zeker voor eenkindgezinnen verfijnd moet worden.

Daarbij wijst minister Jo Vandeurzen erop dat de Raad van State erkent dat er voor dit type van gezinnen geen achteruitgang bestaat. Zij behouden de bedragen die worden verzekerd onder de huidige kinderbijslagreglementering, wat belangrijk is in het kader van het vertrouwensbeginsel. De evolutie in de leeftijdsbedragen wordt gegarandeerd en daarnaast worden onder toepassing van dit ontwerp van decreet extra of versterkte toelagen toegekend. Zo zijn de kleutertoeslag en de kinderopvangtoeslag, alsook de uitbreiding in de sociale toeslagen los van het socio-professioneel statuut onmiddellijk van toepassing op deze gezinnen. Ook de versterking van de schooltoelagen bij de hervorming tot de selectieve participatietoelagen zal onmiddellijk van toepassing zijn op deze gezinnen. Zij boeken vooruitgang door toepassing van dit ontwerp van decreet.

Er wordt ook gewezen op het feit dat dit niet statisch is. Gezinnen kennen evoluties en zullen aangroeien tot gezinnen met meer dan één kind, maar ook afnemen tot opnieuw gezinnen met één kind. De Raad van State fixeert hierbij een bepaalde situatie die geenszins statisch is tijdens de levensloop van een kind en zijn gezin.

De Raad van State wenst te concluderen dat er een uitgesproken nadelige behandeling is voor eenkindgezinnen onder de overgangmaatregel, maar dat klopt geenszins.

Daarbij kunnen ook redenen van algemeen belang worden aangehaald. Het advies van de Raad van State moet immers gelezen worden als het toekennen van het basisbedrag van 160 euro aan dit type van gezinnen. De vraag rijst of zo niet onmiddellijk een discriminatie in het leven wordt geroepen ten aanzien van andere oudste kinderen. In het huidige systeem is het bedrag van 92 euro immers niet enkel voorzien voor eenkindgezinnen maar voor alle oudste kinderen.

Kind en Gezin heeft op basis van de beschikbare bestanden berekend wat de mogelijke kostprijs is van de inspanning om alle eenkindgezinnen gedurende het jaar 2019 160 euro toe te kennen in plaats van 92 euro. Deze bedraagt meer dan 300 miljoen euro op jaarbasis. Voor alle duidelijkheid: het gaat niet om eenmalige kosten voor het jaar 2019, want alle gezinnen met verworven rechten zullen ooit eenkindgezin worden.

Daarbij is nog geen rekening gehouden met eventuele meerkosten door de 160 euro uit te breiden naar alle oudste kinderen om discriminatie ook op dat vlak te kunnen vermijden. Iedereen begrijpt dat dit niet alleen vanuit budgettaire overwegingen een zwaarwichtig argument is, maar het veroorzaakt ook een onevenredige beperking van alle andere gezinnen. De middelen die dienen te worden vrijgemaakt, zullen ten laste vallen van alle andere gezinnen of van de Vlaamse begroting. Dergelijke inspanning is onevenredig en heeft geheel onwenselijke gevolgen.

Aangezien de aangehaalde gezinnen ook voordeel ondervinden onder de toepassing van dit ontwerp van decreet, en er geen onevenredige beperking is voor deze gezinnen die negatieve gevolgen zouden hebben, waarbij de gevraagde aanpassing een onevenredige last zou leggen op alle andere gezinnen of op de Vlaamse begroting, wordt niet ingegaan op dit onderdeel van het advies van de Raad van State.

Daarnaast kan minister Jo Vandeurzen de Raad van State niet verwijten dat hij bij de beoordeling van het wetenschappelijke deel de armoedetoets niet volledig heeft kunnen doorgronden. Zijn expertise ligt bij het juridische en niet bij het beoordelen van de cijfers die de grondslag vormen van de armoedetoets.

De Raad van State heeft, in tegenstelling tot de commissie, niet de kans gehad om zich het systeem door de betrokken experts volledig te laten uitleggen. Tijdens de

hoorzitting zijn tal van diagrammen getoond waaruit kan worden afgeleid dat voor verschillende gezinstypes de nodige inschattingen zijn gemaakt.

De betrokken wetenschappers hebben in deze commissie verklaard dat uit hun berekening blijkt dat er nergens in het systeem een achteruitgang te vinden is. Op vele plaatsen is integendeel een significante vooruitgang terug te vinden, zowel op niveau van het armoederisico's als op niveau van de armoedekloof. Zij hebben deze berekeningen gemaakt voor huidige en voor nieuwe gezinnen, voor gezinnen met een, twee, drie, vier of meer kinderen, alsook voor eenoudergezinnen, en dat volgens de geijkte Europees vergelijkbare procedures.

Verdere projecties maken betekent tal van assumpties over instroom van kinderen, mogelijke leeftijdsposities, en zelfs over hoe de maatschappij er qua gezinssamenstelling zou kunnen uitzien. De kritiek die in deze commissie geuit werd op geijkte, Europees aanvaarde procedures, zou nog oneindig keer groter en onzekerder ge-extrapoléerd worden.

De Vlaamse Regering heeft gekozen voor een sterk basisbedrag voor elk Vlaams gezin vanaf 2019. Daarbij wenst zij startende gezinnen meer kansen te geven, met sterkere en meer gemoduleerde sociale toeslagen dan in het huidige systeem, los van enig socio-professioneel statuut. Daarbij voorziet zij in versterkte, flankerende maatregelen in een meer rechtvaardig en transparant systeem. Daarbij is de significante impact van dit systeem bevestigd vanuit wetenschappelijke hoek.

De Vlaamse Regering blijft achter deze keuze staan en heeft deze bevestigd door haar definitieve goedkeuring op 22 december 2017. Er zijn reeds belangrijke stappen gezet om de overname van de bevoegdheden inzake de gezinsbijslagen over te kunnen nemen. Samen met dit ontwerp van decreet en het decreet van 7 juli 2017 zijn de nodige samenwerkingsakkoorden afgesloten om de transitie in 2019 te kunnen opnemen. De ontwerpen van instemmingsdecreet worden nog ter goedkeuring voorgelegd.

De uitvoeringsbesluiten in uitvoering van dit ontwerp van decreet en het decreet van 7 juli 2017 worden momenteel voorbereid, waarbij ook op vlak van ICT en de overdracht van het personeel van FAMIFED de nodige stappen worden gezet, terwijl de vergunningsprocedure voor de uitbetalingsactoren is opgestart.

De Vlaamse Regering is overtuigd van het belang en de noodzaak van deze hervorming, in het belang van de gezinnen. Minister Jo Vandeurzen kijkt uit naar een spoedige bespreking van dit ontwerp van decreet in commissie en een spoedige plenaire behandeling.

III. Algemene bespreking

1. Uiteenzetting door Lies Jans

Voor *Lies Jans* is dit ontwerp van decreet historisch omdat voor het eerst in de geschiedenis een substantieel deel van de federale sociale zekerheid wordt overgeheveld naar Vlaanderen. De overheveling is de aanleiding om voor het eerst sedert het begin van de vorige eeuw het kinderbijslagsysteem fundamenteel te herdenken en hertekenen. In tegenstelling tot het federale niveau is het Vlaanderen gelukt een bijzonder complex systeem grondig te hervormen.

Velen vragen zich af waarom het oude systeem hervormd moet worden, aangezien iedereen relatief tevreden is over de kinderbijslag. Dankzij de tijdige uitbetaling ervan kan elk gezin rekenen op een maandelijkse aanvulling van het gezinsbudget. Het oude systeem roept echter enkele vragen op. Het is meermaals bijgewerkt en uitgebreid, maar nooit vereenvoudigd waardoor slechts enkele experts er nog alle

finesses van beheersen. De complexiteit van het oude systeem is de belangrijkste kritiek erop. Daarnaast gaat het oude systeem onvoldoende de werkloosheidsval tegen doordat de sociale toeslagen afhankelijk zijn van het statuut van de ouders en niet van hun inkomen. Bovendien zou het ingezette budget een groter effect moeten hebben op de armoede. Ten slotte houdt het oude systeem geen rekening met maatschappelijke evoluties en de huidige gezinsrealiteit. Voor de N-VA zijn dat voldoende redenen om werk te maken van een nieuw systeem.

Het ontwerp van decreet komt tegemoet aan de vier uitgangspunten die voor N-VA vooropstaan. Het nieuwe systeem moet duidelijk, sociaal, rechtvaardig en rationeel zijn.

Het basisuitgangspunt van de hervorming is duidelijk: het kind staat centraal in de nieuwe regeling. De rangregeling valt daarom weg en het basisbedrag wordt vastgelegd op 160 euro waardoor elk kind gelijk is. Daarenboven krijgen jonge startende gezinnen op die manier een duwtje in de rug bij de start van hun gezinsleven. Ze kijken tegen grote vaste kosten aan en verdienen extra ondersteuning.

De sociale correcties blijven behouden maar er worden eigen accenten gelegd. Het nieuwe systeem blijft werken met zorgtoeslagen en sociale toeslagen. De zorgtoeslag voor kinderen met een beperking blijft behouden. Dit in 2003 hervormde systeem is immers performant. Er moet extra aandacht gaan naar de maximale automatische toekenning van de zorgtoeslagen, wat het voor ouders eenvoudiger maakt.

De sociale toeslagen ondergaan een cruciale omwenteling. Waar ze thans op basis van het statuut van de ouders worden toegekend, zal dat voortaan op basis van hun inkomen gebeuren. Werken wordt op die manier niet langer bestraft.

De extra ondersteuning voor pleegouders is belangrijk. De toeslag van 61,79 euro is een ondersteuning voor mensen die zich vrijwillig voor de samenleving inzetten.

De wezentoeslag is herdacht. De extra ondersteuning blijft. Halve wezen behouden hun toeslag als de achtergebleven ouder hertrouwt. Het kind staat immers centraal.

Ten slotte wordt een participatietoeslag, kinderopvangtoeslag en kleutertoeslag ingevoerd. Ze worden gekoppeld aan de leeftijd omdat schoolkosten stijgen per onderwijsniveau.

Het decreet van 7 juli 2017 rationaliseert het uitbetalingssysteem. Er zijn minder fondsen en één IT-platform.

Ondanks de vaststelling dat aan de uitgangspunten is voldaan, was er kritiek. Het nieuwe systeem biedt antwoorden op de tegenkanten.

De armoedetoets op het nieuwe systeem was het eerste grote punt van kritiek. De kritiek blijkt onterecht want de kinderbijslag is een wapen in de strijd tegen kindarmoede. Het nieuwe systeem versterkt dat nog. De cijfers van de armoedetoets bevestigen dat het armoederisico zowel voor nieuwe als voor bestaande gezinnen significant daalt.

Het bereik van de sociale toeslag vergroot door in een sociale toeslag te voorzien voor alle lage inkomens ongeacht het statuut. Een grote groep gezinnen met een laag inkomen wordt toegevoegd aan de gezinnen die aanspraak maken op de sociale toeslag.

De sociale toeslag wordt correct toegepast. Het budget voor de sociale toeslag optrekken, gaat ten koste van het basisbedrag. De N-VA wil daar niet aan meewerken. Ook voor de Gezinsbond is het basisbedrag van 160 euro essentieel. Er is voor de N-VA een evenwicht tussen een voldoende hoog basisbedrag en de nodige sociale correcties.

Er werden vraagtekens geplaatst bij de overgangsregeling. Voor de N-VA zijn er twee belangrijke uitgangspunten bij de overgangsregeling. Het systeem moet budgettair beheersbaar zijn en wie thans al kinderopvang ontvangt, mag er niet op achteruitgaan. Er zijn keuzes gemaakt. Gezinnen met een kind in het oude systeem die na 1 januari 2019 uitbreiden, belanden in twee systemen. Dat klinkt mogelijks onrechtvaardig, maar zonder deze keuze zouden de twee systemen meer dan 25 jaar naast elkaar blijven lopen wat veel geld zou kosten. Zonder deze keuze zouden twee op dezelfde dag maar in een ander gezin geboren kinderen een verschillende kinderbijslag kunnen krijgen.

De afschaffing van de leeftijdstoelagen staat in het Vlaamse regeerakkoord. Jonge startende gezinnen moeten zo goed mogelijk ondersteund worden. Wie aan het begin van zijn leven achterstand opbouwt, draagt dat zijn hele leven mee.

Naast bedenkingen en uitgangspunten duiden, wil Lies Jans enkele vragen stellen. Het nieuwe systeem start op 1 januari 2019 wat betekent dat FAMIFED op zijn laatst op 1 april 2019 moet worden opgezegd. Welke stappen moeten er nog gezet worden? Zijn alle samenwerkingsovereenkomsten afgesloten? Moeten er nog veel uitvoeringsbesluiten opgesteld worden? Is er voldoende vooruitgang geboekt op vlak van IT?

Brussel en Wallonië zullen allicht niet tegelijk met Vlaanderen uit FAMIFED stappen. Heeft dat effect op de Vlaamse timing?

De Vlaamse Regering levert met de kinderbijslaghervorming een historische prestatie. Het is een budgetneutrale operatie doordat het totaalbudget 3,5 miljard euro blijft. Dat er niet wordt bespaard op de kinderbijslag en de sociale correcties is een prestatie aangezien de zesde staatshervorming gemiddeld slechts 85 percent van de budgetten overhevelt.

Er wordt een voldoende hoog vast basisbedrag ingevoerd. Er gaan extra aandacht en middelen naar kinderen en gezinnen die het echt nodig hebben. N-VA steunt dit sterke en toekomstgerichte ontwerp van decreet dat aandacht opbrengt voor nieuwe maatschappelijke ontwikkelingen.

2. Uiteenzetting door Katrien Schryvers

Katrien Schryvers zegt dat bij de overheveling van de gezinsbijslag in het kader van de zesde staatshervorming niemand beseftte welke immense opdracht dat zou worden. CD&V is tevreden dat de Vlaamse Regering de kansen die deze overheveling bood met twee handen heeft gegrepen om een eigen systeem te ontwikkelen dat aangepast is aan de maatschappelijke realiteit en geïntegreerd met enkele andere afzonderlijke systemen als de school- en studietoelage.

Het oude systeem is zodanig ingewikkeld dat slechts specialisten er hun weg nog in vinden. Een nieuw systeem ontwikkelen is niet alleen van nul herbeginnen en het gezinsbeleid van de toekomst herdenken. Er moet ook onmiddellijk nagedacht worden over de overgang op het nieuwe systeem. Voor meer dan anderhalf miljoen kinderen wordt niet eenmalig maar maandelijks kinderbijslag betaald. Hun ouders verwachten dat. Omdat de meeste gezinnen het bij hun gezinsbudget rekenen, is het van belang dat zekerheid wordt geboden.

In het regeerakkoord zijn enkele krachtlijnen bepaald. De kinderbijslag levert een bijdrage aan de opvoedingskosten van kinderen en is een hefboom in de strijd tegen kinderarmoede. CD&V heeft steeds gepleit voor een eenvoudig en transparant systeem. Iedereen moet weten waar hij recht op heeft. Elk kind wordt als gelijkwaardig beschouwd. Het systeem moet ten slotte de strijd tegen de kinderarmoede versterken. CD&V is tevreden dat het nieuwe systeem deze doelstellingen haalt.

De gemaakte keuzes sluiten aan bij de uitgangspunten. Elk kind krijgt een gelijk basisbedrag. Omdat elk kind gelijkwaardig is, wordt elk kind gelijk behandeld ongeacht leeftijd of rangorde in een gezin. Het basisbedrag van 160 euro per maand dekt een deel van de opvoedingskosten en ondersteunt zo gezinsvorming.

Elk jong koppel dat aan kinderen wil beginnen, staat voor grote uitdagingen. Het beschikt over een loon dat aansluit bij een beginnende loopbaan. Omdat extra steun op dat moment het hardste nodig is, krijgen jonge gezinnen een hoger bedrag voor hun eerste kind dan onder het oude systeem. Dat hogere bedrag bestaat uit het basisbedrag en het startbedrag.

Kinderbijslag is niet langer afhankelijk van het professionele statuut van de ouders. Dat geldt ook voor kinderen die nog onder het oude systeem vallen. Sociale correcties zijn afhankelijk van het inkomen van de ouders en de gezinsgrootte. Omdat er sociale toeslagen zijn voor gezinnen met drie of meer kinderen tot een inkomen van 60.000 euro, krijgen ook middenklassegezinnen bijkomende ondersteuning.

Deze keuzes bieden de kinderbijslag de kans om mee te strijden tegen kinderarmoede. Er is al uitvoerig gedebatteerd over de mate waarin de kinderbijslag mee ten strijde moet trekken tegen de kinderarmoede. Er wordt vaak uit het oog verloren dat de huidige kinderbijslag al een grote bijdrage levert. Zonder de huidige kinderbijslag zou het armoederisico groter zijn. Dat de nieuwe kinderbijslag een nog grotere bijdrage levert, is duidelijk gebleken uit de toelichting van professor Bea Cantillon en de toelichting bij de armoedetoets tijdens de hoorzitting.

De nieuwe gezinsbijslag is een belangrijke maar niet de enige hefboom in de strijd tegen kinderarmoede want er zijn nog andere belangrijke beleidsdomeinen. Het beleidsdomein Wonen moet mogelijkheden blijven creëren om sociaal te wonen. Wat betekent een verhoging van de gezinsbijslag met 20 euro in de strijd tegen kinderarmoede als dat gezin zijn recht op een sociale woning niet gegarandeerd ziet en daardoor honderden euro's extra huur moet betalen?

Het Groeipakket heeft een aanzienlijk effect op de armoede van kinderen en gezinnen. Wetenschappelijk onderzoek toont dat aan. Voor het eerst is de armoedetoets op dergelijke doorgedreven wijze gevoerd, wat veel complexer is dan het op papier lijkt gezien het grote aantal situaties, gezinssamenstellingen en leeftijden.

Onderzoek toont aan dat het armoederisico voor nieuwe gezinnen daalt met 1,3 percent. Voor de huidige gezinnen bedraagt de daling 0,5 percent. Daarnaast wordt 16 percent van de nieuwe en 6 percent van de huidige gezinnen boven de armoedegrens getild. De armoedekloof verkleint.

Het Groeipakket wordt dankzij de participatietoeslag een belangrijk startpunt voor een geïntegreerd gezinsbeleid. Door de samenwerking tussen de ministers van Welzijn en Onderwijs stimuleert het Groeipakket de deelname aan kinderopvang en onderwijs. De toegankelijkheid van kinderopvang verhoogt. Ondernemers in de kinderopvang die niet inkomensgerelateerd kunnen werken, kunnen voortaan concurrentieel ondernemen. Alle plaatsen zijn nodig in de kinderopvang. Iedereen weet hoe belangrijk kinderopvang is voor de ontwikkeling van vooral kinderen uit kwetsbare gezinnen.

Kinderen worden niet bestraft als hun ouders hen niet naar de kleuterschool laten gaan. Ouders worden er wel toe aangezet hen wel naar de kleuterschool te laten gaan. Er is een incentive voor de eerste twee jaar van het kleuteronderwijs om ouders ertoe te bewegen deze positieve keuze te maken. Vroege schoolparticipatie doet de kansen op een succesvolle schoolloopbaan gevoelig toenemen. De vroegere schooltoelage wordt opgetrokken en geïntegreerd in het Groeipakket. Voor lagereschoolkinderen stijgt de toelage van gemiddeld 130 euro tot 194 euro. Voor jongeren in het secundair onderwijs stijgt de toelage van gemiddeld 442 euro tot 630 euro. Het is een bijpassing op maat van het kind en voor gezinnen die het echt nodig hebben.

Het Groeipakket biedt maatwerk: elk kind is gelijkwaardig maar niet alle kinderen zijn gelijk. Kinderen met een beperking of aandoening en kinderen die opgroeien in een pleeggezin hebben extra zorg en ondersteuning nodig. Met het nieuwe systeem moet verder werk gemaakt worden van automatische rechtentoekenning.

Niemand gaat erop achteruit. De omschakeling op het Groeipakket gebeurt met behoud van rechten. Kinderen geboren voor 1 januari 2019 behouden hun verworven rechten tot ze uitstromen. Geen enkel kind zal minder krijgen op het moment van de transitie. Doordat een aantal maatregelen van toepassing wordt op kinderen geboren voor 1 januari 2019 verbetert de situatie van die kinderen en gezinnen.

In de aanloop naar deze nieuwe regeling is vaak gevraagd wat er zou gebeuren met de huidige gezinnen die al enkele jaren kinderbijslag krijgen en van de ene op de andere maand een lager bedrag zouden ontvangen. Katrien Schryvers noemt de uitgewerkte overgangsregeling een grote verdienste. De overgangsregeling blijft nog heel wat jaren duren. Zekerheid voor alle gezinnen die onder een bepaald systeem vallen, geniet prioriteit.

De sociale toeslagen worden ruimer toegepast. De inkomensgrens voor de sociale toeslag is gezinsgemoduleerd. Er wordt met de gezinsgrootte rekening gehouden. De sociale toeslagen worden uitgebreid tot alle gezinnen die onder een bepaalde inkomensdrempel vallen naargelang de gezinsgrootte. In vergelijking met de inkomensdrempel in het oude systeem stijgt het bereik van de Vlaamse gezinnen met kinderen van 12 tot 20,7 percent. Na de start van het Groeipakket heeft een gezin met meer dan twee kinderen en een bruto belastbaar inkomen tussen 30.000 en 60.000 euro ook recht op een sociale toeslag.

De nieuwe regeling voor de kleuter- en de kinderopvangtoeslag is van toepassing op gezinnen met kinderen die geboren zijn voor 1 januari 2019. In de selectieve participatietoeslag wordt meer dan 30 miljoen euro geïnvesteerd. De inkomensgrensbedragen worden aanzienlijk opgetrokken zodat meer mensen van deze ondersteuning genieten. Doordat deze maatregelen ook gelden voor de huidige gezinnen daalt hun armoederisico aanzienlijk.

Het Groeipakket biedt een ruime basis om een substantieel deel van de opvoedingskosten van elk kind te dekken. Het voorziet in een gemoduleerd toelagesysteem op maat van elk kind en elk gezin, wat transparant en rechtvaardig is. Het stimuleert de participatie aan kinderopvang en onderwijs. Het is een unieke integratie van de schooltoelage in een coherent gezinsbeleid.

Dat het Groeipakket een van de grootste verwezenlijkingen van deze regeerperiode is, betekent niet dat er geen bezorgdheden meer zijn. De grootste bezorgdheid is de omslag van het oude op het nieuwe systeem. Bijna niemand kan zich voorstellen wat de implementatie op 1 januari 2019 met zich meebrengt opdat alle kinderen en gezinnen vanaf de eerste maand tijdig hun correcte kinderbijslag krijgen.

In uitvoering van het decreet van 7 juli 2017 is beslist wie vanaf 1 januari 2019 instaat voor de uitbetaling. Bij de selectie is erop toegezien dat een stipte, correcte en continue uitbetaling van het Groeipakket gegarandeerd is, dat er een aanpak en visie is uitgewerkt over samenwerking met andere diensten en dat er een visie en aanpak is geformuleerd over de uitbouw van een digitale en een fysieke loketfunctie. Deze belangrijke elementen moeten voor CD&V mee garanderen dat implementatie en omslag rimpelloos verlopen.

Katrien Schryvers wenst de minister afsluitend succes en moed. De bakens zijn uitgezet. Het Groeipakket biedt veel kansen. Thans moet voor een goede implementatie ervan gezorgd worden.

3. Uiteenzetting door Freya Van den Bossche

Freya Van den Bossche zegt dat kinderen opvoeden een dure zaak is. Het budget nodig om op een normale manier aan de samenleving deel te nemen ligt, afhankelijk van de gezinssituatie en de leeftijd van het kind, maandelijks 259 tot 562 euro hoger voor gezinnen met kinderen. Om die redenen komt de overheid al sedert 1913 tegemoet aan de opvoedingskosten. De hervorming van de kinderbijslag moet een hefboom zijn om minder kinderen in armoede te laten opgroeien. Het is betreurenswaardig dat de daling van de kinderarmoede niet groter is.

Kinderbijslag maakt bijna 20 percent uit van het beschikbare inkomen van gezinnen in armoede. Een gezin met een lager inkomen moet relatief meer van dat inkomen en vaak ook meer dan mogelijk, besteden aan de opvoeding van kinderen. De druk op het gezinsbudget door een extra kind is voor die gezinnen extra hoog. De kinderbijslag kan een krachtig instrument zijn om tegemoet te komen aan de werkelijke opvoedingskosten.

Sp.a beoordeelt deze hervorming op basis van enkele uitgangspunten. Kinderbijslag is een universeel en onvoorwaardelijk recht van elk kind opdat het in de best mogelijke omstandigheden kan opgroeien. Dat vergt voldoende middelen. De kinderbijslag is voor alle gezinnen belangrijk om het gezinsbudget rond te krijgen. Meer dan zeven op tien gezinnen met een maandelijks beschikbaar inkomen tussen 2000 en 5000 euro noemt de kinderbijslag (zeer) belangrijk. Bij gezinnen met een maandelijks beschikbaar inkomen van minder dan 1000 euro ligt dat aandeel op 92 percent. De helft van alle gezinnen met een maandelijks beschikbaar inkomen van meer dan 5000 euro noemt de kinderbijslag (zeer) belangrijk. De universaliteit zit in het nieuwe systeem.

Het tweede uitgangspunt is de onvoorwaardelijkheid. Kinderbijslag en toeslagen moeten onvoorwaardelijk worden toegekend en uitbetaald. De volwassene die instaat voor de opvoeding moet het budget kunnen besteden aan de jongeren, net als de jongere die de kinderbijslag zelf ontvangt. Een kind dat in Vlaanderen gedomicilieerd is, heeft recht op kinderbijslag. Aan dat recht mogen geen voorwaarden opgelegd aan de ouders verbonden zijn. Een recht van het kind mag niet afhankelijk zijn van gewenst gedrag van anderen. Kindergeld is een middel om kinderrechten te realiseren. Kinderen die er de grootste behoefte aan hebben, mogen de kinderbijslag niet het vaakst mislopen. Het Europees Comité voor Sociale Rechten heeft Frankrijk, dat zijn gezinsbijlage koppelt aan regelmatige schooldeelname, ongelijk gegeven. Los van het principe dat sp.a niet steunt, werkt deze koppeling niet. Er was een goed bedoelde poging om schoolverzuim tegen te gaan tijdens de regeerperiode 2004-2009 door het recht op de schooltoelage voorwaardelijk te maken. Sp.a stond achter deze poging die evenwel niet heeft geleid tot een daling van spijbelgedrag maar wel tot grotere financiële problemen in kwetsbare gezinnen. Het is vaak vanwege een specifieke kwetsbaarheid dat kinderen niet op school geraken. Het beeld dat zij zich amuseren in plaats van school te lopen, strookt niet met de werkelijkheid.

Het derde uitgangspunt is selectiviteit. Opgroeien in armoede zet druk op de ontwikkeling van een kind. Financiële problemen zorgen voor stress. Die gezinnen besteden al hun energie aan de vraag hoe de week door te komen, wat de sociale en cognitieve ontwikkeling van een kind belemmert en tot slechtere schoolprestaties en een hogere kans op uitval leidt. Kinderen in armoede vinden moeilijker de weg naar de jeugdbeweging, hobbyclub of bibliotheek. Hun sociaal netwerk is kleiner. Armoede hypothekeert hun toekomst. De meest effectieve bestrijding van armoede is het gezinsinkomen verhogen, los van de redenering dat het inkomen uit werk moet komen. Zonder de huidige kinderbijslag zou de kinderarmoede 7 procentpunt hoger liggen. Het is een belangrijke manier van ingrijpen maar met de hernieuwing had meer kunnen gebeuren. Sp.a geeft de voorkeur aan een systeem dat los van de universele band onderaan selectiever middelen heroriënteert op wie er de grootste nood aan heeft in de band daarbovenop.

Leeftijdsgebondenheid vormt het vierde principe. Omdat de kinderbijslag tegemoetkomt aan de opvoedingskosten is het logisch dat rekening wordt gehouden met de werkelijke kosten. Die kosten stijgen naarmate een kind ouder wordt. Voor sp.a is het onlogisch dat de leeftijdstoelagen verdwijnen.

Gezinsvriendelijkheid is het vijfde principe. De overheveling moet een vereenvoudiging zijn en mag niet leiden tot meer administratie voor de gezinnen. Automatische rechtentoekenning is een uitgangspunt. De meest kwetsbare gezinnen slagen er vaak minder gemakkelijk in hun rechten af te dwingen. Met de automatische rechtentoekenning wordt een vorm van gelijkheid geïntroduceerd.

Sp.a kan zich vinden in het gelijke startbedrag voor geboorte- en adoptiepremie al mocht dat bedrag hoger liggen. Het eerste kind, meerlingen en adoptiekinderen zullen een startpremie ontvangen die 12 percent lager ligt dan onder de oude regeling. Het is onduidelijk waarom dat bedrag omlaag gaat voor deze specifieke groepen.

Met een basisbedrag van 160 euro per kind blijft weinig budget over voor sociale correcties. Freya Van den Bossche pleit voor een lager universeel basisbedrag en hogere sociale toeslagen voor wie het nodig heeft. Het afschaffen van de rangbedragen, waar de sp.a voorstander van is, weegt zwaarder door voor gezinnen in een precare financiële toestand.

Het is onlogisch en weinig consequent dat de leeftijdsbijslagen worden opgeheven aangezien de kinderbijslag tegemoetkomt aan de opvoedingskosten. Sp.a wil de leeftijdstoelagen herinvoeren omdat een gezinsinkomen niet noodzakelijk meegroeit met de leeftijd van de kinderen. De herinvoering van de leeftijdstoelagen kost pas middelen vanaf 2025. Omdat op 18 jaar de kloof tussen kinderbijslag en kosten het grootste is, zal op dat moment een inspanning nodig zijn.

Bestaande wezen en kinderen die dat worden tot 2019 krijgen maximaal verworven rechten. Ze ontvangen 354 euro. Nieuwe volle wezen ontvangen vanaf 2019 10 percent minder en nieuwe halve wezen 32 percent minder. Het enige positieve is dat halve wezen hun verminderde bijslag behouden als de overlevende ouder een nieuw gezin vormt. Het is onbegrijpelijk waarom wezen in het nieuwe systeem slechter af zullen zijn. Sp.a wil de huidige wezentoeslag behouden. Dat kost niet veel en de nieuwe regeling is vrij onrechtvaardig.

De verhoogde kinderbijslag wordt (nog) niet automatisch toegekend: 21 percent van de door het VAPH erkende kinderen ontvangt geen verhoogde kinderbijslag. De federale administratie heeft een grote achterstand in het toekennen en herzien van de verhoogde kinderbijslag. Het is te hopen dat de situatie in Vlaanderen vanaf 2019 verbetert want thans moeten mensen soms langer dan een jaar wachten. Eén

enkel attest moet volstaan om zowel het recht op de verhoogde kinderbijslag te openen als het recht op VAPH-ondersteuning.

Deskundigen vinden de pleegzorgtoeslag belangrijk om het contact tussen het geplaatste kind en het gezin van oorsprong te behouden. Vanuit het kinderrechtenperspectief wordt de pleegzorgtoeslag bij voorkeur blijvend uitgekeerd. Sp.a is tevreden met de extra forfaitaire toeslag voor het pleeggezin maar betreurt dat er geen tegemoetkoming meer is die de biologische ouders helpt hun kind te blijven zien.

Met de kinderopvangtoeslag wil de Vlaamse Regering de participatie van baby's en peuters aan de kinderopvang verhogen. Het gaat echter specifiek over de trappen 0 en 1 waar gezinnen in armoede nauwelijks gebruik van maken waardoor het gebruik van kinderopvang door deze premie niet wordt aangemoedigd. Het lijkt op een supplementaire subsidie voor bepaalde opvanginitiatieven. Sp.a juicht supplementaire subsidies voor kinderopvang toe maar vraagt zich af of dat geregeld moet worden door het kinderbijslagstelsel. Waarom wordt dat niet geregeld in het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters? Waarom op deze indirecte wijze als het de meest kwetsbare ouders niet ten goede komt? Dit budget kan, zoals de Gezinsbond bepleit, beter gebruikt worden voor sociale toeslagen.

De kleutertoeslag is een vrij dure maar weinig doelmatige maatregel. De 21 miljoen euro wordt uitgespreid over een grote groep. 3,6 percent van de 3- en 4-jarigen volgt geen kleuteronderwijs. Sp.a gelooft niet dat deze toeslag dat zal veranderen. Dat kan wel door op federaal niveau de leerplicht op maat van kleuters te wijzigen. Een andere mogelijkheid is werken met brugfiguren die gezinnen waar kinderen geen kleuteronderwijs volgen, bezoeken om op de noodzaak te wijzen. Dit budget kan eveneens volgens het advies van de Gezinsbond beter geheroriënteerd worden.

Omdat op de universele participatietoeslag geen sociale correctie geldt, ontstaat een omgekeerde herverdeling. Deskundigen vinden het een gemiste kans dat de universele participatietoeslag de meest kwetsbare kinderen in vergelijking met de huidige schoolpremie benadeelt. Dat deze toeslag niet aan voorwaarden wordt gekoppeld, verheugt Freya Van den Bossche. Het is onbegrijpelijk dat het bedrag niet jaarlijks aan het begin van het schooljaar wordt uitbetaald.

De selectieve participatietoeslag wordt geïntegreerd in het Groeipakket en automatisch toegekend. Het budget wordt versterkt. Waarom het op twee momenten tijdens het schooljaar wordt toegekend, is onbegrijpelijk omdat schoolkosten zich aan het begin van het schooljaar voordoen. De toekenning moet onvoorwaardelijk zijn. Terugvorderingen mogen niet mogelijk zijn. Positief is de automatische rechtentoeckenning.

Vanaf 1 januari 2019 start de nieuwe betalingsmotor op voor kinderen geboren vanaf 1 januari 2019. Omdat het niet meteen om grote bedragen gaat, moeten de oude toepassingen valabel blijven. Nieuwe systemen kampen vaak met kinderziektes. Hoever staat de uitvoering? Is er getest? Is men klaar om het systeem in gang te steken? De betrokken organisaties willen dat er tijdens de hele hervormingsoperatie over gewaakt wordt dat elk gezin en elk kind krijgt waar het recht op heeft. Kan minister Vandeurzen garanderen dat deze hervorming niet leidt tot late of gebrekkige uitbetalingen?

Deskundigen zijn positief over de alarmbelprocedure om snel in te spelen op een gewijzigd gezinsinkomen. Ze vragen om die procedure zo automatisch mogelijk te laten verlopen door bestaande databanken te benutten. Zo veel mogelijk mensen moeten worden opgevist aan de hand van indicatoren. Wie recht heeft op een toe-

slag, moet die krijgen. Wie er geen recht meer op heeft, mag die niet meer ontvangen om terugvorderingen te vermijden. Een terugvordering leidt voor bepaalde gezinnen tot moeilijkheden aangezien de kinderbijslag een integraal deel is van het huishoudbudget.

4. Uiteenzetting door Elke Van den Brandt

Elke Van den Brandt ziet ondanks veel debat weinig aanpassingen in vergelijking met de oorspronkelijke voorstellen. Wat in de conceptnota staat, is op enkele aanpassingen na volledig overgenomen. Gezien de adviezen en de vaak unanieme opmerkingen en kritiek, wekt dat de indruk dat er politiek weinig ruimte was voor bijstellingen. Dat is jammer omdat dit ontwerp van decreet de toestand vastlegt voor enkele decennia. Goed overleg en bijstellingen waar nodig, hadden een meerwaarde betekend. Zowel SAR WGG als SERV, die constructief advies hebben verleend, hebben de indruk dat hun input niet naar waarde is geschat.

Groen was geen vragende partij om de kinderbijslag over te hevelen. Het gaat om een gigantisch bedrag. De drie bevoegde gemeenschappen zoeken naar een regeling die onderling weinig verschilt. Deze hervorming vergt veel tijd en middelen. Zal het enthousiasme over twintig jaar nog even groot zijn?

Het is wel goed dat er een ander model komt. Het oude model bevat veel goede zaken maar enkele zaken verdienen aanpassing. De oorspronkelijke in het regeerakkoord vermelde uitgangspunten zijn terecht: tegemoetkomen aan de opvoedingskosten van kinderen, de armoede terugdringen en de efficiëntie verhogen. Over de mate waarin die doelstellingen gehaald zijn, is Elke Van den Brandt minder enthousiast.

Het hoge basisbedrag van 160 euro sluit andere opties uit, beperkt de differentiatiemogelijkheden en haalt een aantal systemen weg. Er moeten modellen zonder leeftijdstoelage mogelijk zijn maar dat de leeftijdstoelage verdwijnt zonder compensatie voor de toenemende kosten naarmate kinderen ouder worden, houdt risico's in. Inzetten op jonge kinderen is goed, maar niemand kan ontkennen dat kinderen duurder worden naarmate ze ouder worden. Achter het schrappen van de leeftijdstoelage had een visie moeten zitten op de stijgende opvoedingskosten.

Om dit budgetneutrale systeem in voege te laten treden is de huidige kinderbijslag tweemaal niet geïndexeerd. De kinderbijslag daalt daardoor niet maar volgt niet langer de gestegen levensduurte. Het verschil loopt voor elk kind op tot 90 euro per jaar. Het tegenargument luidt dat deze middelen in het systeem geherinvesteerd worden. Elke Van den Brandt geeft de voorkeur aan een systeem dat betaalbaar is zonder deze indexsprongen.

Rekening houdend met wat mogelijk is met een budget van 3 miljard euro, volstaat het argument niet dat het oude systeem ook goed is in de strijd tegen kinderarmoede en het nieuwe daar nog iets bovenop doet. Er is een historische kans gemist om op dit punt beter te scoren. In alle adviezen staat dat de armoedebestrijding scherper had moeten zijn. Dat kan door op basis van een ander model te werken, zoals Groen heeft voorgesteld: een laag universeel bedrag dat gemoduleerd wordt volgens het gezinsinkomen en -vermogen. Er is berekend dat dit model de kinderarmoede bijna halveert.

Het door de meerderheid voorgestelde model levert met een lager vast bedrag van bijvoorbeeld 140 euro extra middelen op voor sociale correcties die gericht ingezet kunnen worden. Er gaan kansen verloren. Dat de kinderbijslag als een wapen tegen de kinderarmoede wordt voorgesteld, verontrust Elke Van den Brandt.

De automatische rechtentoekenning, bijvoorbeeld van de studietoelage, is goed in de strijd tegen armoede. De Vlor vraagt in zijn advies rekening te houden met de reële onderwijskosten: een beroepsopleiding is soms duurder dan een opleiding in het aso. Elke Van den Brandt hoopt dat daar alsnog rekening mee wordt gehouden. Het is niet duidelijk waarom enkel de studietoelage voor het lager en het secundair onderwijs automatisch wordt toegekend. Waarom kan dat niet voor het hoger onderwijs? Het is belangrijk dat gezinnen eind augustus of begin september extra budget krijgen om de hoge onderwijskosten te dekken. Omdat een maandelijkse uitkering van de studietoelage allicht ook interessant is, vraagt Elke Van den Brandt of dat nog kan worden bijgestuurd.

De sociale toelage wordt vanaf een bepaalde inkomenscategorie toegekend: 30.000 euro en 60.000 euro vanaf drie kinderen. Voor een gezin dat van twee tot drie kinderen uitbreidt, dreigt een inkomensval door het grote verschil. Door het wegvallen van de rangorde is gezocht naar een oplossing voor de vaststelling dat grote gezinnen vaker dan kleine in armoede terechtkomen. Een verfijnder systeem zou daar allicht beter aan tegemoetkomen.

Daar zijn evenwel geen gegevens over. De Vlaamse Regering heeft weinig becijferde informatie bezorgd. Ook de Raad van State, SERV en SAR WGG merken op dat meer cijfers nodig zijn. Er zijn weinig alternatieve modellen berekend. Er ontbreken elementen om grondig na te gaan of het voorgestelde model het goede is. Gezien het grote aantal gezinsvormen, is dat inderdaad niet evident. Dit ontwerp van decreet had gedetailleerder berekend moeten worden. Dat had volgens Elke Van den Brandt tot een beter systeem geleid.

Het oude systeem is complex. Dat het nieuwe systeem eenvoudiger is, is een goede zaak. Een pluspunt van het oude systeem is zijn performantie: wie kinderbijslag moet krijgen, krijgt kinderbijslag. Een overgang mag niet betekenen dat gezinnen hun kinderbijslag niet meer (op tijd) krijgen. Elke overgang lijdt aan kinderziektes. De overgang moet van nabij gevolgd worden om gaten te vermijden. De druk om dit zo snel mogelijk in te voeren mag er niet toe leiden dat gezinnen kinderbijslag mislopen. Zijn er voldoende garanties om de overgang vlot te laten verlopen?

Het ontwerp van decreet bevat naast de vereenvoudigingen een aantal bizarre passages. Ouders van baby's en peuters die naar een kinderopvanginitiatief gaan dat niet inkomensgerelateerd werkt, krijgen een tegemoetkoming van 3,17 euro per dag bovenop de kinderbijslag. Op zich is het goed dat die ouders iets extra krijgen, dat trap 1 concurrentiëler wordt en de toegankelijkheid van de kinderopvang verhoogt. De vraag is waarom deze doelstellingen op deze wijze nagestreefd worden. Waarom wordt trap 1 niet rechtstreeks gesubsidieerd? Door dit model ontstaat een dubbel subsidiesysteem: trap 1 krijgt een decretale basissubsidie en moet via de ouders 3,17 euro per dag recupereren. Dit onlogische systeem is niet efficiënt.

In de memorie van toelichting wordt een gelijkstelling van de inkomensbegrippen aangekondigd. Inkomen in het kader van de kinderbijslag verschilt immers van inkomen in het kader van de kinderopvang. Over de doelstelling, de aanpak en de timing van de gelijkstelling zegt de memorie van toelichting evenwel niets.

Te veel kinderen die een zorgtoeslag moeten krijgen, ontvangen die niet. Er zijn te veel aanvraagprocedures. Ouders moeten te vaak hetzelfde formulier invullen om te bewijzen dat hun kind een handicap heeft. Automatische toekenning wordt aangekondigd eens er een inschalingsinstrument is in de Vlaamse sociale bescherming. Samen met SAR WGG en SERV vraagt Elke Van den Brandt sneller werk te maken van de automatische toekenning.

Eenzijds wordt de leeftijdstoelag afgeschaft, maar anderzijds blijft een minimumleeftijdstoelag behouden van 20 tot 60 euro per jaar. Waarom wordt er niet gekozen voor een volwaardige leeftijdstoelag of een dito alternatief?

Elk decreet moet zijn doelstellingen nastreven. Andere doelstellingen moeten anders nagestreefd worden. De opmerking over kinderopvang geldt ook voor kleuterparticipatie. Het verhogen van de kleuterparticipatie is een terechte en urgente doelstelling. Geen enkele studie toont echter aan dat een verhoging van de kinderbijslag leidt tot meer kleuterparticipatie. Ook de Vlor betwijfelt of dit het aangewezen instrument is. Om de kleuterparticipatie te verhogen is budget voor maatwerk nodig.

De vraag wanneer het nieuwe systeem in voege moet treden is moeilijk. De Raad van State adviseert de Vlaamse regeling tegelijk met de Brusselse en de Waalse in te voeren. Aangezien er aan Waalse kant voor wordt gekozen om alle kinderen op een bepaald ogenblik onder het nieuwe model te brengen, wordt een overgang zonder de Grondwet te schenden moeilijk. Tegelijk is de reactie op fundamentele opmerkingen van de Raad van State over het standstillprincipe en het gelijkheidsprincipe te vrijblijvend. De Raad van State is van oordeel dat het gelijkheidsbeginsel niet wordt geschonden, maar vreest ongelijkheid voor enkele specifieke doelgroepen. Het advies van de Raad van State is scherp. Eenmaal dit ontwerp van decreet in werking is, bestaat het risico dat ouders naar het Grondwettelijk Hof stappen en het model ondermijnen.

In haar antwoord op de Raad van State waarschuwt de Vlaamse Regering voor kosten ten belope van 300 miljoen euro. Elke Van den Brandt staat achter de budgetneutraliteit van deze oefening maar wil weten hoe dit bedrag is berekend. Blijkbaar zijn niet alle cijfers bekendgemaakt en publiek toegankelijk. Van welk scenario wordt uitgegaan?

De Vlaamse Regering argumenteert voorts dat eenkindgezinnen allicht geen eenkindgezinnen blijven. De Raad van State haalt echter één gezinstype aan, benadrukt over te weinig gegevens te beschikken voor een grondig onderzoek en wijst erop dat het gelijkheidsbeginsel mogelijks voor nog andere groepen onder druk komt te staan. De Raad van State beticht de Vlaamse Regering eigenlijk van slordig werk. Elke Van den Brandt is van oordeel dat meer onderzoek en cijfers nodig zijn. De overgangsmaatregel moet goed bekeken worden omdat hij het systeem mogelijks ondermijnt. Ze hoopt zich op dit punt te vergissen en beseft dat dergelijke overgang geen evidente oefening is.

Het is een logisch principe dat in geval van pleegzorg de kinderbijslag naar de verblijfplaats gaat. Maar de biologische ouders mogen niet volledig op nul gezet worden omdat ze ook nog kosten hebben en omdat er een band is met het kind. Dit gaat bovendien over een budgettaire beperkte ingreep.

Er komen vijf uitbetalingskassen. Het is goed dat naar efficiëntiewinst wordt gestreefd, maar de vraag blijft waarom er vijf uitbetalingskassen moeten zijn. Een audit heeft de kosten berekend. De audit wordt door minister Jo Vandeurzen in twijfel getrokken. Het argument dat gezinnen keuzevrijheid moeten hebben gaat niet op omdat het om een vastgelegd bedrag gaat. Omdat keuzevrijheid niet cruciaal is, pleit Elke Van den Brandt voor de goedkoopste oplossing.

5. Uiteenzetting door Ortwin Depoortere

Ortwin Depoortere zegt dat het oude kinderbijslagmodel complex is en niet voorziet in toereikende uitkeringen. De basisbedragen zijn 92 euro voor een eerste kind, 170 euro voor een tweede en 254 euro vanaf een derde kind. Ze zijn aantoonbaar niet kostendekkend. Het is niet logisch dat het bedrag het laagste is wanneer de

kosten het hoogste zijn. Het oude systeem kent vier grote stelsels: werknemers, zelfstandigen, ambtenaren en behoeftige gezinnen. Identieke bedragen worden door negentien verschillende kassen uitbetaald. De zesde staats hervorming hevelt de kinderbijslag over. De Vlaamse Regering heeft een nieuw systeem uitgewerkt dat vanaf 1 januari 2019 in werking treedt. Een aantal gezinnen zal van het oude en het nieuwe model gebruikmaken.

Vlaams Belang pleit voor een aanpassing volgens de behoeften van het hedendaagse Vlaamse gezin. Elk kind is gelijkwaardig. Onafhankelijk van inkomen of beroepsstatuut van ouders moet het bedrag voor elk kind in een identieke situatie hetzelfde zijn. Het Vlaams Belang toetst dit ontwerp van decreet aan vier voorstellen.

Het Vlaams Belang stelt ten eerste voor de eerste drie kinderen 250 euro uit te keren omdat gezinnen voor de eerste drie kinderen een gezinsbonus verdienen. De kosten zijn het hoogste voor de eerste drie kinderen. Voor het vierde kind wordt 90 euro uitgekeerd en vanaf het vijfde kind 50 euro per kind. Alle sociale toelagen en de schoolpremie blijven behouden. Ook eenoudergezinnen moeten van de sociale toeslag genieten. Ten tweede gaat het nieuwe stelsel slechts in voor nieuw geboren kinderen. Aan onder het huidige stelsel verworven rechten wordt niet geraakt. Voor de al geboren eerste kinderen wordt de kinderbijslag stelselmatig opgetrokken. De overheid moet ten derde steeds gerechtigd zijn om de uitkering voor bepaalde duur stop te zetten. De kinderbijslag is een instrument om ouders te responsabiliseren. Ten vierde kan een vereenvoudiging bestaan uit een vervanging van alle stelsels door één systeem, en de verschillende uitbetalingskassen door één sociaal overheidsloket.

Het door de Vlaamse Regering voorgestelde model is eenvoudiger en transparanter. De afslanking van het aantal private uitbetalingsfondsen is een stap in de goede richting. De zorg voor kinderen met een handicap, pleegkinderen en wezen, en de automatische koppeling met de schooltoelage zijn een goede zaak.

Het Vlaams Belang heeft kritiek op de vaststelling dat de huidige gezinnen de hervorming mee financieren door twee indexsprongen. Iedereen geniet vanaf dag één van de volledige sociale zekerheid. De Vlaamse Regering heeft de kans niet gegrepen om de kans op kinderbijslag voor te behouden voor wie heeft bijgedragen aan de opbouw van de sociale zekerheid.

Om recht te hebben op kinderbijslag mag een kind niet in het buitenland studeren of gedomicilieerd zijn. Er zijn echter tal van uitzonderingen op de verblijfsvoorwaarde waardoor kinderbijslag wordt betaald aan in het buitenland verblijvende kinderen van EU-burgers en van onderdanen van landen waarmee België een bilateraal verdrag heeft afgesloten. In 2016 is 103 miljoen euro kinderbijslag naar het buitenland geëxporteerd met een forse toename in Roemenië en Bulgarije. Het is duidelijk dat door deze verdragen gebruik wordt gemaakt van de royale sociale zekerheid. Het Vlaams Belang wil de bedragen aanpassen aan de levensduurte in de landen van herkomst of bij voorkeur de bilaterale verdragen opzeggen.

Het voorstel van decreet dat het Vlaams Belang heeft ingediend is niet nieuw. Het is eerder door de N-VA verkeerdelijk in de Kamer ingediend. Het Vlaams Belang heeft de tekst van de N-VA letterlijk overgenomen omdat de partij van oordeel is dat men een bijdrage moet leveren vooraleer men rechten kan opbouwen in de sociale zekerheid. Ook Gwendolyn Rutten van de Open Vld is hiervoor gewonnen. Ortwin Depoortere vindt het vreemd dat de N-VA-leden met geen woord meer repen over hun voorstel en wijst op de mogelijkheid dat hij hen nog voor de plenaire vergadering overtuigt. Dat de N-VA zich in stilzwijgen hult, is vreemd.

6. Uiteenzetting door Freya Saeys

Freya Saeys benadrukt dat gezinnen met kinderen geboren voor 1 januari 2019 hun rechten behouden. Geen enkel gezin dat thans gezinsbijslag krijgt, zal na 1 januari 2019 minder ontvangen. Wie een gezin stichtte rekening houdend met de toen geldende gezinsbijslagen, zal niet in de problemen raken door de nieuwe regeling. Deze rechtswaARBorgen zijn een belangrijke realisatie van dit ontwerp van decreet. Dat was bovendien een belangrijke eis van de Gezinsbond. Als gevolg daarvan lopen de komende 25 jaar twee systemen naast elkaar.

Dit ontwerp van decreet focust op jonge kinderen. Er worden meer middelen gegeven bij het levensbegin. Er is de gezinsbijslag maar ook de toeslag voor participatie aan kinderopvang en kleuteronderwijs. Op die manier worden de kansen van jonge kinderen maximaal gevrijwaard. Kinderen verliezen op jonge leeftijd al veel kansen als ze onvoldoende gestimuleerd worden. Er zijn al veel initiatieven om jonge kinderen naar de kleuterklas te sturen. De toeslag van 130 euro op de leeftijd van 3 en 4 jaar kan ouders bijkomend overtuigen om hun kinderen naar de kleuterklas te sturen.

Door deze nieuwe regeling daalt het armoedecijfer op het niveau van het gezin en van het kind. Dat geldt bovendien zowel voor de huidige als voor de toekomstige gezinnen. Een spectaculaire daling verwachten is niet realistisch omdat armoede niet alleen met gezinsbijslagen bestreden wordt. De huidige gezinsbijslag heeft bovendien al een significante impact op het kinderarmoederisico. De nieuwe regeling verhoogt die impact nog.

Er is voor gewaarschuwd dat het moeilijk zou zijn beter te presteren dan het oude model. Alle onderzoeken wijzen er echter op dat men daarin toch geslaagd is. De daling van het armoederisico is berekend zonder rekening te houden met de derde pijler die inzet op grotere aanwezigheid in kinderopvang en kleuteronderwijs. Deze initiatieven voorkomen achterstelling van kinderen door hen te stimuleren in hun ontwikkeling en beter voor te bereiden op de lagere school. Ook dat is voor Freya Saeys armoedebestrijding.

De standstillclausule is aan de Grondwet toegevoegd om abrupte afschaffingen of drastische verlagingen van sociale rechten zonder noodzaak van algemeen belang te vermijden. Dit ontwerp van decreet houdt geen besparing in. De armoedetoets bewijst dat de sociale bescherming niet daalt en zelfs licht stijgt. De standstill-clausule mag er niet toe leiden dat de overheid haar beleid niet meer kan aanpassen. Nieuwe tijden en levenswijzen vergen aangepaste regelgeving.

De keuze voor een dubbel systeem is complex en verantwoordt waarom met kinderbijslagkassen wordt gewerkt. Hun kennis van het oude en van het nieuwe systeem is nodig om deze dubbele regeling uit te voeren.

Een aantal bepalingen in dit ontwerp van decreet bestrijdt de armoede. Mensen met een laag inkomen uit arbeid krijgen recht op een toeslag. Onder het huidige systeem is er enkel een toeslag voor bepaalde sociale statuten. De inactiviteitsval wordt weggewerkt. Dit systeem is onmiddellijk na inwerkingtreding van de nieuwe gezinsbijslag van toepassing. Heel wat gezinnen die thans uit de boot vallen, worden aldus vanaf de eerste dag geïnccludeerd.

De nieuwe sociale toeslag is gedifferentieerd in hoogte volgens inkomen en aantal kinderen ten laste. Gezinnen die minder dan 30.000 euro verdienen, krijgen een toeslag van 50 euro per maand per kind als er maximum twee kinderen zijn. De toeslag bedraagt 80 euro per kind als er drie of meer kinderen zijn. Gezinnen met een inkomen tussen 30.000 en 60.000 euro en drie kinderen ten laste, ontvangen een toeslag van 60 euro per kind per maand.

Breuken in de uitbetaling worden vermeden op momenten dat gezinnen het financieel moeilijk hebben. Het recht op gezinsbijslag is niet langer gebonden aan het sociaal statuut. Onder het oude model is er continuïteit door middel van de gewaarborgde gezinsbijslag. De administratieve afhandeling daarvan leidt echter vaak tot stopzetting van de betaling op het moment dat gezinnen grote nood hebben aan de gezinsbijslag. Door de gezinsbijslag aan de woonplaats te koppelen verhoogt de take-up van de basistoelage. De gewaarborgde gezinstoeslag vereist een voorafgaande middelentoets. Onder het nieuwe model is die toets enkel relevant voor de sociale toeslagen.

Een aantal problemen waarmee het oude model kampt, wordt geredieerd. De wezentoeslag blijft behouden als de overlevende ouder een nieuw gezin sticht. Er wordt op die manier bespaard op het controleren van samenwoning. In de uitvoeringsbesluiten zullen maatregelen genomen worden opdat zieke studenten die geen 27 studiepunten opnemen hun gezinsbijslag kunnen behouden.

Deze hervorming moet budgetneutraal verlopen. Een monitoringscomité moet de invoering van het nieuwe systeem budgettair volgen.

7. Uiteenzetting door Bart Van Malderen

Bart Van Malderen zegt dat de meerderheid marginale winst in de strijd tegen armoede verkoopt als een ongelofelijke stap voorwaarts. Op welke punten wijkt het ontwerp van decreet af van de conceptnota? Tijdens de hoorzitting over de conceptnota waren vrijwel alle experts kritisch over de vooruitgang die het nieuwe systeem boekt. De vraag rijst of de meerderheid hetzelfde ontwerp van decreet heeft gelezen.

De meerderheid wijst er voorts op dat ook naar andere beleidsdomeinen moet worden gekeken. Hoewel dat een terechte opmerking is, rijst de vraag welke vooruitgang daar wordt geboekt. Het is voorts evident dat mensen naar de kinderbijslag kijken wanneer het over de strijd tegen armoede gaat. De kinderbijslag vormt onder de huidige regeling al een belangrijk deel van het gezinsbudget van mensen in armoede. Zonder de sociale zekerheid zou het armoedecijfer driemaal hoger liggen. Kinderbijslag is een belangrijke buffer tegen kinderarmoede. Veel gezinnen blijven uit de armoedecijfers dankzij de kinderbijslag. Voor wie in armoede leeft, betekent de kinderbijslag het verschil tussen peilloos diepe armoede en net overleven.

Een groot deel van de kinderbijslag is vrij te besteden. Het Netwerk tegen Armoede wil niet dat deze middelen ingekleurd worden. De onvoorwaardelijkheid is in combinatie met de hoge take-up een belangrijke voorwaarde.

Die hoge take-up is gekoppeld aan automatisering. Onder het oude stelsel is de automatisering hoog voor de basisbijslag en de leeftijdstoelagen in vergelijking met andere uitkeringen in de sociale zekerheid. Dat geldt minder voor de rangtoelagen en de sociale toeslagen, waar het nieuwe model meer de nadruk op legt. FAMIFED heeft berekend dat voor 95 percent van de kinderen een recht op kinderbijslag automatisch of dankzij veel werk achter de schermen wordt geopend. Dat mag door een hervorming niet verloren gaan. Hoe wordt de hoge take-up gemonitord in het nieuwe model? Is het nieuwe ICT-systeem afdoende om take-up, dienstverlening en rechten te garanderen?

Dit debat moet ook gevoerd worden over de huidige situatie. Daarnaast is er de noodzaak om een trendbreuk te realiseren om de dramatische stijging van de kinderarmoede deze of de volgende regeerperiode tegen te gaan. Er is een potentieel van meer dan 3 miljard euro. Het is een grote verdienste van de zesde staatshervorming dat Vlaanderen over dit bedrag beschikt om samen met andere beleids-

domeinen het verschil te maken. Dit is een unieke kans omdat het nieuwe model allicht vele jaren overeind zal blijven. Foute keuzes worden niet gemakkelijk rechtgezet.

Deze Vlaamse Regering heeft zich ertoe verbonden om tegen 2020 de kinderarmoede te halveren. Bart Van Malderen betreurt dat geen enkel cijfer tot de conclusie leidt dat ze daarin zal slagen. Het zou van eerlijkheid getuigen mochten Vlaamse Regering en meerderheid toegeven dat het doel niet gehaald zal worden en zich ertoe verbinden de beschikbare middelen in te zetten om de trendbreuk te realiseren. Ook daarvoor is kinderbijslag een belangrijk middel. Het potentieel ervan wordt niet afdoende benut.

Volgens de meerderheid wordt een stap voorwaarts gezet. Voor gezinnen met uitsluitend kinderen in het nieuwe systeem is er een daling van 1,2 procentpunt op gezinsniveau en 1,5 procentpunt op kindniveau. Voor gezinnen die onder het oude model vallen bedraagt de daling respectievelijk 0,4 en 0,3 procentpunt. Op kindniveau betekent de daling van het armoederisico voor bestaande gezinnen dat 3 procent van de kinderen over de armoedegrens wordt getild. Voor nieuwe gezinnen gaat het om 15 procent van de kinderen. Op gezinsniveau betekent de daling van het armoederisico dat 5 procent van de bestaande gezinnen en 14 procent van de nieuwe gezinnen over de armoedegrens getild wordt. Deze verwachte daling is beperkt ten aanzien van de doelstelling van de Vlaamse Regering en het totale budget van 3 miljard euro. Bovendien is het nieuwe model pas in 2044 volledig uitgerold. Tot dan blijven de twee modellen naast elkaar bestaan. De verwachte daling van 1,2 procentpunt op gezinsniveau wordt dan pas bereikt. Niemand weet hoe de samenleving in de tussentijd zal evalueren. De vraag rijst wie daarmee tevreden kan zijn.

Het hoger armoederisico voor eenoudergezinnen daalt beperkt voor nieuwe gezinnen maar blijft ongewijzigd voor bestaande gezinnen. Het armoederisico van grotere gezinnen vanaf vier kinderen verbetert niet. De beschikbare cijfers laten enkel algemene vaststellingen toe. Cijfers over bepaalde doelgroepen of gemengde gezinnen ontbreken waardoor het onduidelijk is of het armoederisico van alle gezinnen of kinderen gelijk blijft of verbetert. De meerderheid is van oordeel dat iedereen erop vooruitgaat, maar tijdens de hoorzitting is gezegd dat niet alles is onderzocht. Het is niet duidelijk of bepaalde doelgroepen het armoederisico niet zien stijgen. De berekening is immers gebaseerd op een foto. Hoe evolueert het armoederisico als kleine gezinnen groot worden? Als kinderen ouder worden? De ongerustheid is groot dat sommige gezinnen erop achteruit zullen gaan.

De nieuwe sociale toeslagen moeten tegen het oude model afgezet worden. De nieuwe sociale toeslagen zijn ontoereikend om het wegvallen van de leeftijdstoelagen te compenseren. Een nieuw gezin met vier studerende 18-plussers ontvangt aan de gewone schaal zonder sociale toeslag 333 euro minder kinderbijslag dan een gelijksoortig gezin thans ontvangt. Een nieuw gezin dat in aanmerking komt voor de sociale toeslag met een inkomen onder 30.380 euro krijgt 153 euro minder dan een gelijksoortig gezin thans ontvangt. Nieuwe gezinnen met een inkomen tussen 30.380 en 60.000 euro krijgen vanaf 2019 een toeslag die ze thans niet krijgen. Ze krijgen desondanks nog altijd 94 euro minder dan een gelijksoortig gezin thans krijgt. Deze cijfers komen van de Gezinsbond en zijn door niemand weerlegd.

Bart Van Malderen stelt voor dat aan te pakken door de sociale toeslagen te versterken en verbreden om kinderarmoede aan te pakken. De sociale toeslagen moeten worden uitgebreid voor gezinnen met een laag inkomen zodat ze geen verlies leiden door de leeftijdstoelag af te schaffen.

Het is opmerkelijk dat Freya Saeys de monitoring beperkt tot de budgetneutraliteit van het systeem. Gezien het belang van de strijd tegen armoede zijn monitoring en bijsturing ook nodig wanneer blijkt dat de kinderarmoede verkeerd evolueert of er onvoldoende vooruitgang wordt geboekt. Is minister Vandeurzen bereid de vooruitgang in de strijd tegen kinderarmoede op dezelfde wijze te monitoren als de budgetneutraliteit en om desgevallend bij te sturen? Een helder antwoord op deze vraag is een belangrijk signaal voor mensen in armoede.

De verwachte daling van de kinderarmoede is beperkt in vergelijking met de doelstelling van de Vlaamse Regering. Deskundigen vragen extra middelen voor de kinderbijslag en andere beleidsdomeinen. Heeft Vlaanderen nog andere hefboomen om deze doelstelling te realiseren? Bart Van Malderen beaamt wat Katrien Schryvers zegt over de mogelijkheden van het beleidsdomein Wonen maar vraagt het overzicht van wat er precies gebeurt op dat beleidsdomein. Welke beleidsmaatregelen zijn in dat beleidsdomein genomen die de beperkte impact van de kinderbijslaghervorming rechtvaardigen? Er is geïnvesteerd in sociale huisvesting om het marktaandeel daarvan niet achteruit te laten gaan. Het marktaandeel neemt niet in die mate toe dat de huurcrisis wordt aangepakt. Als die maatregelen er niet zijn, is het betreuenswaardig dat het potentieel van de kinderbijslag onvoldoende wordt benut.

Deskundigen betreuen dat enkel de nuloptie en de gekozen optie zijn berekend. Andere mogelijkheden zijn niet berekend. Het armoederisico van subgroepen moet ook berekend worden. De hervorming van de kinderbijslag mag de armoede niet tussen groepen onderling verschuiven. Is de minister bereid daar in de uitvoeringsbesluiten op in te gaan?

In 2019 wordt het nieuwe betalingssysteem opgestart om de kinderbijslag te betalen aan kinderen geboren vanaf 1 januari 2019. Omdat het aanvankelijk maar om een beperkte groep zal gaan, moet het oude ICT-systeem in werking blijven om de rechten van de huidige gezinnen te garanderen. Het nieuwe en het oude systeem moeten nog lang onderhouden worden. ICT afstemmen is een werk van lange adem. Nieuwe systemen lijden soms aan kinderziektes. Hoe verloopt de uitvoering ervan? Is men op tijd klaar? Hoe kan de minister verzekeren dat tijdens de hervorming elk kind en elk gezin steeds krijgt waar het recht op heeft?

De alarmbelprocedure maakt het mogelijk snel in te spelen op een gewijzigde inkomenssituatie. Bart Van Malderen benadrukt afsluitend het belang hiervan voor gezinnen in armoede.

8. Antwoord van minister Jo Vandeurzen

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat het concept en de wijze waarop het ontwerp van decreet de twee doelstellingen – opvoedingskosten dekken en kinderarmoede bestrijden – nastreeft al meermaals zijn besproken. Er is opgemerkt dat het ontwerp van decreet weinig verschilt van de conceptnota. Er was kritiek over het systeem dat in de conceptnota naar voren wordt geschoven maar ook steun. Zowel de kwalitatieve als de kwantitatieve armoedetoets bevestigen dat de oorspronkelijk beoogde effecten beter gerealiseerd worden dan oorspronkelijk ingeschat. Het concept zou nog selectiever kunnen maar het aandeel van de selectief ingezette middelen stijgt al van 3,4 tot 9 percent. De vraag is waar het evenwicht precies ligt. Dat verworven rechten gerespecteerd moeten worden, bepaalt eveneens het kader.

Het Groeipakket tilt 16 percent van de nieuwe en 6 percent van de huidige gezinnen boven de armoedegrens. Van de nieuwe kinderen wordt 15 percent boven de armoedegrens getild. De onderzoekers van de KU Leuven wijzen er voorts op dat ook de armoedekloof substantieel wordt aangepakt.

Wie andere scenario's naar voren schuift, moet met twee woorden spreken en toegeven dat hij andere randvoorwaarden niet kan honoreren. Kan hij garanderen dat niemand erop achteruitgaat? Hoe evolueert het aandeel gezinnen dat zijn opvoedingskosten gedekt ziet? Voorstellen van andere partijen zouden bijvoorbeeld betekenen dat Jan Modaal zijn kinderbijslag ziet dalen.

De wetenschappelijk onderbouwde analyse van de oefening kan alleen maar tot het besluit leiden dat het systeem zonder leeftijdstoelagen en rangorde tot een goed resultaat leidt. Dat is ook gebleken tijdens de hoorzittingen. De ambitieuze oefening die het systeem vereenvoudigt en de rangregels wegwerkt, heeft geleid tot een concept dat standhoudt.

Het systeem bevat nog leeftijdsgebonden aspecten zoals de (selectieve) participatietoelagen en de schooltoelages. Kinderen geboren in 2019 zouden volgens het oude systeem over zes jaar de eerstvolgende leeftijdstoelage krijgen. Het monitoring-systeem wordt in werking gesteld. Ook de Gezinsbond zegt uit te kijken naar hoe de zaken in de toekomst evolueren.

Dat halfwezen hun wezentoeslag behouden als de overlevende ouder een nieuw gezin sticht, vindt minister Jo Vandeurzen een mooi evenwicht.

In geval van perspectiefzoekende pleegzorg blijft de biologische ouder in beeld. Er is gevraagd om te vermijden dat het deel dat naar de biologische ouder gaat, verloren gaat als die ouder niet langer interesse toont in de opvoeding van zijn kind. In geval van perspectiefbiedende pleegzorg is de band met de biologische ouders vaak zwakker dan in de andere pleegzorggevallen.

Er zijn ideologische redenen om de participatietoelage onvoorwaardelijk te maken, maar het systeem zoekt een evenwicht met aanmoedigen om kinderen alle kansen te bieden. Dat de schooltoelage – een bekend systeem – geïntegreerd wordt in het gezinsbeleid versterkt het concept.

Het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters wil voldoende kwalitatieve kinderopvang organiseren, inkomensgerelateerde kinderopvang alle kansen geven en ervoor zorgen dat de juiste groepen daarvan gebruikmaken. Dat vergt voortdurende beleidsaandacht. Het decreet van 20 april 2012 veronderstelt ook dat het hele kinderopvangstelsel levensvatbaar is. Wie trap 1 niet programmeert, moet daar vroeg of laat een financieringssysteem voor ontwikkelen. Vanuit diverse politieke hoeken is gepleit voor meer vraaggestuurde financiering. Deze maatregel is daar een belangrijke aanzet toe. Het aanbod zal er een dynamiek door krijgen. De inkomensgerelateerde kinderopvang zal zich op die manier maximaal kunnen inzetten op zijn doelstellingen. Iedereen wordt gestimuleerd om van de kinderopvang gebruik te maken. Alle initiatiefnemers krijgen perspectief.

Wie bekend is bij de intersectorale toegangspoort wordt getraceerd zodat het net van de verhoogde kinderbijslag sluit. Een elektronische gegevensstroom zal de inspanningen van de multidisciplinaire teams inschakelen in de beoordeling van de kinderen, wat extra procedures en non-take-up vermijdt. Er wordt gewerkt aan automatische linken met het beleid voor minderjarige personen met een beperking.

De indexsprongen zijn ondanks twijfels daarover geherinvesteerd. Het budget is op die manier correct en transparant samengebracht zoals bepaald in de conceptnota. In 2019 moet een belangrijke budgettaire inspanning worden geleverd.

De studietoelage is niet opgenomen omdat is gefocust op wat in de eerste fase haalbaar is. In de toekomst zijn andere zaken mogelijk. Er zijn tegelijk evenwel studietoelages geïntroduceerd voor hbo5-opleidingen.

Gezinnen met meer dan twee kinderen zien hun sociale toeslagen stijgen als ze onder een bepaalde inkomensgrens blijven. Er wordt rekening gehouden met het aantal kinderen en daarvoor zijn de inkomensgrenzen aangepast.

Het advies van de Raad van State is ernstig genomen. Een aantal zaken is aangepast. Het basisbedrag van elk kind dat thans 92 euro ontvangt optrekken tot 160 euro leidt tot een enorme recurrente uitgave. Het zou allicht een andere discriminatie in het leven roepen. Wat dan met de oudere en oudste kinderen in een andere gezinssituatie? Een transitie die respect opbrengt voor verworven rechten en binnen een bepaald budgettair kader verloopt, leidt tot een verschil in behandeling. Dat verschil moet worden gemotiveerd en evenredig zijn. De Raad van State maakt een momentopname terwijl het systeem niet als momentopname kan worden beoordeeld.

De audit van het uitbetalingssysteem toont aan dat het systeem op meerdere dimensies haalbaar is. Een transitie als deze kan niet zonder de knowhow en continuïteit die enkele actoren kunnen bieden. Bovendien blijft het bestaande systeem in werking. Om die redenen gaat het concept uit van hergroepering en efficiëntiewinst. Kind en Gezin heeft de vier indieners weerhouden. Daarnaast is er de publieke kas die door het decreet van 7 juli 2017 wordt opgericht in de EVA.

Een aantal voorstellen van het Vlaams Belang stemt niet overeen met het ontwerp van decreet. De kinderbijslag blijft onvoorwaardelijk. Kinderbijslag wordt een recht van het kind. Van degressiviteit is geen sprake. Vlaanderen kan internationale verdragen en rechtsregels niet eenzijdig opzeggen.

Het monitoringscomité dat is opgericht in de schoot van Kind en Gezin krijgt een brede opdracht. De relevantie van de opmerking ontgaat minister Jo Vandeurzen omdat elk systeem op elk ogenblik geëvalueerd kan worden. Dat hoeft niet de specifieke opdracht te zijn van één bepaald orgaan.

Het uitgangspunt is een volledige take-up. Deze verdienste van het oude systeem zal maximaal bewaakt worden.

De alarmbelprocedure moet snel inspelen op gewijzigde inkomenssituaties. Een besluit van de Vlaamse Regering moet ervoor zorgen dat een en ander zo veel mogelijk op basis van automatische knipperlichten verloopt.

Leo Van Loo, transitieverantwoordelijke Groeipakket van Kind en Gezin, zegt dat een IT-systeem wordt ontwikkeld. De oude bedragen worden in dat systeem gekanteld om te vermijden dat de twee systemen nog 25 jaar naast elkaar moeten lopen. Het voordeel is dat het oude systeem begin 2019 nog blijft draaien. De gegevens uit dat oude systeem blijven draaien om de output van het nieuwe systeem zo dicht mogelijk bij de waarheid te brengen. Op basis daarvan wordt het eventuele verschil rechtgezet. Beide systemen naast elkaar laten draaien biedt zekerheid dat de output van het nieuwe systeem overeenkomt met de theoretische verwachtingen. In het najaar van 2018 worden try-outs uitgevoerd om de maturiteit van het nieuwe systeem te controleren.

Op dit ogenblik zit het werkende systeem op schema. Het betaalsysteem moest eind januari 2018 in staat zijn een dossier aan te maken, te berekenen en te betalen. De lopende acceptatietesten zijn goed. Eind april 2018 zal men in staat zijn alle afzonderlijke toeslagen te berekenen waardoor de laatste acceptatie van de basiscomponenten kan vanaf mei 2018. Begin mei is het systeem in staat de oude en de nieuwe bedragen te betalen. Daarna volgen uitsluitend zaken nodig voor controle en verificatie zodat begin 2019 betaald wordt wat moet betaald worden.

Bij Kind en Gezin draaien voor de automatische rechtentoekening twee nevensystemen. Er is het kadaster dat kinderbijslaggegevens deelt met de andere gemeenschappen om bijvoorbeeld dubbele betalingen te vermijden. Het Kruispunt Informatiestromen Groeipakket zorgt ervoor dat alle 46 automatische gegevensstromen op de goede plaats terechtkomen en op de goede wijze in het dossier terechtkomen. Beide systemen zijn voor 95 percent afgewerkt, wat doet vermoeden dat het systeem in het najaar van 2018 zal werken. Alle automatische gegevensstromen worden ondertussen geïntegreerd.

Er is een concept voor de automatische take-up. Zodra alle gegevensstromen er zijn, is dat toepasbaar. Een toets met authentieke bronnen als het Rijksregister en schoolgegevens, zal mogelijk zijn. Het onderzoek wordt automatisch opgestart als iemand niet bekend is in het kadaster. Een aantal nevenliggende registers, die geen authentieke bronnen zijn, kunnen als extra toets worden gebruikt. Het is wachten tot de officiële bronnen hun gegevens aanreiken. Er kan een paar weken verschil zijn.

Over de systemen wordt overleg gepleegd met de vergunde actoren. Zij moeten de systemen waarmee ze thans de kinderbijslag uitbetalen in werking houden. Als het nieuwe systeem in juni 2018 operationeel is, is er voldoende tijd om opleidingen te organiseren. Het projectplan wordt nageleefd.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat de Vlaamse Regering nog enkele uitvoeringsbesluiten moet goedkeuren. Drie samenwerkingsakkoorden zitten in de laatste fase.

Op basis van analyses van Kind en Gezin zal de Vlaamse Regering op een bepaald moment voorgesteld worden om de procedure in te zetten. In de Franse Gemeenschap is het kinderbijslagdecreet al goedgekeurd. Men is er ook met de ICT bezig. Gezien de timing moeten ze snel een optie nemen. Wat er in Brussel staat te gebeuren, is minder duidelijk.

9. Replieken

Lies Jans ziet haar aanvoelen bevestigd. Dit ontwerp van decreet maakt werk van een geïntegreerd gezinsbeleid dat kinderen alle ontwikkelingskansen geeft door middel van een hoog basisbedrag, sociale toeslagen die het armoederisico laten dalen en de armoedekloof dichten, en participatietoeslagen die de leeftijd van de kinderen in rekening brengen. Uit het bestaande budget wordt het maximum gehaald.

Meer inzetten op een daling van het armoederisico betekent dat het basisbedrag daalt. N-VA kiest daar duidelijk niet voor omdat een grote groep uit de middenklasse minder kinderbijslag zou krijgen dan thans het geval is.

In heel de discussie wordt vergeten dat wezen in het nieuwe systeem ook sociale toeslagen kunnen krijgen. Zij zullen niet minder ontvangen dan onder het oude systeem.

Lies Jans feliciteert *Ortwin Depoortere* met het kopiëren van andermans voorstellen. Het federale voorstel van kamerlid *Sarah Smeyers* werd door de coalitiepartners niet positief onthaald. N-VA heeft de gewoonte in consensus te beslissen. Het ontwerp van decreet biedt voldoende garanties op een goed systeem. Het draagt de voorkeur weg boven het voorstel van decreet van het Vlaams Belang.

Freya Van den Bossche is minder onder de indruk van de selectiviteit dan minister *Jo Vandeurzen*. De selectiviteit wordt grotendeels geneutraliseerd door de leeftijds-toeslagen af te schaffen. Goed beseffend dat het budget gerespecteerd moet wor-

den, geeft sp.a de voorkeur aan een systeem met een lager basisbedrag waardoor er meer budget is voor sociale toeslagen.

Een deel van de selectiviteit wordt uit de schooltoeslag en de kinderopvangtoeslag gehaald. Sp.a zou dat anders oriënteren.

De middelen uit de indexsprong worden geherinvesteerd maar zijn wel blijvend weggehaald bij de bestaande kinderen en ouders om te gebruiken voor toekomstige kinderen.

Freya Van den Bossche ziet ideologische redenen tegen de participatietoeslag. Hoewel niet elk lid van haar fractie dat op die wijze ervaart, is er wel eensgezindheid over de vaststelling dat dergelijke financiële incentives niet werken. Haar pleidooi is los van elke ideologische overweging een kwestie van efficiëntie.

Elke Van den Brandt beaamt dat er bijvoorbeeld op de afschaffing van de rangorde weinig kritiek was. Op een aantal andere zaken was er echter veel en vaak herhaalde kritiek waar niets mee gebeurt is. Kleuters moeten worden gestimuleerd om naar de kleuterschool te gaan, maar de kleutertoeslag werkt niet. Er is één aanpassing doorgevoerd. Na opmerkingen van de Raad van State over de grondwettelijkheid wordt het bedrag gesplitst in een universeel bedrag van 20 euro en een bedrag van 130 euro dat meer toegespitst wordt ingezet. In een stad als Brussel krijgen veel kleuters de boodschap dat er voor hen geen plaats is op school. Wat zal er gebeuren als dat in Antwerpen of Gent voorvalt?

Elke Van den Brandt blijft herhalen dat hier meer mogelijk was in de strijd tegen armoede. Dat de armoedekloof kleiner wordt, is een cynisch argument. Het betekent dat het verschil kleiner wordt tussen wat iemand heeft en wat iemand nodig heeft om uit de armoede te blijven. Met dit instrument had men de armoedekloof moeten wegwerken in plaats van verkleinen. Dat het universele bedrag in dat model lager is, valt te verantwoorden.

Het antwoord op de opmerkingen over de leeftijdstoelagen is vreemd: het treedt pas over zes jaar in voege en ondertussen kan dat gemonitord worden. Er wordt een nieuw systeem ingevoerd dat bijgestuurd moet worden. Wat als over zes jaar wordt vastgesteld dat het budget niet volstaat? Deze oefening moet budgetneutraal verlopen. Dit aspect moet daarom op voorhand onderzocht worden.

Extra financiering voor trap 1 van de kinderopvang is verantwoord. De vraag is echter waarom dat in dit ontwerp van decreet is geregeld. Een andere vraag is of een vraaggestuurd kinderopvangaanbod gewenst is. Moeten de ouders gesubsidieerd worden in plaats van de crèches? Er kan beter een conceptnota ingediend worden over dit interessante debat.

Elke Van den Brandt twijfelt eraan of de extra financiering ertoe zal leiden dat de inkomensgerelateerde kinderopvang zijn doelstellingen beter kan nastreven. Deze uitspraak doet vermoeden dat mensen eerder naar trap 1 gaan dan naar een inkomensgerelateerd initiatief. Op welke analyse is dat gebaseerd?

De indexsprongen hadden niet mogen gebeuren. De herinvestering maakt niets goed. De huidige kinderen krijgen minder dan oorspronkelijk berekend om het systeem draaiende te houden. De stelling dat dit budgetneutraal verloopt, klopt niet.

Dat de inkomensgrenzen verschuiven is geen antwoord op de vraag naar verfijning van die inkomensgrenzen. Een gezin met twee kinderen krijgt sociale toeslagen tot een gezinsinkomen van 30.000 euro. Als er een derde kind komt, dan verschuift de grens naar 60.000 euro. Deze grote stap is een inkomensval. Er moeten meer gradaties zitten tussen deze twee grenzen om perverse effecten te vermijden.

De Raad van State maakt inderdaad een momentopname van één situatie omdat hij meer gegevens nodig heeft voor meer gedetailleerde berekeningen. De Raad van State beschikt over te weinig gegevens om goed werk te leveren.

Werken met een datum is relevant. Aan Franstalige kant wordt een andere keuze gemaakt, die evenwel ook negatief geadviseerd wordt. Elke Van den Brandt pleit echter voor zekerheid. Als ouders gelijk krijgen voor het Grondwettelijk Hof, dan moet de Vlaamse overheid recurrent 300 miljoen euro meer uitgeven. Zijn er alternatieven voor de datumkeuze? Is een tussenoplossing mogelijk?

Ook Elke Van den Brandt maakt zich zorgen over Brussel. Men zal er allicht niet op tijd klaar zijn. Dat houdt Vlaanderen niet tegen. Het is een goede zaak dat Vlaanderen de krappe timing wel haalt. Ze hoopt dat de twee naast elkaar lopende systemen voldoende zijn om non-take-up en hiaten op te vangen.

Bart Van Malderen zegt dat de kritiek van het middenveld op de conceptnota blijft aangezien het ontwerp van decreet maar weinig verschilt. Het potentieel van een bedrag van 3 miljard euro wordt onvoldoende benut om te doen wat in het Vlaamse regeerakkoord staat: de kinderarmoede halveren tegen 2020. Zelfs een trendbreuk, waarmee de spreker al tevreden zou zijn, is evenmin haalbaar. Voornamelijk omdat op andere beleidsdomeinen en -niveaus evenmin sprongen vooruit zijn gedaan.

Sommige doelstellingen zijn moeilijk verenigbaar. Tegenover budgetneutraliteit staat de voorafname door het hoge basisbedrag. Dat is bovendien in conflict met de beoogde ambitieuze stap in de strijd tegen armoede. Sommige maatregelen heffen elkaar op. De afschaffing van leeftijds- en rangtoeslag neutraliseert de nieuwe toeslagen.

Wat minister Jo Vandeurzen heeft gezegd over de monitoring, stelt teleur. Monitoring is wel degelijk relevant om de impact op de armoede te monitoren in een samenleving die nog zal veranderen waardoor huidige aannames morgen mogelijk niet meer gelden. Bart Van Malderen vraagt uitdrukkelijk de impact op armoede te monitoren met de bedoeling bij te sturen.

Er is niet geantwoord op de vragen over de alarmbelprocedure. Vertragingseffecten vallen niet uit te sluiten maar zijn er mogelijkheden om zo automatisch mogelijk kort op de bal te spelen? Door een plotse inkomensval moeten rechten zo snel en automatisch mogelijk geopend worden aangezien het om een doelgroep gaat die daar mogelijk zelf niet toe in staat is.

Op de authentieke bronnen zit een evidente vertraging van weken. Hoe moet dat worden ingeschat?

FAMIFED haalt voor de basisbedragen een bereik van 95 percent. Dat percentage ligt lager voor de verhoogde tegemoetkoming. Op welke termijn zal de nieuwe werkwijze even hoog scoren? Geldt dat ook voor de toeslagen?

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt op de kritiek op de indexsprongen dat de kinderen die onder het oude stelsel blijven wel de nieuwe toeslagen zullen ontvangen. Dat verklaart waarom het armoederisico van die groep ook daalt.

Het is de onderzoeker van de KU Leuven die op de armoedekloof heeft gewezen als indicator in de strijd tegen armoede.

Er wordt een instrument ontwikkeld om de participatie aan de kinderopvang te stimuleren. In die zin past de kinderopvang wel in dit ontwerp van decreet.

De Raad van State zou moeten weten dat een kind geboren voor 1 januari 2019 nog leeftijdstoelagen en sociale toeslagen zal krijgen. Deze twee afwegingen moeten worden gemaakt om de toets van het gelijkheidsbeginsel te doorstaan.

De installatie van het monitoringcomité is belangrijk. Dat comité moet alle mogelijke observaties maken. Men is evenwel niet afhankelijk van dat monitoringcomité om het armoede-effect te meten. Er zijn universitaire instellingen die dat even goed en allicht ongevraagd zullen doen.

Leo Van Loo zegt dat er sprake is van een vertraging van op zijn hoogst een aantal weken. Het Rijksregister is afhankelijk van de gemeentelijke bevolkingsregisters. Zodra iemand opduikt in het Rijksregister of in het aanwezigheidsregister van een school, wordt onderzocht of hij ook in het kadaster staat. Als hij er niet in staat, is het recht niet onderzocht of is er een negatief recht. De publieke actor zorgt er onmiddellijk voor dat het recht gerealiseerd wordt. In de volgende fase kan de rechthebbende een keuze maken tussen de verschillende actoren.

Als de authentieke bronnen correct zijn, moet het effect volledig zijn. Om zeker te zijn worden enkele nevenregisters geconsulteerd. Het kan dat kinderen bekend zijn bij Kind en Gezin maar nog niet in het Rijksregister staan. Het effect daarvan moet nog worden berekend.

Er wordt machtiging gevraagd voor 46 inkomensstromen om de eerste reeks KSZ-stromen binnen te halen die informatie bevatten over situaties waar het inkomen al onderzocht is. De essentiële vraag is hoe een inkomen onderzocht wordt. Er wordt onderzocht over welke stromen het precies gaat. Daarnaast gaan experts na hoe uit een aantal nevenliggende zaken een idee kan worden gevormd van wat een inkomen precies is.

Begin 2019 staan de stromen die het inkomen al onderzocht hebben ter beschikking. Er wordt op drie tot vier situaties gemikt. In de loop van 2019 zal het mogelijk zijn een inkomen te reconstrueren uit nevenliggende zaken. Wie meent recht te hebben op een bepaalde toeslag, kan uiteraard altijd een aanvraag doen en de gegevens zelf aanreiken.

IV. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Elke Van den Brandt merkt op dat de meerderheid amendementen heeft ingediend met aangepaste bedragen. Volgen er aangepaste berekeningen om er zeker van te zijn dat deze amenderingen doorgerkend zijn?

Minister *Jo Vandeurzen* stelt voor de toelichting bij de amendementen af te wachten.

Artikel 1 tot en met 3

De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen eenparig met 12 stemmen aangenomen.

Artikel 4

Amendement nr. 1 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys, Elke Sleurs, Vera Jans en Tine van der Vloet strekt ertoe paragraaf 3 te vervangen door wat volgt:

“§3. De bedragen en de inkomensgrenzen van de selectieve participatietoelagen worden geïndexeerd zoals de bedragen, vermeld in artikel 46 van het decreet van

8 juni 2007. De bedragen en inkomensgrenzen die in de artikelen 43, 46, 47 en 48 van dit decreet zijn opgenomen, zijn deze voor het schooljaar 2019-2020.”.

Katrien Schryvers wil met dit amendement de bedragen correct bepalen op het ogenblik dat het ontwerp van decreet in werking treedt. Latere indexering zal gebaseerd zijn op dit basisbedrag.

Amendement nr. 2 van *Katrien Schryvers*, *Lies Jans*, *Freya Saeys*, *Elke Sleurs*, *Vera Jans* en *Tine van der Vloet* sterkt ertoe een paragraaf 4 toe te voegen, die luidt als volgt:

“§4. De bedragen bepaald door de Vlaamse Regering in uitvoering van artikel 103, §2, worden, met toepassing van paragraaf 1, tweede lid, en paragraaf 2, tweede lid, gekoppeld aan de afgevlakte gezondheidsindex.”.

Katrien Schryvers zegt dat deze toevoeging ertoe leidt dat de bedragen waaronder niet kan worden teruggevorderd, gekoppeld worden aan de afgevlakte gezondheidsindex.

Bart Van Malderen zegt dat dit artikel de bedragen van een ijkpunt voorziet. De basisbedragen worden gekoppeld aan de afgevlakte gezondheidsindex. De selectieve participatietoelagen worden geïndexeerd op basis van het decreet van 8 juni 2007. Hij vraagt naar de ratio en de impact van deze verschillende benadering.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat het indexeringsmechanisme voor de selectieve participatietoelagen gelijk is aan het indexeringsmechanisme van de studietoelagen. De evolutie moet gelijke tred houden.

Bart Van Malderen besluit dat basistoelagen theoretisch een ander inflatieritme kan volgen dan de studietoelagen.

Amendement nr. 1 wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Amendement nr. 2 wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 4 wordt met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 5 tot en met 8

De artikelen 5 tot en met 8 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 9

Amendement nr. 3 van *Bart Van Malderen*, *Freya Van den Bossche* en *Jan Bertels* strekt ertoe in paragraaf 1, eerste lid, op de tweede regel, het bedrag “1100 euro” te vervangen door het bedrag “1247,58 euro”.

Bart Van Malderen licht toe dat het startbedrag in dit ontwerp van decreet wordt vastgelegd op 1100 euro. In vergelijking met de oude regeling is dat een verlaging met 12 procent. Gezien het nieuwe systeem voor niemand een stap achteruit mag zijn, stelt hij voor het startbedrag op te trekken tot 1247,58 euro. Ook bij de vervanging van het kraamgeld door het startbedrag bij geboorte moet er beleidscontinuïteit zijn.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de premie voor het tweede kind spectaculair daalt onder het oude stelsel. Wanneer rekening wordt gehouden met alle kinderen, is er sprake van een verbetering.

Amendement nr. 3 wordt met 2 stemmen tegen 10 niet aangenomen.

Artikel 9 wordt met 10 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 10

Amendement nr. 4 van *Katrien Schryvers*, *Lies Jans*, *Freya Saeys*, *Elke Sleurs*, *Vera Jans* en *Tine van der Vloet* strekt ertoe in paragraaf 1, eerste en tweede lid, de woorden "eerste kinderen" telkens te vervangen door de woorden "eerste kinderen en meerlingen".

Katrien Schryvers zegt dat artikel 10 een overgangsregeling invoert voor gezinnen waar een kind wordt geboren na 1 januari 2019 en waaraan het kraamgeld voorafgaandelijk is uitbetaald. De overgangsregeling moet worden uitgebreid met meerlingen.

Amendement nr. 5 van *Bart Van Malderen*, *Freya Van den Bossche* en *Jan Bertels* strekt ertoe in paragraaf 1, tweede lid, op de vijfde en de achtste regel, het bedrag "1100 euro" te vervangen door het bedrag "1247,58 euro".

Bart Van Malderen verwijst naar zijn toelichting bij amendement nr. 3.

Amendement nr. 4 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Amendement nr. 5 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Het geamendeerde artikel 10 wordt met 10 stemmen tegen 2 aangenomen.

Artikel 11

Amendement nr. 6 van *Bart Van Malderen*, *Freya Van den Bossche* en *Jan Bertels* strekt ertoe in paragraaf 1, eerste lid, op de tweede regel, het bedrag "1100 euro" te vervangen door het bedrag "1247,58 euro".

Bart Van Malderen zegt dat dit amendement parallel loopt met de amendementen nrs. 3 en 5. Het startbedrag bij adoptie wordt op 1100 euro vastgelegd, wat neerkomt op een verlaging van 12 percent.

Amendement nr. 6 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 11 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 12

Artikel 12 wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 13

Amendement nr. 7 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

"Art. 13. Het rechtgevende kind, met uitzondering van het kind, vermeld in artikel 208, §1, of in titel 2 van deel 2 van boek 5, geeft recht op een maandelijks basisbedrag waarvan het bedrag wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering."

Bart Van Malderen wil het basisbedrag, dat op 160 euro wordt vastgelegd, uit het ontwerp van decreet halen. De kinderbijslag is een belangrijke hefboom in de strijd tegen kinderarmoede. Dit ontwerp van decreet dreigt op een gemiste kans uit te draaien. Sp.a wil de efficiëntie van een aantal bedragen beoordelen in het kader van de strijd tegen kinderarmoede. Een basisbedrag van 160 euro laat in combinatie met de beoogde budgetneutraliteit maar een kleine marge om door selectief te werken de strijd tegen armoede te versterken. Het basisbedrag moet daarom hervormd worden zodat selectiever gewerkt kan worden. De Vlaamse Regering krijgt de opdracht om het basisbedrag te bepalen zodat een en ander flexibel geëvalueerd en bijgestuurd kan worden.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat de discussie over het basisbedrag en de toeslagen gevoerd is tijdens de algemene bespreking. Hij kan respect opbrengen voor het standpunt dat de verhouding tussen beide anders kan.

Hij heeft een ander fundamenteel probleem met dit amendement dat de Vlaamse Regering vertrouwen schenkt om deze cruciale zaak bij besluit vast te leggen. De Raad van State merkt in zijn adviezen geregeld op dat te veel vertrouwen wordt gegeven aan de uitvoerende macht. De Vlaamse Regering en de meerderheid zijn van oordeel dat een aantal cruciale bedragen decretaal bepaald moet worden.

Elke Van den Brandt verklaart waarom zij geen amendementen indient: er is maar één model becijferd. Zij is van oordeel dat het basisbedrag te hoog is en dat er meer sociale correcties nodig zijn, maar ze heeft geen instrument gekregen om dat te berekenen. Omdat de achterliggende berekeningen en studies niet toegankelijk zijn, kan zij geen alternatief naar voren schuiven. Ze betreurt dat en vult aan dat ook de Raad van State en armoedeorganisaties wijzen op een gebrek aan alternatieve financiële berekeningen.

Bart Van Malderen is van oordeel dat van wie 3,4 miljard euro extra kan inzetten in de strijd tegen kinderarmoede, een beter resultaat verwacht mag worden. In de adviezen en in de armoedetoets wordt uitgegaan van één denkpiste: een basisbedrag van 160 euro. Dat decretaal vastgelegde bedrag is een blok aan het been dat een performanter strijd tegen kinderarmoede belet.

Dat er niet voor is gekozen om alternatieven degelijk te becijferen en te onderzoeken, is een tweede gemiste kans. Omdat een gemiste kans niet definitief hoeft te zijn, dient sp.a dit amendement in. Het opent meteen een discussie die Bart Van Malderen graag wil voeren. Wie sterker wil inzetten op de strijd tegen kinderarmoede, kan op basis van alternatieve pistes een tweede armoedetoets laten uitvoeren. Die aanpak vermijdt een bij voorbaat vastgelegd bedrag waar alle overige bedragen ondergeschikt aan zijn.

De spreker wijst er afrondend op dat dit amendement samen gelezen moet worden met de amendementen op de selectieve toeslagen, waarmee hij de strijd tegen de kinderarmoede decretaal wil verankeren. De amendementen bieden een grotere garantie dan het ontwerp van decreet.

Amendement nr. 7 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 13 wordt met 10 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 14

Artikel 14 wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 15

Amendement nr. 8 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

"Art. 15. §1. De wezentoeslag bedraagt 353,76 euro, in een van de volgende gevallen:

- 1° een van de ouders van een rechtgevend kind is overleden;
- 2° de vrederechter heeft een vermoeden van afwezigheid als vermeld in artikel 112 van het Burgerlijk Wetboek, van een van de ouders van een rechtgevend kind vastgesteld;
- 3° beide ouders van een rechtgevend kind zijn overleden;
- 4° de enige bekende ouder van het rechtgevende kind is overleden;
- 5° een van de ouders van een rechtgevend kind is overleden en de vrederechter heeft een vermoeden van afwezigheid als vermeld in artikel 112 van het Burgerlijk Wetboek, van de andere ouder vastgesteld;
- 6° de vrederechter heeft een vermoeden van afwezigheid als vermeld in artikel 112 van het Burgerlijk Wetboek, van beide ouders of van de enige gekende ouder van een rechtgevend kind vastgesteld.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen waaronder de toeslag, vermeld in het eerste lid, wordt toegekend.

§2. De wezentoeslag wordt onmiddellijk stopgezet als de vermoedelijk afwezige ouder, bedoeld in paragraaf 1, terugkeert of als de vrederechter een einde aan het mandaat van de gerechtelijke bewindvoerder maakt overeenkomstig artikel 117 van het Burgerlijk Wetboek."

Bart Van Malderen had erop gerekend dat de meerderheid ook een amendement zou indienen op dit artikel. Het is pijnlijk dat bestaande wezen en kinderen die voor 2019 wees worden maximaal verworven rechten behouden, terwijl nieuwe volle wezen 10 percent inboeten. Nieuwe halve wezen verliezen een derde in vergelijking met het oude stelsel. Met dergelijke dalingen is het onmogelijk vol te houden dat niemand erop achteruitgaat door deze hervorming. Hij twijfelt eraan of dat een bewuste keuze was van de meerderheid. Hij vraagt waarom wezen in het nieuwe systeem slechter af zullen zijn dan onder het oude stelsel. Kinderbijslag is een belangrijk onderdeel van de sociale bescherming, die op pijnlijke momenten in het leven nodig is om het risico op armoede te vermijden of om een nood te lenigen. Dit amendement doet de dalingen teniet.

Minister *Jo Vandeurzen* verwijst naar de algemene bespreking. Wezen hebben ook recht op de sociale toeslagen. Als de overlevende ouder een nieuw gezin sticht, blijft het recht behouden.

Bart Van Malderen is niet onder de indruk van het antwoord. Niemand kan volhouden dat er geen kinderen zijn die erop achteruitgaan.

Amendement nr. 8 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 15 wordt met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 16

Artikel 16 wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 17

Amendement nr. 9 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

“Art. 17. Het basisbedrag wordt voor het rechtgevende kind verhoogd met een maandelijkse pleegzorgtoeslag als het geplaatst is door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid in een pleeggezin, met uitzondering van de ondersteunende pleegzorg zoals beschreven in artikel 2, 5°, van het decreet van 29 juli 2012 houdende de organisatie van de pleegzorg.

De toeslag, vermeld in het eerste lid, bedraagt 61,79 euro.

De begunstigde van deze toeslag is het gezin van herkomst.”.

Bart Van Malderen zegt dat pleegkinderen betrokken moeten blijven bij het herkomstgezin. Er wordt een omgangsregeling afgesproken om het contact mogelijk te maken. Om de omgang te stimuleren krijgt de ouder maandelijks een forfaitair bedrag van 61,79 euro per kind om de kosten van het bezoek te compenseren. Gezien het om een beperkt aantal kinderen en een klein bedrag gaat, is de budgettaire impact bescheiden. Het is een kwestie van keuzes. De kinderbijslag komt de pleegzorger toe bij perspectiefbiedende pleegzorg. Onder de nieuwe regeling krijgt het herkomstgezin enkel nog een pleegzorgtoeslag bij korte perspectiefzoekende pleegplaatsing. In geval van perspectiefbiedende pleegzorg gaat de toeslag enkel naar de pleegzorger. Deze maatregel gaat in tegen het lopende beleid dat de band met het herkomstgezin wil stimuleren, en erkent de positie van de ouders onvoldoende. Ondanks moeilijkheden wensen ze betrokken te blijven bij opvoeding en opgroeien van hun kinderen. Dat ondersteunen is een van de uitgangspunten van kinderbijslag.

Elke Van den Brandt zegt dat de sector, het werkveld en de betrokkenen deze maatregel, die geen financiële impact heeft, steunen. Ze suggereert wel aan het amendement toe te voegen dat de jeugdrechter kan beslissen van deze regel af te wijken.

Minister *Jo Vandeurzen* wijst op de parallel met het nuanceverschil tussen perspectiefbiedende en -zoekende pleegzorg. In geval van perspectiefbiedende pleegzorg is er niet veel contact meer met het herkomstgezin. Onder de oude regeling kan de vergoeding ook wegvallen.

Elke Van den Brandt zegt dat in geval van perspectiefbiedende pleegzorg de geboorteparenten niet altijd volledig uit beeld zijn. Dit kan, zoals bevestigd in de hoorzitting over de conceptnota voor nieuwe regelgeving betreffende de organisatie van pleegzorg (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 881/2), bijgevolg een belangrijke hefboom zijn. De sector roept op om deze optie mogelijk te maken.

Bart Van Malderen vindt het argument dat er maar weinig contact is naast de kwestie. Dit ontwerp van decreet biedt de mogelijkheid om een stimulans in te voeren die de huidige toestand verbetert. Hij ziet, mede gezien de beperkte budgettaire impact, niet in waarom deze kans niet wordt gegrepen.

Amendement nr. 9 wordt met 3 stemmen tegen 10 niet aangenomen.

Artikel 17 wordt met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 18

Amendement nr. 10 van *Katrien Schryvers*, *Lies Jans*, *Freya Saeys*, *Elke Sleurs*, *Vera Jans* en *Tine van der Vloet* strekt ertoe in het tweede lid na de woorden "de gezinsinkomsten" telkens de woorden "op jaarbasis" in te voegen.

Katrien Schryvers verduidelijkt dat de genoemde bedragen jaarbedragen zijn.

Amendement nr. 11 van *Katrien Schryvers*, *Lies Jans*, *Freya Saeys*, *Elke Sleurs*, *Vera Jans* en *Tine van der Vloet* strekt ertoe het derde lid te vervangen door wat volgt:

"Als ten gevolge van een gelijkmatig verdeelde huisvesting, bepaald of bekrachtigd door de bevoegde rechtbank, de huisvesting van het rechtgevende kind gelijk is verdeeld tussen de ouders, wordt het bedrag van de toeslag gehalveerd toegekend in elk rechtgevend gezin."

Amendement nr. 12 van *Katrien Schryvers*, *Lies Jans*, *Freya Saeys*, *Elke Sleurs*, *Vera Jans* en *Tine van der Vloet* strekt ertoe het vijfde lid te vervangen door wat volgt:

"Als de al dan niet gelijkmatig verdeelde huisvesting van het rechtgevende kind niet is bepaald of bekrachtigd door de bevoegde rechtbank, wordt ervan uitgegaan dat de huisvesting van het rechtgevende kind gelijk is verdeeld tussen de ouders en wordt het bedrag van de toeslag gehalveerd toegekend in elk rechtgevend gezin."

Katrien Schryvers zegt dat de amendementen 11 en 12 de berekening wijzigen van de toeslag van een kind dat in co-ouderschap wordt opgevoed. De oorspronkelijke formulering gaat uit van het aantal kinderen ten laste. Het amendement deelt het bedrag van de toeslag door twee bij een gelijkmatig verdeeld verblijf van het kind. Wanneer ouders scheiden en hun kind in co-ouderschap opvoeden, heeft de ouder met een lager inkomen bij wie het kind de helft van de tijd verblijft, recht op de helft van de toeslagen.

Elke Van den Brandt leest in het oorspronkelijke artikel dat een overeenkomst wordt gesloten over de verdeling. Het amendement legt een verdeelsleutel op. Ze vraagt zich af of de oorspronkelijke formulering niet meer flexibiliteit biedt dan het amendement.

Katrien Schryvers ontkent dat. De oorspronkelijke formulering deelt het aantal kinderen door twee wat aanleiding geeft tot bepaalde onwenselijke situaties in vergelijking met bijvoorbeeld een alleenstaande moeder. Het spreekt voor zich dat partners die uit elkaar gaan, afspraken kunnen maken over bijvoorbeeld de onderhoudsbijdrage. De regeling voor het Groeipakket en de toeslagen wordt in dit artikel opgenomen.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat men in een andere categorie van sociale toeslagen terecht kan komen als het aantal kinderen wordt gedeeld.

Katrien Schryvers zegt dat het amendement de doelstelling van dit artikel niet wijzigt, maar voor een correctere formulering zorgt. De nieuwe formulering is in het voordeel van de ouder met het laagste inkomen bij wie het kind een deel van de tijd verblijft.

Elke Van den Brandt beaamt dat het om een verbetering gaat, maar blijft pleiten voor meer flexibiliteit.

Katrien Schryvers aanvaardt niet dat een overeenkomst tussen scheidende partners interfereert met het recht op een toeslag. Over de verdeling van de toeslag kunnen de scheidende partners een onderliggende overeenkomst sluiten.

Bart Van Malderen geeft aan tijd nodig te hebben om dit in te schatten.

Amendement nr. 13 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe het tweede lid te vervangen door wat volgt:

“Het bedrag van de toeslag, vermeld in het eerste lid, wordt bepaald door de Vlaamse Regering mede in functie van het terugdringen van de kinderarmoede.”.

Bart Van Malderen verwijst naar zijn amendement op artikel 13. De Vlaamse Regering moet de sociale toeslagen bepalen in functie van de kinderarmoede. Op die manier wordt dit ontwerp van decreet opnieuw gelinkt aan de doelstelling om de kinderarmoede terug te dringen. De sociale toeslagen compenseren de weggelaten leeftijdstoelagen niet. Een nieuw gezin met vier studerende achttienplussers krijgt onder het nieuwe stelsel aan de gewone schaal zonder sociale toeslag 333 euro minder dan onder het oude stelsel. Een nieuw gezin met een inkomen onder 30.386,52 euro dat in aanmerking komt voor een sociale toeslag krijgt 153 euro minder dan onder het oude stelsel. De verklaring ligt in het afschaffen van de leeftijdstoelagen en het ontoereikende budget voor grotere sociale toeslagen als gevolg van het basisbedrag.

Nieuwe gezinnen met een inkomen tussen 30.386,52 en 60.000 euro krijgen vanaf 2019 een toeslag die ze onder het oude stelsel niet krijgen. Desondanks ontvangen ze nog 94 euro minder dan onder het oude stelsel. Er zijn gezinnen die er in vergelijking met de huidige toestand niet op vooruitgaan. Om kinderarmoede uit te bannen moet het recht op sociale toeslagen uitgebreid worden tot alle kinderen die opgroeien in een gezin met een laag inkomen.

Goedkeuring van dit amendement en het amendement nr. 7 op artikel 13 zet de gemiste kansen recht. In een van de meest welvarende regio's ter wereld mag men ambitieuzer zijn in de strijd tegen kinderarmoede. Een budget van 3,4 miljard euro kan beter ingezet worden dan in dit ontwerp van decreet wordt beoogd.

Minister *Jo Vandeurzen* vraagt het totaaloverzicht te maken en zich niet te beperken tot een situatie zonder sociale toeslagen. Pas over minstens twintig jaar zijn er gezinnen met vier studerende achttienplussers die volledig onder het nieuwe stelsel vallen. Het monitoringcomité zal over de evolutie waken.

Bart Van Malderen is tevreden over de oprichting van een monitoringcomité. Zijn amendement maakt het echter mogelijk flexibel in te spelen op maatschappelijke evoluties en verankert de strijd tegen kinderarmoede als doelstelling. Die verankering biedt het monitoringcomité een bijkomende toetssteen. De repliek van minister Jo Vandeurzen bevat een bijkomend argument om dit amendement goed te keuren.

Amendementen nrs. 10, 11 en 12 worden met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Amendement nr. 13 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Het geamendeerde artikel 18 wordt met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 19

Amendement nr. 14 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

“Art. 19. Het rechtgevende kind geeft vanaf de geboorte en zolang het minder dan vier jaar is op 31 december van het kalenderjaar voor het kalenderjaar waarin de toeslag verschuldigd is, recht op een jaarlijkse universele participatietoeslag van 20 euro.

Deze toeslag wordt uitbetaald op 1 september.”

Bart Van Malderen stelt voor om de participatietoeslagen op 1 september toe te kennen. In het ontwerp van decreet is geen uitbetalingsdatum vastgelegd. Omdat het begin van elk schooljaar kosten met zich meebrengt, is het nodig dat de uitbetaling van de participatietoeslagen daarmee samenvalt.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat de universele participatietoeslag de jaarlijkse leeftijdsbijslag uit het oude systeem overneemt. Die wordt eind augustus uitbetaald door middel van een besluit van de Vlaamse Regering. Het uitbetalingsmoment blijft behouden.

Bart Van Malderen zegt dat zijn amendement dat decretaal vastlegt.

Amendement nr. 14 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 19 wordt met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 20

Amendement nr. 15 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

“Art. 20. Het rechtgevende kind geeft vanaf de leeftijd van vier jaar op 31 december van het kalenderjaar voor het kalenderjaar waarin de toeslag verschuldigd is en zolang het minder dan elf jaar is op die datum, recht op een jaarlijkse universele participatietoeslag van 35 euro.

Deze toeslag wordt uitbetaald op 1 september.”

Bart Van Malderen verwijst naar zijn uiteenzetting bij amendement nr. 14.

Amendement nr. 15 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 20 wordt met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 21

Amendement nr. 16 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

“Art. 21. Het rechtgevende kind geeft vanaf de leeftijd van elf jaar op 31 december van het kalenderjaar voor het kalenderjaar waarin de toeslag verschuldigd is en zolang het minder dan zeventien jaar is op die datum, recht op een jaarlijkse universele participatietoeslag van 50 euro.

Deze toeslag wordt uitbetaald op 1 september.”

Bart Van Malderen verwijst naar zijn uiteenzetting bij amendement nr. 14.

Amendement nr. 16 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 21 wordt met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 22

Amendement nr. 17 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

“Art. 22. Het rechtgevende kind geeft vanaf de leeftijd van zeventien jaar op 31 december van het kalenderjaar voor het kalenderjaar waarin de toeslag verschuldigd is en zolang het minder dan vijftientig jaar is op die datum, recht op een jaarlijkse universele participatietoeslag van 60 euro.

Deze toeslag wordt uitbetaald op 1 september.”

Bart Van Malderen verwijst naar zijn uiteenzetting bij amendement nr. 14.

Amendement nr. 17 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 22 wordt met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 22 tot en met 26

De artikelen 22 tot en met 26 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 27

Amendement nr. 18 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

“Art. 27. Aan een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, wordt geen selectieve participatietoeslag kleuteronderwijs toegekend indien hij in het schooljaar in kwestie niet ingeschreven is in een onderwijsinstelling als vermeld in artikel 26.”

Bart Van Malderen zegt dat tijdens de hoorzitting duidelijk is gesteld dat een gebrek aan participatie bestraffen geen goede maatregel is omdat de kinderbijslag bij voorkeur onvoorwaardelijk wordt toegekend. Terugvorderen bij spijbelen werkt

niet. Dat is ooit met de beste bedoelingen geprobeerd maar wat niet werkt mag niet mordicus voortgezet worden. Sp.a deelt het streven naar maximale participatie, maar bestraffen werkt niet. Er zijn andere stimulerende mogelijkheden waarvan gebruik kan worden gemaakt. In de voorgaande bepalingen wordt de toeslag op twee momenten uitbetaald. Sp.a is van oordeel dat de toeslag beter aan het begin van het schooljaar wordt uitbetaald.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat deze combinatie het bestaande concept voortzet.

Amendement nr. 18 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 27 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 28

Amendement nr. 19 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe paragraaf 1 te vervangen door wat volgt:

“§1. Om het recht op een selectieve participatietoeslag kleuteronderwijs vast te stellen, meldt het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming aan Kind en Gezin welke leerlingen op de laatste schooldag van juni in een onderwijsinstelling als vermeld in artikel 26, zijn ingeschreven.”.

Bart Van Malderen verwijst naar zijn toelichting bij amendement nr. 18.

Amendement nr. 19 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 28 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 29

Artikel 29 wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 30

Amendement nr. 20 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

“Art. 30. Aan een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, wordt geen selectieve participatietoeslag lager onderwijs toegekend in een van de volgende gevallen:

- 1° in het schooljaar in kwestie is hij niet ingeschreven in een onderwijsinstelling als vermeld in artikel 29;
- 2° uiterlijk vijftien kalenderdagen na de datum van uitschrijving in het lager onderwijs is hij niet opnieuw in het lager onderwijs ingeschreven.”.

Bart Van Malderen verwijst naar zijn toelichting bij amendement nr. 18.

Amendement nr. 20 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 30 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 31

Amendement nr. 21 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe paragraaf 1 te vervangen door wat volgt:

“§1. Om het recht op een selectieve participatietoeslag lager onderwijs vast te stellen, meldt het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming aan Kind en Gezin: 1° welke leerlingen op de laatste schooldag van juni in een onderwijsinstelling als vermeld in artikel 29, zijn ingeschreven; 2° welke leerlingen uiterlijk vijftien kalenderdagen na de datum van uitschrijving in het lager onderwijs niet opnieuw zijn ingeschreven in het lager onderwijs.”.

Bart Van Malderen verwijst naar zijn toelichting bij amendement nr. 18.

Amendement nr. 21 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 31 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 32 en 33

De artikelen 32 en 33 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 34

Amendement nr. 22 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe het eerste lid te vervangen door wat volgt:

“Aan een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, wordt geen selectieve participatietoeslag secundair onderwijs toegekend in een van de volgende gevallen:

- 1° in het schooljaar in kwestie is hij niet ingeschreven in een onderwijsinstelling of centrum als vermeld in artikel 32;
- 2° uiterlijk vijftien kalenderdagen na de datum van uitschrijving uit een instelling voor secundair onderwijs of uit de leertijd in een centrum zoals bedoeld in artikel 32 is hij niet opnieuw ingeschreven in een instelling voor secundair onderwijs of in de leertijd in een centrum zoals bedoeld in artikel 32.”.

Bart Van Malderen verwijst naar zijn toelichting bij amendement nr. 18.

Amendement nr. 22 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 34 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 35

Amendement nr. 23 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeyns, Elke Sleurs, Vera Jans en Tine van der Vloet strekt ertoe het tweede lid te vervangen door wat volgt:

“In afwijking van het eerste lid kan voor leerlingen die ingeschreven zijn in het buitengewoon secundair onderwijs en in de opleiding Verpleegkunde van het hoger

beroepsonderwijs, een selectieve participatietoeslag worden toegekend zonder dat daarbij een leeftijdsbeperking geldt.”.

Katrien Schryvers zegt dat in overeenstemming met de geldende decretale bepalingen voor de studiefinanciering geen leeftijdsbeperking geldt voor leerlingen van de opleiding Verpleegkunde van het hoger beroepsonderwijs.

Amendement nr. 23 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 35 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 36

Amendement nr. 24 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe in paragraaf 1 punt 4° op te heffen.

Bart Van Malderen verwijst naar zijn toelichting bij amendement nr. 18.

Amendement nr. 24 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 36 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 37 tot en met 42

De artikelen 37 tot en met 42 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 43

Amendement nr. 25 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeyns, Elke Sleurs, Vera Jans en Tine van der Vloet strekt ertoe paragraaf 1 te vervangen door wat volgt:

“§1. De minimum- en maximuminkomensgrenzen worden vastgelegd aan de hand van een puntensysteem, gaande van nul tot twintig:

1° de minimuminkomensgrens stemt voor een gezin met nul punten overeen met 11.808,74 euro en voor een gezin met twintig punten met 47.153,27 euro;

2° de maximuminkomensgrens stemt voor een gezin met nul punten overeen met 24.153,07 euro en voor een gezin met twintig punten met 103.406,48 euro.”.

Katrien Schryvers zegt met dit amendement de correcte bedragen voor het schooljaar 2019-2020 op te nemen. De bedragen die golden bij indiening van dit ontwerp van decreet worden vervangen door de bedragen die zullen gelden op het moment van inwerkingtreding.

Amendement nr. 25 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 43 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 44 en 45

De artikelen 44 en 45 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 46

Amendement nr. 26 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys, Elke Sleurs, Vera Jans en Tine van der Vloet strekt ertoe op de tweede regel het bedrag "97,90 euro" te vervangen door het bedrag "103,70 euro".

Katrien Schryvers verwijst naar haar toelichting bij amendement nr. 25.

Amendement nr. 26 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 46 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 47

Amendement nr. 27 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys, Elke Sleurs, Vera Jans en Tine van der Vloet strekt ertoe paragraaf 1 te vervangen door wat volgt:

"§1. Voor rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, in het lager onderwijs bedraagt een volledige selectieve participatietoeslag 188,19 euro.

De uitzonderlijke selectieve participatietoeslag bedraagt voor rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, in het lager onderwijs 244,37 euro.

De minimale selectieve participatietoeslag bedraagt 121,01 euro."

Katrien Schryvers verwijst naar haar toelichting bij amendement nr. 25.

Amendement nr. 27 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 47 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 48

Amendement nr. 28 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys, Elke Sleurs, Vera Jans en Tine van der Vloet strekt ertoe paragraaf 2 te vervangen door wat volgt:

"§2. Voor gehuwde, zelfstandige of alleenstaande rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, in het voltijds secundair onderwijs is het bedrag van de volledige selectieve participatietoeslag gelijk aan 3268,73 euro.

De minimale selectieve participatietoeslag bedraagt 712,98 euro."

Amendement nr. 29 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys, Elke Sleurs, Vera Jans en Tine van der Vloet strekt ertoe paragraaf 3 te vervangen door wat volgt:

“§3. Voor rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, in het derde leerjaar van de derde graad van het voltijds technisch secundair onderwijs en het voltijds beroepssecundair onderwijs bedraagt de volledige selectieve participatietoeslag:

1° 1861,09 euro voor interne leerlingen;

2° 1132,07 euro voor externe leerlingen.

De uitzonderlijke selectieve participatietoeslag voor externe leerlingen bedraagt 1329,23 euro.

De minimale selectieve participatietoeslag bedraagt:

1° 725,16 euro voor interne leerlingen;

2° 280,60 euro voor externe leerlingen.”

Amendement nr. 30 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys, Elke Sleurs, Vera Jans en Tine van der Vloet strekt ertoe paragraaf 4 te vervangen door wat volgt:

“§4. Voor andere rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, in het voltijds secundair onderwijs dan de leerlingen, vermeld in paragraaf 2 en 3, bedraagt de volledige selectieve participatietoeslag:

1° 1550,86 euro voor interne leerlingen;

2° 943,30 euro voor externe leerlingen.

De uitzonderlijke selectieve participatietoeslag voor externe leerlingen bedraagt 1550,86 euro.

De minimale selectieve participatietoeslag bedraagt:

1° 604,31 euro voor interne leerlingen;

2° 233,75 euro voor externe leerlingen.”

Amendement nr. 31 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys, Elke Sleurs, Vera Jans en Tine van der Vloet strekt ertoe paragraaf 5 te vervangen door wat volgt:

“§5. Voor rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, in stelsel leren en werken zoals bedoeld in het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap bedraagt een volledige selectieve participatietoeslag 537,45 euro.

De uitzonderlijke selectieve participatietoeslag bedraagt 693,34 euro.

De minimale selectieve participatietoeslag bedraagt 196,55 euro.”

Amendement nr. 32 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys, Elke Sleurs, Vera Jans en Tine van der Vloet strekt ertoe paragraaf 6 te vervangen door wat volgt:

“§6. Voor rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, ingeschreven in de opleiding Verpleegkunde van het hoger beroepsonderwijs, bedraagt de volledige selectieve participatietoeslag:

1° 3640,66 euro voor interne leerlingen;

2° 1212,27 euro voor externe leerlingen.

De minimale selectieve participatietoeslag bedraagt 829,80 euro.”

Katrien Schryvers verwijst naar haar toelichting bij amendement nr. 25.

Amendementen nrs. 28 tot en met 32 worden met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 48 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 49 en 50

De artikelen 49 en 50 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 51

Amendement nr. 33 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel op te heffen.

Bart Van Malderen is de mening toegedaan dat dit ontwerp van decreet niet de aangewezen wijze is om in te gaan op de bezorgdheid over de financiële leefbaarheid van bepaalde kinderopvanginitiatieven. Met de kinderopvangtoeslag wil dit ontwerp van decreet de kinderopvangparticipatie verhogen. Tijdens de hoorzittingen is geargumenteed waarom dit geen hefboom is om de kinderopvang toegankelijker te maken voor gezinnen die het moeilijk hebben. Zij maken meestal geen gebruik van de trappen 0 en 1.

Sp.a blijft voorstander van investeringen in kinderopvang en van meer inkomensgerelateerde kinderopvang. Dat verlaagt de drempel immers voor iedereen. Betaalbare plaatsen verhogen de participatie. Het blijft onduidelijk waarom dit geregeld wordt in dit ontwerp van decreet. Het budget dat zo vrijkomt kan in andere te versterken sociale toeslagen geïnvesteerd worden.

Amendement nr. 33 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 51 wordt met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 52

Amendement nr. 34 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel op te heffen.

Bart Van Malderen verwijst naar zijn toelichting bij artikel 33.

Amendement nr. 34 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 52 wordt met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 53

Amendement nr. 35 van Bart Van Malderen, Freya Van den Bossche en Jan Bertels strekt ertoe dit artikel op te heffen.

Bart Van Malderen zegt dat de participatietoeslag niet volstaat om de participatie te verhogen. Het wordt een subsidie voor ouders die hun kinderen thans al laten participeren. Omdat het effect hiervan heel beperkt zal zijn, kunnen deze middelen nuttiger besteed worden om performante sociale toeslagen te versterken.

Amendement nr. 35 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 53 wordt met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 54

Amendement nr. 36 van *Bart Van Malderen*, *Freya Van den Bossche* en *Jan Bertels* strekt ertoe dit artikel op te heffen.

Bart Van Malderen verwijst naar zijn toelichting bij amendement nr. 35.

Amendement nr. 36 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 54 wordt met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 55

Amendement nr. 37 van *Bart Van Malderen*, *Freya Van den Bossche* en *Jan Bertels* strekt ertoe dit artikel op te heffen.

Bart Van Malderen verwijst naar zijn toelichting bij amendement nr. 35.

Amendement nr. 37 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 55 wordt met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 56

Amendement nr. 38 van *Bart Van Malderen*, *Freya Van den Bossche* en *Jan Bertels* strekt ertoe dit artikel op te heffen.

Bart Van Malderen verwijst naar zijn toelichting bij amendement nr. 35.

Amendement nr. 38 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 56 wordt met 10 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 56/1 (nieuw)

Amendement nr. 39 van *Bart Van Malderen*, *Freya Van den Bossche* en *Jan Bertels* strekt ertoe een nieuw artikel 56/1 toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Art. 56/1. Het basisbedrag, vermeld in artikel 13, wordt voor het rechtgevende kind verhoogd met een maandelijkse leeftijdstoeslag.

Het bedrag van de toeslag, vermeld in het eerste lid, wordt bepaald door de Vlaamse Regering.

Dit artikel treedt in werking voor kinderen van zes jaar vanaf 2025, voor kinderen van twaalf jaar vanaf 2030 en voor kinderen van achttien jaar vanaf 2035.”.

Bart Van Malderen wil de leeftijdstoelage herinvoeren aangezien, bijvoorbeeld door de Gezinsbond, uitvoerig is geargumenteed dat de opvoedingskosten toenemen naarmate kinderen ouder worden. Dit nieuwe systeem werkt budgettair soepel want door te starten met nieuw geboren kinderen kan de toeslag geleidelijk opgebouwd worden: vanaf 2025 voor zesjarigen, vanaf 2030 voor twaalfjarigen en vanaf 2035 voor achttienjarigen. Het nieuwe artikel vult het basisbedrag aan met een leeftijdstoelage waarover de Vlaamse Regering kan beslissen, zij het met de algemene doelstelling in het achterhoofd. Op die manier wordt een leemte in het ontwerp van decreet weggewerkt.

Amendement nr. 39 wordt met 2 stemmen tegen 10 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 57 tot en met 206

De artikelen 57 tot en met 206 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Boek 4. Wijzigingsbepalingen

Deel 4 (nieuw)

Amendement nr. 40 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys, Elke Sleurs, Vera Jans en Tine van der Vloet strekt ertoe een nieuw deel 4, bestaande uit een artikel 206/1, toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Deel 4. Wijzigingen aan het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers

Art. 206/1. Aan artikel 12 van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5° de vermindering of stopzetting van de subsidies voor de werkmiddelen of de toelagen in het kader van het gezinsbeleid voor private uitbetalingsactoren.”.

Katrien Schryvers zegt dat dit amendement de taak uitbreidt van de Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers. Het decreet van 7 december 2007 voorziet in artikel 12 niet in een opdracht in verband met het behandelen van bezwaren tegen vermindering of stopzetting van subsidies (behalve voor de kinderopvanglocaties) maar enkel bezwaren tegen vergunningsmaatregelen. Vanwege de nauwe samenhang tussen beide regelingen is het aangewezen om bezwaren tegen beide maatregelen door dezelfde adviescommissie te laten behandelen.

Amendement nr. 40 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Deel 5 (nieuw)

Amendement nr. 41 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys, Elke Sleurs, Vera Jans en Tine van der Vloet strekt ertoe een nieuw deel 5, bestaande uit een artikel 206/2, toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Deel 5. Wijziging aan het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof

Art. 206/2. In artikel 4, §1, 2°, van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof wordt het onderdeel Extern verzelfstandigde agentschappen naar publiek recht aangevuld met de volgende gedachtestreep:

“– Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid.””.

Katrien Schryvers zegt dat dit amendement het nieuwe Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid onder het toepassingsgebied van het Rekendecreet van 8 juli 2011 brengt. Deze uitbreiding moet nominatim worden opgenomen.

Amendement nr. 41 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 207 tot en met 225

De artikelen 207 tot en met 225 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 226

Amendement nr. 42 van Katrien Schryvers, Lies Jans, Freya Saeys, Elke Sleurs, Vera Jans en Tine van der Vloet strekt ertoe een vijfde lid toe te voegen, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid treedt artikel 10 in werking op 1 oktober 2018.”.

Katrien Schryvers zegt dat artikel 10 de uitbetaling van het startbedrag regelt.

Amendement nr. 42 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 226 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

V. Tweede lezing

De commissievoorzitter verduidelijkt dat de tweede lezing focust op alle in eerste lezing geamendeerde artikelen.

Artikel 4

Artikel 4 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Bart Van Malderen verklaart zijn onthouding en de reden waarom hij een tweede lezing heeft gevraagd. Er zijn tijdens de artikelsgewijze bespreking amendementen ingediend waarover zowel de mondelinge als de schriftelijke toelichting vragen deden rijzen. Zijn twijfels zijn ondertussen alleen maar bevestigd.

Hij stemt niet tegen omdat een aantal principes die het amendement naar voren schuift zijn goedkeuring kan wegdragen. Gezinnen die uit de echt scheiden moeten door een – ook financieel – moeilijke periode. Elke stap die het risico op armoede vermijdt, is een stap voorwaarts. In de toelichting bij het amendement is er sprake van 14 percent van alle gezinnen. De indieners van het amendement willen voor deze niet geringe groep een stap vooruit zetten. Meer mensen dan thans het geval is, kunnen bijgevolg een hoger bedrag krijgen. Desondanks staat in de toelichting dat deze operatie budgetneutraal moet verlopen.

Het is de spreker niet duidelijk hoe dat te rijmen valt. Hij hoopt dat de beoogde budgetneutraliteit met de nodige souplesse wordt toegepast. In het andere geval blijft deze maatregel dode letter of moeten andere bevolkingscategorieën inleveren.

Artikel 10

Artikel 10 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 18

Artikel 18 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 35

Artikel 35 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 43

Artikel 43 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 46

Artikel 46 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 47

Artikel 47 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 48

Artikel 48 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 206/1 (nieuw)

Artikel 206/1 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 206/2 (nieuw)

Artikel 206/2 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 226

Artikel 226 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Bart Van Malderen deelt afsluitend mee dat sp.a overweegt een reflectienota in te dienen.

VI. Stemming over het geheel

Ortwin Depoortere herinnert de commissie eraan dat hij het voorstel van decreet houdende invoering van een recht op kinderbijslag naar Deens model uitvoerig heeft toegelicht. Omdat hij de stemintentie van de verschillende fracties wil kennen, vraagt hij het voorstel van decreet ter stemming voor te leggen.

De *commissievoorzitter* stemt daarmee in.

Het geamendeerde ontwerp van decreet wordt met 10 stemmen tegen 3 aangenomen.

Het voorstel van decreet wordt met 0 stemmen tegen 12 niet aangenomen.

Bart VAN MALDEREN,
voorzitter

Peter PERSYN,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

aso	algemeen secundair onderwijs
EU	Europese Unie
EVA	extern verzelfstandigd agentschap (van de Vlaamse overheid)
FAMIFED	Federaal agentschap voor de kinderbijslag
hbo5	hoger beroepsonderwijs 5
ICT	informatie- en communicatietechnologie
IT	informatietechnologie
KSZ	Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid
KU Leuven	Katholieke Universiteit Leuven
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
SAR WGG	Strategische Adviesraad voor het Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VAPH	Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap
Vlor	Vlaamse Onderwijsraad

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Boek 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid, met uitzondering van artikel 6 dat een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid regelt.

Art. 2. Dit decreet is van toepassing onder voorbehoud van de toepassing van de samenwerkingsakkoorden, vermeld in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en de bepalingen van het Unierecht, internationale verdragen en protocollen.

Het samenwerkingsakkoord van [...] tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de aanknopingsfactoren, het beheer van de lasten van het verleden, de gegevensuitwisseling inzake de gezinsbijslagen en de praktische regels betreffende de bevoegdheidsoverdracht tussen de kinderbijslagfondsen bepaalt daarbij onder toepassing van artikel 23 van de Grondwet de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de gezinsbijslagen overeenkomstig de aanknopingsfactoren in artikel 2 van het betrokken samenwerkingsakkoord.

Nadat de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap werd vastgesteld op basis van het in het tweede lid vermelde samenwerkingsakkoord, zullen de aanwijsregels uit verordening (EG) nr. 883/2004 de samenloop met andere lidstaten van de Europese Unie bepalen.

Art. 3. §1. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° adoptant: een persoon die een kind adopteert, of echtgenoten of samenwonenden die een kind adopteren;
- 2° adoptie: de gewone of de volle adoptie, vermeld in boek I, titel VIII, van het Burgerlijk Wetboek;
- 3° afgevlakte gezondheidsindex: het indexmechanisme, zoals gedefinieerd in artikel 2, §2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen, dat wordt berekend en toegepast conform artikel 2 tot en met 2quater van het voormelde besluit;
- 4° agentschap: het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, opgericht bij het decreet van 7 juli 2017;
- 5° Algemene kinderbijslagwet: de Algemene kinderbijslagwet van 19 december 1939, zoals die gold op 31 december 2018;
- 6° bankrekening: een rekening bij een kredietinstelling, zoals gedefinieerd in artikel 1, §3, eerste lid, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen, waarvan één begunstigde titularis is of beide begunstigten co-titularis zijn;
- 7° basisonderwijs: kleuteronderwijs en lager onderwijs als vermeld in het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997;
- 8° bijslagtrekkende: de natuurlijke of rechtspersoon aan wie de bijlagen in het kader van de kinderbijslagreglementering worden uitbetaald;
- 9° decreet van 8 juni 2007: het decreet van 8 juni 2007 betreffende de studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap, zoals tot op heden gewijzigd;
- 10° decreet van 7 juli 2017: het decreet van 7 juli 2017 tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, tot vaststelling van vergunningsnormen voor private uitbetalingsactoren en tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin;

- 11° erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor gewoon of buitengewoon basisonderwijs: een erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor gewoon of buitengewoon basisonderwijs als vermeld in hoofdstuk VII van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997;
- 12° erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor gewoon of buitengewoon secundair onderwijs: een instelling die structuuronderdelen inricht die voldoen aan het in het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010 houdende de codificatie betreffende het secundair onderwijs artikel 13 tot en met artikel 15 gestelde of een instelling die de opleiding Verpleegkunde van het hoger beroepsonderwijs inricht;
- 13° externe leerling: de leerling die geen interne leerling is als vermeld in artikel 3, §1, 21°;
- 14° fiscaal ten laste: ten laste volgens artikel 136 tot en met 145 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992;
- 15° forfaitaire pleegzorgbijslag: de bijslag als een kind bij een particulier geplaatst is door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid, vermeld in artikel 70ter van de Algemene kinderbijslagwet en het koninklijk besluit van 11 juni 2003 tot vaststelling van het bedrag en de toekenningsmodaliteiten van de forfaitaire bijslag, vermeld in artikel 70ter van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders;
- 16° gehuwden:
- a) gehuwden;
  - b) wettelijk samenwonenden overeenkomstig artikel 1476 van het Burgerlijk Wetboek;
  - c) twee personen die hun woonplaats hebben op hetzelfde adres en een of meer gemeenschappelijke kinderen hebben;
  - d) twee personen die hun woonplaats hebben op hetzelfde adres, waarbij de ene persoon kinderen van de andere persoon fiscaal ten laste neemt;
  - e) personen van wie de ene persoon met toepassing van artikel 10, 10bis, 40bis of 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen toelating heeft gekregen om in België te verblijven om een duurzame relatie voort te zetten met een persoon die al over een verblijfsrecht in België beschikt;
- 17° gezin: leefeenheid waarin verschillende personen op een permanente en affectieve wijze samenwonen. Een gelijkmatig verdeelde huisvesting wordt daaronder begrepen;
- 18° gezinsbeleid: het gezinsbeleid, vermeld in artikel 5, §1, II, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, het beleid inzake de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 5, §1, IV, van de voormelde wet, alsook inzake de selectieve participatietoelagen, vermeld in boek 2, deel 2, van dit decreet;
- 19° gezinsbijslagen: alle verstrekkingen en uitkeringen die de Vlaamse overheid uitbetaalt om tegemoet te komen in de gezinslasten, die bestaan uit de kosten voor het onderhoud en de opvoeding van de kinderen;
- 20° hoger onderwijs: hoger onderwijs als vermeld in artikel 5, 16°/1, van het decreet van 8 juni 2007;
- 21° interne leerling: de interne leerling, vermeld in artikel 44, tweede lid, van het decreet van 8 juni 2007;
- 22° kleuteronderwijs: het kleuteronderwijs, vermeld in het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997;
- 23° kleutertoeslagen: toeslagen om de deelname aan het kleuteronderwijs te stimuleren;
- 24° Kind en Gezin: het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, opgericht bij het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin;

- 25° kinderbijslag: de maandelijkse kinderbijslag, vermeld in artikel 40 van de Algemene kinderbijslagwet;
- 26° kinderbijslagreglementering: het geheel van de regelingen inzake de gezinsbijslagen, vastgesteld door of krachtens de Algemene kinderbijslagwet of de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag, alsook alle uitvoeringsbesluiten ervan;
- 27° kinderbijslag voor wezen: de verhoogde kinderbijslag voor wezen, vermeld in artikel 56bis, §1, en artikel 50bis van de Algemene kinderbijslagwet en artikel 8, §1, 2°, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van de gewaarborgde gezinsbijslag, en de gewone wezenbijslag, vermeld in artikel 56bis, §2, van de Algemene kinderbijslagwet;
- 28° kinderopvangdag: de opvang van een kind gedurende een bepaald dagdeel;
- 29° kinderopvangtoeslag: toeslag om de deelname te stimuleren van baby's en peuters aan kinderopvang in een niet-inkomengerelateerde opvangplaats in een vergunde kinderopvanglocatie tot ze naar de kleuterschool gaan;
- 30° lager onderwijs: het lager onderwijs, vermeld in het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997;
- 31° leerling: de leerling, vermeld in artikel 5, 22°, van het decreet van 8 juni 2007;
- 32° ouder: de juridische vader, de juridische moeder of meemoeder, van wie de afstamming met het rechtgevende kind of het rechthebbende kind of de rechthebbende leerling is vastgesteld overeenkomstig titel VII van boek I van het Burgerlijk Wetboek, alsook de adoptant na de adoptie van het kind;
- 33° private uitbetalingsactor: een private rechtspersoon, vergund met het oog op de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, vermeld in het decreet van 7 juli 2017;
- 34° rechtgevend kind: een kind dat een recht op gezinsbijslagen doet ontstaan;
- 35° rechthebbend kind, rechthebbende leerling of student: een kind, leerling of student aan wie de kinderopvangtoeslag, de kleutertoeslag of de selectieve participatietoeslag wordt toegekend;
- 36° schooljaar: het schooljaar, vermeld in artikel 5, 33°, van het decreet van 8 juni 2007;
- 37° secundair onderwijs: het onderwijs zoals bedoeld in artikel 3, 37°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010 houdende de codificatie betreffende het secundair onderwijs;
- 38° selectieve participatietoelagen: toelagen die tot doel hebben een bijdrage te leveren aan de democratisering van het onderwijs, en die worden toegekend aan de leerling ter ondersteuning van zijn deelname aan het onderwijs of aan de student bovenop de studietoelage ter ondersteuning van zijn deelname aan hoger onderwijs;
- 39° specifieke ondersteuningsbehoefte: de mate waarin een kind behoefte heeft aan specifieke ondersteuning ten gevolge van een aandoening die een beperking met zich meebrengt voor het kind en zijn omgeving;
- 40° startbedrag adoptie: een eenmalige toelage die uitbetaald wordt naar aanleiding van de adoptie van een rechtgevend kind;
- 41° startbedrag geboorte: een eenmalige toelage die uitbetaald wordt naar aanleiding van de geboorte van een rechtgevend kind;
- 42° student: de student, vermeld in artikel 5, 36°, van het decreet van 8 juni 2007;
- 43° studietoelage: de studietoelage, vermeld in artikel 5, 38°, van het decreet van 8 juni 2007;
- 44° toelagen in het kader van het gezinsbeleid:
- a) de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 5, §1, IV, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980;
  - b) de selectieve participatietoelagen;

- c) de andere toelagen die de overheid toekent in het kader van het gezinsbeleid, vermeld in artikel 5, §1, II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, namelijk de kinderopvangtoeslag en de kleutertoeslagen;
- 45° uitbetalingsactoren: het agentschap en de private uitbetalingsactoren;
- 46° universele participatietoelagen: toeslagen om bij te dragen in de onderhouds- en opvoedingskosten, en, in voorkomend geval, om bij te dragen in de bijkomende kosten die gepaard gaan met de deelname van de kinderen aan het onderwijs;
- 47° verblijfplaats: de feitelijke plaats waar de persoon gewoonlijk verblijft;
- 48° vrijstelling: toelating van de decreetgever aan de Vlaamse Regering om het toepassingsgebied van de betrokken regel uit te breiden en waar nodig in overeenstemming te brengen met regels van internationaal recht;
- 49° woonplaats: de woonplaats, vermeld in artikel 32, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek en, bij gebrek daaraan, de verblijfplaats van de persoon;
- 50° wees: een rechtgevend kind van wie minstens een van de ouders is overleden of van wie het vermoeden van afwezigheid van minstens een van de ouders is vastgesteld.

§2. In boek 2 en boek 5 wordt verstaan onder begunstigde: natuurlijke of rechtspersoon aan wie toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden toegekend.

§3. In boek 3 wordt verstaan onder:

- 1° begunstigde: natuurlijke of rechtspersoon aan wie toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden toegekend of uitbetaald;
- 2° bestuurlijke sanctie: een bestuurlijke maatregel of bestuurlijke geldboete;
- 3° decreet van 19 januari 2018: het decreet van 19 januari 2018 houdende het overheidstoezicht in het kader van het gezondheids- en het welzijnsbeleid;
- 4° gezinsinspecteur: een personeelslid van de sociale inspectie- en begeleidingsdienst als vermeld in artikel 23 van het decreet van 7 juli 2017;
- 5° het bevoegde bestuursorgaan: de afdeling van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid door de Vlaamse Regering aangesteld om de naleving van de voorschriften inzake de gezinsbijlagen door de gezinnen te bewaken, en die ervoor bevoegd is om bestuurlijke sancties op te leggen;
- 6° inbreuk: schending van een voorschrift als vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan of in het decreet van 7 juli 2017 en de uitvoeringsbesluiten ervan;
- 7° kennisgeving: een schriftelijke mededeling met een aangetekende brief of elektronisch, als dat een ontvangstbewijs van de geadresseerde oplevert, of door afgifte tegen ontvangstbewijs;
- 8° toezichthouder: een gezinsinspecteur of zorginspecteur;
- 9° zorginspecteur: een personeelslid van Zorginspectie met toezichtsovername;
- 10° Zorginspectie: Zorginspectie van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin als vermeld in artikel 3, §2, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 betreffende het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, betreffende de inwerkingtreding van regelgeving tot oprichting van agentschappen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en betreffende de wijziging van regelgeving met betrekking tot dat beleidsdomein.

Art. 4. §1. De bedragen van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en, in voorkomend geval, de inkomensgrenzen, vermeld in de delen 1 en 3 van boek 2 en deel 2 van boek 5, worden gekoppeld aan de afgevlakte gezondheidsindex.

Die bedragen zijn gekoppeld aan het spilindexcijfer 103,04 (basis 2013 = 100).

§2. Als ingevolge de toepassing van paragraaf 1 de bedragen van de toelagen eindigen op een gedeelte van een cent, wordt het uit te betalen bedrag vastgesteld zonder rekening te houden met het gedeelte van een cent als dat minder dan 0,5 cent bedraagt. Als het gedeelte 0,5 cent of meer bedraagt, wordt het voor een cent gerekend.

De afronding op een cent naar boven of naar beneden wordt gedaan op het totaal uit te betalen bedrag voor het rechtgevende kind, het rechthebbende kind of de rechthebbende leerling.

§3. De bedragen en de inkomensgrenzen van de selectieve participatietoelagen worden geïndexeerd zoals de bedragen, vermeld in artikel 46 van het decreet van 8 juni 2007. De bedragen en inkomensgrenzen die in de artikelen 43, 46, 47 en 48 van dit decreet zijn opgenomen, zijn deze voor het schooljaar 2019-2020.

§4. De bedragen bepaald door de Vlaamse Regering in uitvoering van artikel 103, §2, worden, met toepassing van paragraaf 1, tweede lid, en paragraaf 2, tweede lid, gekoppeld aan de afgevlakte gezondheidsindex.

Art. 5. §1. Als een toelage in het kader van het gezinsbeleid, met uitzondering van de selectieve participatietoelagen en de kleutertoeslagen, ontstaat of het bedrag ervan wijzigt, ten gevolge van een indexering of ten gevolge van een wijziging bij of krachtens een decreet, geeft het kind recht op het gewijzigde bedrag vanaf de eerste dag van de maand waarin het recht ontstaat, de indexering plaatsvindt of de wijziging in werking treedt.

Als een toelage in het kader van het gezinsbeleid, met uitzondering van de selectieve participatietoelagen en de kleutertoeslagen, of het bedrag ervan wijzigt ten gevolge van een gebeurtenis, geeft het kind recht op de toelage of het gewijzigde bedrag ervan vanaf de eerste dag van de maand waarin de gebeurtenis zich voordoet. Als het kind evenwel stopt recht te geven op een toelage, stopt het kind recht te geven op de toelage op het einde van de maand.

§2. De bedragen en de inkomensgrenzen van de selectieve participatietoelagen gelden voor een volledig school- of academiejaar.

§3. De bedragen van de kleutertoeslagen gelden voor een volledig kalenderjaar. Als het bedrag van een kleutertoeslag wijzigt ten gevolge van een indexering, heeft het kind recht op het gewijzigde bedrag vanaf het begin van het kalenderjaar dat volgt op het kalenderjaar waarin de indexering plaatsvindt.

Art. 6. De toelagen in het kader van het gezinsbeleid, toegekend overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, maken geen deel uit van beroepsinkomsten noch van een andere vorm van inkomsten, zoals die worden vastgesteld binnen het kader van een bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

De toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden evenmin in aanmerking genomen voor de berekening van inkomensgrenzen binnen het kader van een bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, ongeacht of die inkomensgrenzen worden opgelegd door een decreet van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest dan wel door een besluit van de Vlaamse Regering.

Voor de toepassing van dit artikel worden toelagen met hetzelfde doel die toegekend zijn op basis van een andere regelgeving, gelijkgesteld met de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Art. 7. §1. Kind en Gezin, de geschillencommissie, het agentschap, de uitbetalingsactoren, de organisatoren kinderopvang en het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming verwerken alle noodzakelijke persoonsgegevens, waaronder persoonsgegevens betreffende de gezondheid en gerechtelijke gegevens, over de rechtgevendende kinderen en de rechthebbende kinderen, leerlingen en studenten, de bijslagtrekkenden of de begunstigen en hun gezin om hun taken in het kader van dit decreet, het decreet van 7 juli 2017 en het decreet van 30 juni 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin te kunnen uitvoeren.

§2. Het agentschap en de uitbetalingsactoren verwerken met het oog op de vaststelling van het recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid, de berekening en de toekenning van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid de volgende categorieën van persoonsgegevens:

- 1° identificatiegegevens;
- 2° financiële bijzonderheden;
- 3° persoonlijke kenmerken;
- 4° de samenstelling van het gezin;
- 5° gegevens over kinderopvang;
- 6° gegevens over pleegzorg en adoptie;
- 7° opleiding en vorming;
- 8° beroepsmatige of gelijkgestelde situaties, alsook gegevens met betrekking tot de sociale zekerheid;
- 9° gegevens over de lichamelijke en de psychische gezondheid;
- 10° gegevens over gerechtelijke maatregelen;
- 11° gegevens over de plaatsing, overeenkomstig artikel 68 van dit decreet.

Het agentschap en de uitbetalingsactoren zijn, elk wat hen betreft, verwerkingsverantwoordelijke voor bovenvermelde persoonsgegevens die zij verwerken.

§3. Het agentschap verwerkt de in de tweede paragraaf vermelde categorieën persoonsgegevens met het oog op de uitoefening van het toezicht en de handhaving, vermeld in boek 3, deel 2.

Het agentschap is verwerkingsverantwoordelijke voor de persoonsgegevens die ze in het kader van het toezicht en de handhaving verwerkt.

§4. Kind en Gezin verwerkt de in de tweede paragraaf vermelde categorieën persoonsgegevens in het kader van zijn opdracht, vermeld in artikel 7/1, 4°, van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin.

Kind en Gezin verwerkt identificatiegegevens met het oog op het beheren van het kadaster van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, vermeld in artikel 7/1, 5°, van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin.

Kind en Gezin is de verwerkingsverantwoordelijke voor bovenstaande verwerkingen.

§5. De geschillencommissie verwerkt de in de tweede paragraaf vermelde categorieën persoonsgegevens met het oog op de behandeling van de beroepen die bij haar worden ingesteld overeenkomstig artikel 104 van dit decreet.

Kind en Gezin is de verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens door de geschillencommissie.

§6. De organisatoren kinderopvang verwerken de in de tweede paragraaf, 1° en 5°, vermelde categorieën persoonsgegevens met het oog op de toekenning van de kinderopvangtoeslag, vermeld in artikel 51 en 52.

§7. Het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming verwerkt de in de tweede paragraaf, 1° en 7°, vermelde categorieën persoonsgegevens met het oog op de vaststelling van het recht op toelagen in het kader van het gezinsbeleid, de berekening en de toekenning van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

§8. De Vlaamse Regering legt, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, nadere regels vast voor de verwerking van de persoonsgegevens en bepaalt welke persoonsgegevens relevant zijn voor de uitbetaling van welke toelage.

§9. Informatiegegevens verkregen in het kader van de toepassing van dit decreet en van het decreet van 7 juli 2017, waaronder ook persoonsgegevens als vermeld in paragraaf 2, verkregen bij een authentieke bron, en toegevoegd aan het elektronisch dossier, hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden en de nadere regels voor de bewaring van die informatiegegevens opdat hun bewijskracht naar herkomst en datum vaststaat.

§10. Elektronische formulieren, ter beschikking gesteld door het agentschap of Kind en Gezin in het kader van de toepassing van dit decreet en van het decreet van 7 juli 2017, alsook de weergave ervan op een leesbare drager, hebben dezelfde bewijswaarde als papieren formulieren met dezelfde titel, op voorwaarde dat ze ingevuld, gevalideerd en bezorgd worden overeenkomstig de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt.

Fotografische of elektronische afschriften van documenten, bewaard door de uitbetalingsactoren, door het agentschap, door Kind en Gezin of door de geschillencommissie, hebben, behoudens bewijs van het tegendeel, dezelfde bewijswaarde als de originele documenten, indien zij door deze instanties of onder hun controle werden verwerkt.

§11. De persoonsgegevens, vermeld in de tweede paragraaf, worden door de uitbetalingsactoren bewaard tot vijf jaar na de afsluiting van het gezinsdossier.

De Vlaamse Regering kan voor rechtgevende kinderen die onder toepassing van artikel 210, §1, of titel 2 van deel 2 van boek 5 vallen afwijkingen op het eerste lid voorzien.

Boek 2. Toelagen in het kader van het gezinsbeleid

Deel 1. Gezinsbijslagen

Titel 1. Rechtgevend kind

Art. 8. §1. Een kind geeft recht op gezinsbijslagen als het:

- 1° zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied. Het kind van wie het bewijs niet geleverd wordt dat het de Belgische nationaliteit bezit, moet toegelaten of gemachtigd zijn om in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- 2° verdwenen of ontvoerd is en voldoet aan de voorwaarden, vermeld in punt 1°, op het moment van de verdwijning of ontvoering.

Onder kind dat verdwenen is, moet worden verstaan het kind dat onvrijwillig niet langer op zijn woonplaats verblijft, en over wie er geen nieuws is, behalve als blijkt dat het kind, naar alle waarschijnlijkheid, overleden is in omstandigheden zoals een ongeval of een ramp, zelfs als het lichaam niet is teruggevonden. De verdwijning kan bewezen worden met alle rechtsmiddelen. Het kind dat door een van de ouders is meegenomen, wordt niet als verdwenen kind beschouwd.

Onder kind dat het voorwerp uitmaakt van een ontvoering moet worden verstaan het kind dat met een handeling wederrechtelijk onttrokken wordt aan het gezag van één ouder of van beide ouders, van vader of moeder, of van de persoon die de begunstigde was onmiddellijk voor die handeling, overeenkomstig dit decreet, of aan het gezag van de instelling waar het kind door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid geplaatst was, als de handeling:

- a) het voorwerp uitmaakt van een klacht of van een aangifte bij de politie, het parket of de Belgische overheden die bevoegd zijn inzake de ontvoering van kinderen; en
- b) betrekking heeft op een kind van minder dan achttien jaar oud.

De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het eerste lid, 1°, bepalen.

Een persoon die over een verblijfsrecht beschikt omdat hij gemachtigd is in België te verblijven om er te studeren of een beroepsopleiding te volgen, om er vrijwilligerswerk uit te oefenen of om er als au-pairjongere te werken, geeft geen recht op gezinsbijslagen. De kinderen van die personen die voldoen aan de voorwaarden van het eerste lid, geven wel recht op gezinsbijslagen.

De gezinsbijslag wordt in het geval, vermeld in het eerste lid, 2°, toegekend overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden.

§2. Het kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, geeft recht op gezinsbijslagen:

- 1° tot en met de maand waarin het 18 jaar wordt;
- 2° tot en met de maand waarin het 21 jaar wordt als het een specifieke ondersteuningsbehoefte heeft als vermeld in artikel 16;
- 3° tot en met de maand waarin het kind 25 jaar wordt als het leerling, student, stagiair of schoolverlater is, overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden en met behoud van de toepassing van punt 1° en 2°;
- 4° zonder leeftijdsbeperking voor de toepassing van boek 5, deel 2, als het ten minste 21 jaar oud was op 1 juli 1987 en behoort tot een van de categorieën, vermeld in artikel 63, eerste lid, 2°, van de samengeordende wetten van 19 december 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, zoals dat gold vóór de wijziging door de wet van 29 december 1990.

De gezinsbijslag wordt in de gevallen, vermeld in het eerste lid, 2°, 3° en 4°, toegekend overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden.

De Vlaamse Regering kan bepaalde categorieën van kinderen die vóór 1 januari 2019 recht hadden op kinderbijslag of toeslagen op basis van de kinderbijslag-reglementering, en die uitgesloten worden van dat recht door de toepassing van het eerste lid, recht geven op gezinsbijslagen.

§3. De gezinsbijslagen zijn niet verschuldigd voor de kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten België.

De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het vorige lid verlenen.

Titel 2. Startbedragen

Hoofdstuk 1. Startbedrag geboorte

Art. 9. §1. De geboorte van een rechtgevend kind geeft recht op een startbedrag geboorte van 1100 euro.

De begunstigde kan het startbedrag geboorte aanvragen na minstens vijf maanden zwangerschap. Bij een aanvraag voorafgaand aan de geboorte wordt een geneeskundig getuigschrift gevoegd dat de vermoedelijke geboortedatum vermeldt.

Het startbedrag wordt op zijn vroegst uitbetaald aan de begunstigde of begunstigten twee maanden vóór de vermoedelijke geboortedatum van het rechtgevende kind dat is opgenomen in het getuigschrift, vermeld in het tweede lid, op voorwaarde dat de zwangere persoon op het ogenblik van de voorafbetaling voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8, §1, eerste lid, 1°.

§2. Ook een kind voor wie een akte van aangifte van levenloos kind overeenkomstig artikel 80bis van het Burgerlijk Wetboek is opgesteld door de ambtenaar van de burgerlijke stand, geeft recht op het startbedrag geboorte.

Art. 10. §1. In afwijking van artikel 9, §1, geven eerste kinderen en meerlingen die geboren zijn na 31 december 2018 geen recht op een startbedrag geboorte als de begunstigde al een voorafbetaling van het kraamgeld heeft ontvangen tussen 1 oktober 2018 en 31 december 2018 overeenkomstig artikel 73bis, §1, derde lid, 1°, van de Algemene kinderbijslagwet.

Als de begunstigde een voorafbetaling van het kraamgeld ontvangt tussen 1 oktober 2018 en 31 december 2018 voor eerste kinderen en meerlingen van wie de vermoedelijke geboortedatum na 31 december 2018 ligt, wordt, in afwijking van artikel 73bis, §1, derde lid, 1°, van de Algemene kinderbijslagwet, het bedrag van het kraamgeld beperkt tot 1100 euro. Als eerste kinderen en meerlingen uiteindelijk toch vóór 1 januari 2019 worden geboren, geven ze recht op het positieve saldooverschil tussen het bedrag van het kraamgeld, vermeld in artikel 73bis, §1, derde lid, 1°, van de Algemene kinderbijslagwet, en 1100 euro.

§2. In afwijking van artikel 9, §1, geven tweede of volgende kinderen die geboren zijn na 31 december 2018, recht op het positieve saldooverschil tussen het startbedrag geboorte en het kraamgeld als de begunstigde al een voorafbetaling van het kraamgeld heeft ontvangen tussen 1 oktober 2018 en 31 december 2018 overeenkomstig artikel 73bis, §1, derde lid, 2°, van de Algemene kinderbijslagwet.

Hoofdstuk 2. Startbedrag adoptie

Art. 11. §1. De adoptie van een rechtgevend kind geeft recht op een startbedrag adoptie van 1100 euro.

Het startbedrag adoptie wordt aangevraagd door de adoptant. Daarvoor legt hij aan de uitbetalingsactor een verzoekschrift tot binnen- of buitenlandse adoptie voor, ingediend bij de bevoegde rechtbank, of, bij gebrek daaraan, een buitenlandse adoptiebeslissing of een buitenlandse beslissing tot plaatsing met het oog op adoptie.

Het startbedrag adoptie wordt uitbetaald als het kind deel uitmaakt van het gezin van de adoptant.

§2. Voor hetzelfde rechtgevende kind kan maar één startbedrag adoptie aan de adoptant of de adoptanten worden toegekend.

Het startbedrag adoptie kan niet worden toegekend aan de adoptant als zijn echtgenoot of de persoon met wie hij wettelijk samenwoont of een gezin vormt, het startbedrag geboorte, het kraamgeld of de adoptiepremie overeenkomstig de kinderbijslagreglementering heeft ontvangen voor hetzelfde rechtgevende kind.

Hoofdstuk 3. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 12. De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen bepalen waarbij een startbedrag adoptie en een startbedrag geboorte kunnen worden toegekend als de voorwaarden niet vervuld zijn.

Titel 3. Basisbedrag

Art. 13. Het rechtgevende kind, met uitzondering van het kind, vermeld in artikel 210, §1, of in titel 2 van deel 2 van boek 5, geeft recht op een maandelijks basisbedrag van 160 euro.

Titel 4. Zorgtoeslagen

Hoofdstuk 1. Wezentoeslag

Art. 14. Het basisbedrag, vermeld in artikel 13, wordt met een maandelijks wezentoeslag verhoogd voor het rechtgevende kind van wie minstens een van de ouders is overleden of bij wie het vermoeden van afwezigheid van minstens één van de ouders is vastgesteld.

Art. 15. §1. De wezentoeslag bedraagt 50 procent van het basisbedrag in een van de volgende gevallen:

- 1° een van de ouders van een rechtgevend kind is overleden;
- 2° de vrederechter heeft een vermoeden van afwezigheid als vermeld in artikel 112 van het Burgerlijk Wetboek, van een van de ouders van een rechtgevend kind vastgesteld.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen waaronder de toeslag, vermeld in het eerste lid, wordt toegekend.

§2. De wezentoeslag bedraagt 100 procent van het basisbedrag in een van de volgende gevallen:

- 1° beide ouders van een rechtgevend kind zijn overleden;
- 2° de enige bekende ouder van het rechtgevende kind is overleden;
- 3° een van de ouders van een rechtgevend kind is overleden en de vrederechter heeft een vermoeden van afwezigheid als vermeld in artikel 112 van het Burgerlijk Wetboek, van de andere ouder vastgesteld;
- 4° de vrederechter heeft een vermoeden van afwezigheid als vermeld in artikel 112 van het Burgerlijk Wetboek, van beide ouders of van de enige bekende ouder van een rechtgevend kind vastgesteld.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden bepalen waaronder de toeslag, vermeld in het eerste lid, wordt toegekend.

§3. De wezentoeslag wordt onmiddellijk stopgezet als de vermoedelijk afwezige ouder, bedoeld in paragraaf 1, terugkeert of als de vrederechter een einde aan het mandaat van de gerechtelijke bewindvoerder maakt overeenkomstig artikel 117 van het Burgerlijk Wetboek.

Hoofdstuk 2. Zorgtoeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte

Art. 16. §1. Het basisbedrag, vermeld in artikel 13, wordt voor het rechtgevend kind verhoogd met een maandelijkse zorgtoeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte als het kind een specifieke ondersteuningsbehoefte heeft die voortvloeit uit een aandoening die gevolgen heeft voor hemzelf, op het vlak van lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid of op het vlak van activiteit en participatie, of voor zijn familiale omgeving.

Naargelang de ernst van de ondersteuningsbehoefte bedraagt de toeslag, vermeld in het eerste lid, 80,75 euro, 107,55 euro, 250,97 euro, 414,28 euro, 471,07 euro, 504,71 euro of 538,36 euro.

De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden bepalen waaronder de toeslag, vermeld in het eerste lid, wordt toegekend, en wie de ernst van de ondersteuningsbehoefte bepaalt en de toeslag begroot.

Als de toekenning van de toeslag, vermeld in het eerste lid, het gevolg is van een weigering van behandeling, wordt de toeslag niet toegekend. De Vlaamse Regering kan ook bepalen door wie en volgens welke regels de weigering van behandeling wordt vastgesteld.

§2. Het agentschap neemt de kosten van de medische onderzoeken die uitgevoerd zijn met toepassing van paragraaf 1, alsook de daaraan verbonden administratiekosten ten laste.

Hoofdstuk 3. Pleegzorgtoeslag

Art. 17. Het basisbedrag, vermeld in artikel 13, wordt voor het rechtgevend kind verhoogd met een maandelijkse pleegzorgtoeslag als het geplaatst is door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid in een pleeggezin, met uitzondering van de ondersteunende pleegzorg zoals beschreven in artikel 2, 5°, van het decreet van 29 juli 2012 houdende de organisatie van de pleegzorg.

De toeslag, vermeld in het eerste lid, bedraagt 61,79 euro.

De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden bepalen waaronder de toeslag, vermeld in het eerste lid, wordt toegekend.

Titel 5. Sociale toeslagen

Art. 18. Het basisbedrag, vermeld in artikel 13, wordt voor het rechtgevend kind verhoogd met een maandelijkse sociale toeslag als de inkomsten van het gezin van de begunstigden bepaalde grenzen niet overschrijden.

Het bedrag van de toeslag, vermeld in het eerste lid, bedraagt:

- 1° 50 euro per kind voor gezinnen tot en met twee rechtgevend kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis niet meer dan 30.386,52 euro bedragen;
- 2° 80 euro per kind voor gezinnen met meer dan twee rechtgevend kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis niet meer dan 30.386,52 euro bedragen;
- 3° 60 euro per kind voor gezinnen met meer dan twee rechtgevend kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis tussen 30.386,52 euro en 60.000 euro liggen.

Als ten gevolge van een gelijkmatig verdeelde huisvesting, bepaald of bekrachtigd door de bevoegde rechtbank, de huisvesting van het rechtgevend kind gelijk

is verdeeld tussen de ouders, wordt het bedrag van de toeslag gehalveerd toegekend in elk rechtgevend gezin.

Als de huisvesting van het rechtgevende kind niet gelijk is verdeeld tussen beide ouders, zoals bepaald of bekrachtigd door de bevoegde rechtbank, wordt het kind voor de toepassing van het tweede lid alleen meegeteld in het gezin waar het kind meer dan de helft van de tijd verblijft.

Als de al dan niet gelijkmatig verdeelde huisvesting van het rechtgevende kind niet is bepaald of bekrachtigd door de bevoegde rechtbank, wordt ervan uitgegaan dat de huisvesting van het rechtgevende kind gelijk is verdeeld tussen de ouders en wordt het bedrag van de toeslag gehalveerd toegekend in elk rechtgevend gezin.

Als het rechtgevende kind is geplaatst door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid in een pleeggezin, wordt het kind voor de berekening van de toeslag en de gezinsgrootte, vermeld in het tweede lid, in het pleeggezin volledig meegeteld.

Als het rechtgevende kind is geplaatst door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid in een instelling, wordt het kind voor de berekening van de toeslag en de gezinsgrootte, vermeld in het tweede lid, in het gezin waar het verbleef voorafgaand aan de plaatsing, volledig meegeteld. In toepassing van artikel 68, §3, wordt het kind daarentegen niet meegeteld in het gezin waar het verbleef voorafgaand aan de plaatsing.

De Vlaamse Regering bepaalt met welke inkomsten van welke personen rekening wordt gehouden om de gezinsinkomsten, vermeld in het eerste lid, vast te stellen. Ze bepaalt de periode waarin de sociale toeslag wordt toegekend, en ze kan de gezinsgrootte nader bepalen. De Vlaamse Regering stelt ook een alarmbel-procedure vast voor de onmiddellijke aanpassing van het recht op sociale toeslag.

Titel 6. Universele participatietoelagen

Hoofdstuk 1. Universele participatietoelagen voor nul- tot en met vierjarigen

Art. 19. Het rechtgevende kind geeft vanaf de geboorte en zolang het minder dan vier jaar is op 31 december van het kalenderjaar voor het kalenderjaar waarin de toeslag verschuldigd is, recht op een jaarlijkse universele participatietoelage van 20 euro.

De Vlaamse Regering bepaalt het tijdstip waarop de toeslag, vermeld in het eerste lid, wordt uitbetaald.

De Vlaamse Regering kan ook andere uitvoeringsregels van de toeslag, vermeld in het eerste lid, nader bepalen.

Hoofdstuk 2. Universele participatietoelagen voor vijf- tot en met zeventienjarigen

Art. 20. Het rechtgevende kind geeft vanaf de leeftijd van vier jaar op 31 december van het kalenderjaar voor het kalenderjaar waarin de toeslag verschuldigd is en zolang het minder dan elf jaar is op die datum, recht op een jaarlijkse universele participatietoelage van 35 euro.

De Vlaamse Regering bepaalt het tijdstip waarop de toeslag, vermeld in het eerste lid, wordt uitbetaald.

De Vlaamse Regering kan ook andere nadere regels van de toeslag, vermeld in het eerste lid, nader bepalen.

Art. 21. Het rechtgevende kind geeft vanaf de leeftijd van elf jaar op 31 december van het kalenderjaar voor het kalenderjaar waarin de toeslag verschuldigd is en zolang het minder dan zeventien jaar is op die datum, recht op een jaarlijkse universele participatietoeslag van 50 euro.

De Vlaamse Regering bepaalt het tijdstip waarop de toeslag, vermeld in het eerste lid, wordt uitbetaald.

De Vlaamse Regering kan ook andere nadere regels van de toeslag, vermeld in het eerste lid, nader bepalen.

Hoofdstuk 3. Universele participatietoelagen voor achttien- tot en met vierentwintigjarigen

Art. 22. Het rechtgevende kind geeft vanaf de leeftijd van zeventien jaar op 31 december van het kalenderjaar voor het kalenderjaar waarin de toeslag verschuldigd is en zolang het minder dan vijfentwintig jaar is op die datum, recht op een jaarlijkse universele participatietoeslag van 60 euro.

De Vlaamse Regering bepaalt het tijdstip waarop de toeslag, vermeld in het eerste lid, wordt uitbetaald.

De Vlaamse Regering kan ook andere uitvoeringsregels van de toeslag, vermeld in het eerste lid, nader bepalen.

Titel 7. Samenloop van gezinsbijslagen

Art. 23. Met behoud van de toepassing van de in het Nederlandse taalgebied geldende bepalingen van het toepasselijke Unierecht en de toepasselijke internationale overeenkomsten betreffende de gezinsbijslagen wordt het bedrag van de gezinsbijslag verminderd met het bedrag van de uitkeringen van dezelfde aard waarop voor een rechtgevend kind aanspraak kan worden gemaakt met toepassing van andere buitenlandse wets- of reglementsbe­palingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling. Deze bepaling blijft van toepassing zelfs als de toekenning van die uitkeringen op grond van voormelde bepalingen of regels als aanvullend wordt aangemerkt met betrekking tot de gezinsbijslag, verleend met toepassing van dit decreet.

De vermindering wordt niet toegepast als voor een kind aanspraak kan worden gemaakt op uitkeringen van dezelfde aard krachtens statutaire regels die van toepassing zijn op de ambtenaren en andere agenten van de Europese Unie.

De Vlaamse Regering bepaalt de volkenrechtelijke instellingen waarvan de statutaire regels die op hun personeel van toepassing zijn, kunnen worden gelijkgesteld met de statutaire regels, vermeld in het tweede lid.

Deel 2. Selectieve participatietoelagen

Titel 1. Selectieve participatietoelagen leerling

Hoofdstuk 1. Rechthebbende leerling

Art. 24. Een jaarlijkse selectieve participatietoelag leerling, waarvan het bedrag is bepaald in hoofdstuk 4 van deze titel, wordt toegekend aan de leerling die aan al de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° de leerling heeft de Belgische nationaliteit, of de leerling van wie het bewijs niet geleverd wordt dat hij de Belgische nationaliteit bezit, is toegelaten of gemachtigd om in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- 2° de pedagogische voorwaarden, vermeld in hoofdstuk 2 van deze titel;
- 3° de financiële voorwaarden, vermeld in hoofdstuk 3 van deze titel.

De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het eerste lid, 1°, bepalen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de selectieve participatietoelagen leerling.

Art. 25. Om de toestand van het gezin waartoe de rechthebbende leerling behoort, te bepalen, wordt bij de toepassing van dit decreet rekening gehouden met de toestand op 31 december van het schooljaar in kwestie.

Om de nationaliteit en de woonplaats van de rechthebbende leerling die niet gekwalificeerd is als een rechtgevend kind als vermeld in artikel 8, te bepalen, wordt bij de toepassing van dit decreet rekening gehouden met de toestand op 31 december van het schooljaar in kwestie.

Om de pedagogische toestand te bepalen, wordt bij de toepassing van dit decreet rekening gehouden met de toestand op de laatste schooldag van juni van het schooljaar in kwestie.

Hoofdstuk 2. Pedagogische voorwaarden

Afdeling 1. Selectieve participatietoelagen kleuteronderwijs

Art. 26. Een selectieve participatietoelag kleuteronderwijs kan worden toegekend aan een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, die is ingeschreven in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor gewoon of buitengewoon kleuteronderwijs, als de leerling gerechtigd is dat onderwijs te volgen overeenkomstig het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.

Art. 27. Aan een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, wordt geen selectieve participatietoelag kleuteronderwijs toegekend in een van de volgende gevallen:

- 1° in het schooljaar in kwestie is hij niet ingeschreven in een onderwijsinstelling als vermeld in artikel 26;
- 2° gedurende het schooljaar in kwestie en het daaraan voorafgaande schooljaar is hij niet voldoende aanwezig geweest als vermeld in artikel 13, §2 tot en met §6, van het decreet van 8 juni 2007.

Art. 28. §1. Om het recht op een selectieve participatietoeslag kleuteronderwijs vast te stellen, meldt het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming aan Kind en Gezin:

- 1° welke leerlingen op de laatste schooldag van juni in een onderwijsinstelling als vermeld in artikel 26, zijn ingeschreven;
- 2° welke leerlingen in het kleuteronderwijs gedurende het schooljaar in kwestie en het daaraan voorafgaande schooljaar niet voldoende aanwezig zijn geweest als vermeld in artikel 13, §2 tot en met §6, van het decreet van 8 juni 2007.

§2. Kind en Gezin meldt aan het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming het aantal kinderen dat selectieve participatietoeslagen kleuteronderwijs ontvangt.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de gegevens, vermeld in paragraaf 1 en 2, moeten worden meegedeeld.

Afdeling 2. Selectieve participatietoeslag lager onderwijs

Art. 29. Een selectieve participatietoeslag lager onderwijs kan worden toegekend aan een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, die is ingeschreven in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor gewoon of buitengewoon lager onderwijs, als de leerling gerechtigd is dat onderwijs te volgen overeenkomstig het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.

Art. 30. Aan een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, wordt geen selectieve participatietoeslag lager onderwijs toegekend in een van de volgende gevallen:

- 1° in het schooljaar in kwestie is hij niet ingeschreven in een onderwijsinstelling als vermeld in artikel 29;
- 2° hij is ongewettigd afwezig geweest of niet voldoende aanwezig geweest als vermeld in artikel 14, §1, 2° juncto §2 en §3, van het decreet van 8 juni 2007;
- 3° uiterlijk vijftien kalenderdagen na de datum van uitschrijving in het lager onderwijs is hij niet opnieuw in het lager onderwijs ingeschreven.

Art. 31. §1. Om het recht op een selectieve participatietoeslag lager onderwijs vast te stellen, meldt het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming aan Kind en Gezin:

- 1° welke leerlingen op de laatste schooldag van juni in een onderwijsinstelling als vermeld in artikel 29, zijn ingeschreven;
- 2° welke leerlingen in het lager onderwijs ongewettigd afwezig zijn geweest of niet voldoende aanwezig zijn geweest als vermeld in artikel 14, §1, 2° juncto §2 en §3, van het decreet van 8 juni 2007;
- 3° welke leerlingen uiterlijk vijftien kalenderdagen na de datum van uitschrijving in het lager onderwijs niet opnieuw zijn ingeschreven in het lager onderwijs.

§2. Kind en Gezin meldt aan het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming het aantal kinderen dat selectieve participatietoeslagen lager onderwijs ontvangt.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de gegevens, vermeld in paragraaf 1 en 2, moeten worden meegedeeld.

Afdeling 3. Selectieve participatietoeslag secundair onderwijs

Art. 32. Een selectieve participatietoeslag secundair onderwijs kan worden toegekend aan een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, die is ingeschreven in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor secundair onderwijs of aan een rechthebbende leerling die de leertijd zoals bedoeld in het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel

van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap volgt in een door de Vlaamse Regering erkend centrum voor vorming van zelfstandigen en kleine en middelgrote ondernemingen.

Art. 33. §1. De selectieve participatietoeslag secundair onderwijs is meeneembaar voor rechthebbende leerlingen van het secundair onderwijs die in het buitenland of in een andere gemeenschap secundair onderwijs volgen, op voorwaarde dat er voor de in het buitenland of een centrum als vermeld in artikel 32, en op voorwaarde dat de onderwijsinstelling, de studierichting of de opleiding erkend is door de bevoegde overheid in de gemeenschap of het land in kwestie. Onder meeneembaarheid wordt verstaan, de meeneembaarheid van de toelage als vermeld in artikel 5, 25°, van het decreet van 8 juni 2007 waarbij 'schooltoelage in het secundair onderwijs' wordt gelezen als 'selectieve participatietoeslag secundair onderwijs'.

Artikel 34, 35, tweede lid, en 48, §3 en §6, zijn niet van toepassing op rechthebbende leerlingen die in het buitenland secundair onderwijs volgen.

§2. Om te bepalen of er een equivalente opleiding bestaat als vermeld in paragraaf 1, baseert de uitbetalingsactor zich op het bindende advies van NARIC-Vlaanderen, vermeld in artikel 5, 26°, van het decreet van 8 juni 2007.

Art. 34. Aan een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, wordt geen selectieve participatietoeslag secundair onderwijs toegekend in een van de volgende gevallen:

- 1° in het schooljaar in kwestie is hij niet ingeschreven in een onderwijsinstelling of centrum als vermeld in artikel 32;
- 2° hij is ongewettigd afwezig geweest als vermeld in artikel 16, §1, 2° juncto §2 en §3, van het decreet van 8 juni 2007;
- 3° uiterlijk vijftien kalenderdagen na de datum van uitschrijving uit een instelling voor secundair onderwijs of uit de leertijd in een centrum zoals bedoeld in artikel 32 is hij niet opnieuw ingeschreven in een instelling voor secundair onderwijs of in de leertijd in een centrum zoals bedoeld in artikel 32.

In afwijking van het eerste lid, 3°, behoudt de rechthebbende leerling in het secundair onderwijs die op 30 juni van het schooljaar in kwestie niet langer ingeschreven is in een instelling voor secundair onderwijs of een centrum zoals bedoeld in artikel 32, zijn toelage, op voorwaarde dat hij in de loop van dat schooljaar zijn kwalificatie behaalde.

Art. 35. Een selectieve participatietoeslag secundair onderwijs wordt toegekend aan een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, tot en met het schooljaar waarin de leerling tweeëntwintig jaar wordt.

In afwijking van het eerste lid kan voor leerlingen die ingeschreven zijn in het buitengewoon secundair onderwijs en in de opleiding Verpleegkunde van het hoger beroepsonderwijs, een selectieve participatietoeslag worden toegekend zonder dat daarbij een leeftijdsbeperking geldt.

Art. 36. §1. Om het recht op en het bedrag van een selectieve participatietoeslag in het secundair onderwijs vast te stellen, meldt het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming aan Kind en Gezin:

- 1° welke leerlingen in welk structuuronderdeel zijn ingeschreven in een onderwijsinstelling of een centrum als vermeld in artikel 32;
- 2° de datum van inschrijving;
- 3° de datum van eventuele uitschrijving;
- 4° welke leerlingen ongewettigd afwezig zijn geweest als vermeld in artikel 16, §1, 2°, §2 en §3, van het decreet van 8 juni 2007.

§2. Kind en Gezin meldt aan het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming het aantal kinderen dat selectieve participatietoelagen secundair onderwijs ontvangt.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de gegevens, vermeld in paragraaf 1 en 2, moeten worden meegedeeld. De Vlaamse Regering bepaalt ook welke instellingen aan Kind en Gezin moeten melden dat een leerling een interne leerling is en de wijze waarop ze dat moeten melden.

Hoofdstuk 3. Financiële voorwaarden

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 37. Om te bepalen of een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, in aanmerking komt voor de selectieve participatietoelagen leerling, wordt uitgegaan van de inkomsten van het gezin waartoe de leerling behoort.

In afwijking van het eerste lid heeft een pleegkind of pleeggast als vermeld in artikel 2, 8° en 10°, van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg, recht op een volledige selectieve participatietoelag leerling op voorwaarde dat het pleegkind of de pleeggast langer dan één jaar onafgebroken bij hetzelfde pleeggezin verblijft.

Voor de toepassing van het tweede lid is artikel 25, eerste lid, van overeenkomstige toepassing.

Afdeling 2. Vaststelling van het gezin waartoe de rechthebbende leerling behoort

Art. 38. §1. Er wordt rekening gehouden met de volgende categorieën van gezinnen:

- 1° een gezin waarin de rechthebbende leerling zijn woonplaats heeft bij één ouder of bij beide ouders samen;
- 2° een gezin waarin de rechthebbende leerling ingevolge een gerechtelijke uitspraak of een tussenkomst van een publiekrechtelijke overheid of instelling zijn woonplaats heeft bij een andere natuurlijke persoon dan de ouders, of een gezin waarin de rechthebbende leerling op 31 december van het schooljaar in kwestie zijn woonplaats heeft bij een andere natuurlijke persoon dan één ouder of beide ouders;
- 3° gehuwde leerlingen;
- 4° zelfstandige leerlingen;
- 5° alleenstaande leerlingen.

§2. De categorie waartoe een gezin behoort, wordt voor elke rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, afzonderlijk bepaald.

§3. De Vlaamse Regering geeft een nadere begripsomschrijving van de verschillende categorieën van gezinnen op basis waarvan de selectieve participatietoelag leerling wordt berekend, en bepaalt met welke inkomsten van welke personen rekening wordt gehouden om de gezinsinkomsten, vermeld in artikel 39, vast te stellen.

§4. Om te bepalen tot welke categorie van gezin een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, behoort, wordt eerst nagegaan of de leerling voldoet aan de voorwaarden voor de categorie van gehuwde leerlingen, vermeld in paragraaf 1, 3°, dan of de leerling voldoet aan de voorwaarden voor de categorie van zelfstandige leerlingen, vermeld in paragraaf 1, 4°, daarna of de leerling voldoet aan de voorwaarden van de categorie van het gezin waarin de leerling zijn woonplaats heeft, vermeld in paragraaf 1, 1°, vervolgens of de leerling voldoet aan de voorwaarden voor de categorie van het gezin, vermeld in paragraaf 1, 2°.

Als wordt vastgesteld dat de leerling niet behoort tot een van de categorieën van gezinnen, vermeld in paragraaf 1, 1°, 2°, 3° of 4°, wordt nagegaan of de leerling voldoet aan de voorwaarden voor de categorie van alleenstaande leerling, vermeld in paragraaf 1, 5°.

Als wordt vastgesteld dat de leerling niet behoort tot een van de categorieën van gezinnen, vermeld in paragraaf 1, wordt de leerling beschouwd als een persoon die behoort tot de categorie van gezin, vermeld in paragraaf 1, 1° of 2°, waarbij, in voorkomend geval, wordt uitgegaan van de laatste woonplaats van de leerling bij één ouder of bij een andere natuurlijke persoon als vermeld in paragraaf 1, 2°.

Hoofdstuk 4. Bedragen van de selectieve participatietoelagen

Afdeling 1. Algemeen

Art. 39. §1. Een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, heeft recht op een volledige selectieve participatietoelage als de gezinsinkomsten gelijk zijn aan of lager zijn dan de voor het gezin in aanmerking te nemen minimuminkomensgrens, vermeld in artikel 43.

§2. Een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, heeft geen recht op een selectieve participatietoelage als de gezinsinkomsten hoger zijn dan de voor het gezin in aanmerking te nemen maximuminkomensgrens, vermeld in artikel 43.

§3. Als de in aanmerking te nemen gezinsinkomsten hoger zijn dan de minimuminkomensgrens, vermeld in artikel 43, maar lager zijn dan de maximuminkomensgrens, vermeld in artikel 43, wordt een selectieve participatietoelage verleend waarvan het bedrag gelijk is aan het bedrag van de volledige selectieve participatietoelage, vermeld in artikel 47, eerste lid, of artikel 48, vermenigvuldigd met de coëfficiënt van de formule (maximuminkomensgrens min gezinsinkomsten) / (maximuminkomensgrens min minimuminkomensgrens).

§4. Een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, ontvangt in afwijking van de eerste paragraaf een uitzonderlijke selectieve participatietoelage als de in aanmerking te nemen gezinsinkomsten gelijk zijn aan of lager zijn dan een tiende van de maximuminkomensgrens, vermeld in artikel 43, en als hij voldoet aan een van de volgende voorwaarden:

- 1° de in aanmerking te nemen gezinsinkomsten bestaan voor minstens zeventig procent uit vervangingsinkomsten;
- 2° de in aanmerking te nemen gezinsinkomsten bestaan voor minstens zeventig procent uit alimentatiegeld;
- 3° de in aanmerking te nemen gezinsinkomsten bestaan voor minstens zeventig procent uit leefloon, toegekend in het raam van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, of het equivalent van leefloon, toegekend in het raam van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- 4° de gezinsinkomsten bestaan voor minstens zeventig procent uit een inkomensvervangende tegemoetkoming, toegekend in het raam van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

De Vlaamse Regering kan bijkomende categorieën bepalen waarin een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, een uitzonderlijke selectieve participatietoelage ontvangt.

In afwijking van het eerste lid komt een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, in het secundair onderwijs niet in aanmerking voor een uitzonderlijke

selectieve participatietoeslag als hij aan een van de volgende voorwaarden beantwoordt:

1° de leerling is een interne leerling;

2° de leerling behoort tot een gezin als vermeld in artikel 38, §1, 3°, 4° en 5°.

§5. Een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, heeft recht op de minimale selectieve participatietoeslag als de gezinsinkomsten gelijk zijn aan de maximuminkomensgrens, vermeld in artikel 43.

Art. 40. In afwijking van artikel 39 heeft een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 24, in het kleuteronderwijs recht op een selectieve participatietoeslag als de gezinsinkomsten gelijk zijn aan of lager zijn dan de voor het gezin in aanmerking te nemen maximuminkomensgrens, vermeld in artikel 43.

Art. 41. §1. Bij het vastleggen van de minimum- en maximuminkomensgrens wordt rekening gehouden met de volgende factoren:

1° het aantal personen ten laste in het gezin;

2° het aantal studenten in het gezin die tijdens het school- of academiejaar in kwestie hoger onderwijs volgen;

3° het aantal personen in het gezin die fiscaal als gehandicapt worden aangemerkt.

§2. De waarde van elke factor wordt uitgedrukt in punten.

Art. 42. §1. De volgende personen en categorieën worden bij de berekening van de minimum- en maximuminkomensgrenzen gelijkgesteld met een punt:

1° elke persoon in het gezin die fiscaal ten laste is van personen van wie de gezinsinkomsten bij de berekening van de selectieve participatietoeslag in aanmerking worden genomen;

2° elke leerling of student in het gezin die niet meer fiscaal ten laste is van de personen van wie de gezinsinkomsten bij de berekening van de selectieve participatietoeslag in aanmerking worden genomen, omdat hij bestaansmiddelen heeft gehad, op voorwaarde dat hij niet in aanmerking komt voor het statuut van gehuwde, zelfstandige of alleenstaande leerling of student;

3° elke persoon van wie de gezinsinkomsten bij de berekening van de selectieve participatietoeslag in aanmerking worden genomen, en die op 31 december van het schooljaar in kwestie fiscaal als gehandicapt wordt aangemerkt;

4° de categorie van gezin die valt onder het toepassingsgebied van artikel 38, §1, 1°, 2° of 3°. De categorie van gezin die valt onder het toepassingsgebied van artikel 38, §1, 4° of 5°, levert een punt op, op voorwaarde dat de gezinsinkomsten van de zelfstandige, respectievelijk alleenstaande leerling in aanmerking genomen kunnen worden bij de berekening van de selectieve participatietoeslag van de persoon, vermeld in paragraaf 1, 1° of 2°.

§2. In afwijking van paragraaf 1 wordt elke persoon die valt onder paragraaf 1, 1° of 2°, en die op 31 december van het school- of academiejaar in kwestie fiscaal als gehandicapt wordt aangemerkt, met twee punten gelijkgesteld.

§3. Voor elke persoon van wie de gezinsinkomsten in aanmerking genomen worden bij de berekening van de selectieve participatietoeslag, alsook voor elke persoon, vermeld in paragraaf 1, 1° of 2°, van dit artikel, wordt er een punt toegekend als die personen aan een erkende instelling tijdens het school- of academiejaar in kwestie hoger onderwijs, een bachelor-na-bacheloropleiding of een master-na-masteropleiding volgen.

Het totale aantal punten, dat volgt uit de toepassing van het eerste lid, wordt verminderd met één punt.

In afwijking van het tweede lid bedraagt het totale aantal punten, dat volgt uit de toepassing van dit artikel, nooit minder dan nul.

§4. In afwijking van paragraaf 1 tot en met 3 bedraagt het aantal punten van het gezin waarvan de leerling deel uitmaakt, nooit minder dan nul.

Art. 43. §1. De minimum- en maximuminkomensgrenzen worden vastgelegd aan de hand van een puntensysteem, gaande van nul tot twintig:
1° de minimuminkomensgrens stemt voor een gezin met nul punten overeen met 11.808,74 euro en voor een gezin met twintig punten met 47.153,27 euro;
2° de maximuminkomensgrens stemt voor een gezin met nul punten overeen met 24.153,07 euro en voor een gezin met twintig punten met 103.406,48 euro.

§2. De Vlaamse Regering legt de nadere regels vast om de minimum- en maximuminkomensgrenzen te bepalen.

Art. 44. Bij de berekening van het bedrag van de selectieve participatietoeslag in het secundair onderwijs, zoals bepaald in artikel 48 van dit decreet, wordt er een onderscheid gemaakt naargelang de rechthebbende leerling, vermeld in artikel 24, al dan niet een interne leerling is.

Art. 45. Het bedrag van de selectieve participatietoeslag is afhankelijk van het door de rechthebbende leerling, vermeld in artikel 24, gevolgde onderwijs, van de hoogte van de gezinsinkomsten en van de puntenlast ten aanzien van de gezinsinkomsten.

Afdeling 2. Selectieve participatietoeslag basisonderwijs

Art. 46. Voor rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, in het kleuteronderwijs bedraagt de selectieve participatietoeslag 103,70 euro.

Art. 47. §1. Voor rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, in het lager onderwijs bedraagt een volledige selectieve participatietoeslag 188,19 euro.

De uitzonderlijke selectieve participatietoeslag bedraagt voor rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, in het lager onderwijs 244,37 euro.

De minimale selectieve participatietoeslag bedraagt 121,01 euro.

§2. Het uiteindelijke bedrag van de selectieve participatietoeslag wordt afgerond tot twee cijfers na de komma.

Afdeling 3. Selectieve participatietoeslag secundair onderwijs.

Art. 48. §1. Bij de berekening van het bedrag van de selectieve participatietoeslag in het secundair onderwijs wordt eerst nagegaan of de rechthebbende leerling, vermeld in artikel 24, voldoet aan de voorwaarden voor de categorie van gehuwde, zelfstandige of alleenstaande leerling, vermeld in artikel 38, vervolgens of de leerling in het derde leerjaar van de derde graad van het technisch secundair onderwijs of beroepsonderwijs zit.

§2. Voor gehuwde, zelfstandige of alleenstaande rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, in het voltijds secundair onderwijs is het bedrag van de volledige selectieve participatietoeslag gelijk aan 3268,73 euro.

De minimale selectieve participatietoeslag bedraagt 712,98 euro.

§3. Voor rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, in het derde leerjaar van de derde graad van het voltijds technisch secundair onderwijs en het voltijds beroepssecundair onderwijs bedraagt de volledige selectieve participatietoeslag:
1° 1861,09 euro voor interne leerlingen;
2° 1132,07 euro voor externe leerlingen.

De uitzonderlijke selectieve participatietoeslag voor externe leerlingen bedraagt 1329,23 euro.

De minimale selectieve participatietoeslag bedraagt:
1° 725,16 euro voor interne leerlingen;
2° 280,60 euro voor externe leerlingen.

§4. Voor andere rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, in het voltijds secundair onderwijs dan de leerlingen, vermeld in paragraaf 2 en 3, bedraagt de volledige selectieve participatietoeslag:
1° 1550,86 euro voor interne leerlingen;
2° 943,30 euro voor externe leerlingen.

De uitzonderlijke selectieve participatietoeslag voor externe leerlingen bedraagt 1550,86 euro.

De minimale selectieve participatietoeslag bedraagt:
1° 604,31 euro voor interne leerlingen;
2° 233,75 euro voor externe leerlingen.

§5. Voor rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, in stelsel leren en werken zoals bedoeld in het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap bedraagt een volledige selectieve participatietoeslag 537,45 euro.

De uitzonderlijke selectieve participatietoeslag bedraagt 693,34 euro.

De minimale selectieve participatietoeslag bedraagt 196,55 euro.

§6. Voor rechthebbende leerlingen als vermeld in artikel 24, ingeschreven in de opleiding Verpleegkunde van het hoger beroepsonderwijs, bedraagt de volledige selectieve participatietoeslag:
1° 3640,66 euro voor interne leerlingen;
2° 1212,27 euro voor externe leerlingen.

De minimale selectieve participatietoeslag bedraagt 829,80 euro.

§7. Het uiteindelijke bedrag van de selectieve participatietoeslag wordt afgerond tot twee cijfers na de komma.

Titel 2. Selectieve participatietoeslagen student

Art. 49. Een selectieve participatietoeslag student wordt toegekend aan de student aan wie, overeenkomstig het decreet van 8 juni 2007, een studietoelage voor hoger onderwijs wordt toegekend.

De Vlaamse Regering kan ook nadere regels met betrekking tot de selectieve participatietoeslagen student nader bepalen.

Art. 50. Een student als vermeld in artikel 49, eerste lid, heeft recht op een jaarlijkse selectieve participatietoeslag van 50 euro.

Deel 3. Andere toelagen

Titel 1. Kinderopvangtoeslag

Hoofdstuk 1. Rechthebbend kind

Art. 51. Een kinderopvangtoeslag wordt toegekend aan het kind:

- 1° dat de Belgische nationaliteit heeft, of het kind van wie het bewijs niet geleverd wordt dat het de Belgische nationaliteit bezit, dat toegelaten of gemachtigd is om in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- 2° tot het naar de kleuterschool gaat;
- 3° dat overeenkomstig het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters wordt opgevangen op een door de Vlaamse Gemeenschap vergunde opvangplaats, waarbij de organisator niet werkt met het systeem inkomenstarief, vermeld in artikel 27 tot en met 36/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 houdende de subsidies en de eraan gekoppelde voorwaarden voor de realisatie van specifieke dienstverlening door gezinsopvang en groepsopvang van baby's en peuters.

De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het eerste lid, 1°, bepalen.

Hoofdstuk 2. Bedrag

Art. 52. Een kinderopvangtoeslag van 3,17 euro per kinderopvangdag wordt toegekend aan een rechthebbend kind als vermeld in artikel 52.

De organisatoren, vermeld in artikel 51, eerste lid, 3°, bezorgen, met het oog op de berekening van de kinderopvangtoeslagen, de nodige gegevens aan Kind en Gezin.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de toeslag, vermeld in het eerste lid, inclusief voor welk dagdeel van een kinderopvangdag een kinderopvangtoeslag wordt toegekend. De Vlaamse Regering bepaalt ook de nadere regels van de gegevensverzameling en de gegevensoverdracht door de organisatoren, vermeld in het tweede lid.

Titel 2. Kleutertoeslagen

Hoofdstuk 1. Rechthebbende leerling

Art. 53. Een kleutertoeslag wordt toegekend aan de leerling die aan al de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° de leerling heeft de Belgische nationaliteit, of de leerling van wie het bewijs niet geleverd wordt dat hij de Belgische nationaliteit bezit, toegelaten of gemachtigd is om in het Rijk te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- 2° de leerling is ingeschreven in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor gewoon of buitengewoon kleuteronderwijs, als de leerling gerechtigd is dat onderwijs te volgen overeenkomstig het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.

De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het eerste lid, 1°, bepalen.

De Vlaamse Regering bepaalt de verdere voorwaarden waaronder de kleuter-toeslagen worden toegekend, inclusief het uitbetalingstijdstip, en bepaalt de nadere regels met betrekking tot deze toeslagen.

Hoofdstuk 2. Bedrag

Art. 54. Een kleutertoeslag van 130 euro wordt toegekend aan een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 53, die twee jaar is op 31 december van het kalenderjaar vóór het jaar waarin de toeslag verschuldigd is, als de leerling, uiterlijk twee maanden nadat hij de leeftijd van drie jaar heeft bereikt, ingeschreven is bij een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor kleuteronderwijs.

Art. 55. §1. Een kleutertoeslag van 130 euro wordt toegekend aan een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 53, die drie jaar is op 31 december van het kalenderjaar vóór het jaar waarin de toeslag verschuldigd is, op voorwaarde dat de inschrijving, vermeld in artikel 54, behouden blijft voor de leerling, en op voorwaarde dat het bewijs van voldoende aanwezigheid in een betrokken schooljaar geleverd wordt, zoals nader bepaald in artikel 13, §2, 1°, 2° juncto §3, §4, §5 en §6, van het decreet van 8 juni 2007.

§2. In afwijking van paragraaf 1 wordt aan een rechthebbende leerling als vermeld in artikel 53, die drie jaar is op 31 december 2018, een kleutertoeslag van 130 euro toegekend, op voorwaarde dat hij in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor kleuteronderwijs is ingeschreven.

Art. 56. §1. Om het recht op een kleutertoeslag als vermeld in artikel 54 en 55, vast te stellen, meldt het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming aan Kind en Gezin:

- 1° welke leerlingen zijn ingeschreven in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor kleuteronderwijs;
- 2° de datum van de inschrijving;
- 3° welke leerlingen zijn ingeschreven op de laatste schooldag van juni;
- 4° of het bewijs van voldoende aanwezigheid in het betrokken schooljaar geleverd is, zoals nader bepaald in artikel 13, §2, 1°, 2° juncto §3, §4, §5 en §6, van het decreet van 8 juni 2007.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de gegevens, vermeld in paragraaf 1, moeten worden meegedeeld.

Deel 4. Begunstigden

Titel 1. Aanwijzing van begunstigden van toelagen in het kader van het gezinsbeleid

Hoofdstuk 1. Gezinsbijslagen

Art. 57. §1. Beide ouders van het rechtgevende kind worden aangewezen als begunstigden van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2.

§2. Slechts één van de ouders wordt aangewezen als begunstigde van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, in de volgende situaties:

- 1° de overlevende ouder als één ouder overleden is;
- 2° de ouder met exclusief ouderlijk gezag;

- 3° de aanwezige ouder als ten aanzien van één ouder een vermoeden van afwezigheid als vermeld in artikel 112 van het Burgerlijk Wetboek, is vastgesteld door de vrederechter;
- 4° de niet uit de ouderlijke macht ontzette ouder als een van de ouders uit de ouderlijke macht is ontzet;
- 5° de bekende ouder als één ouder niet bekend is.

§3. Het rechtgevende kind is de begunstigde van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2:

- 1° als het gehuwd is;
- 2° als het ontvoegd is of de leeftijd van zestien jaar bereikt heeft, en als het zijn woonplaats niet bij zijn ouders of werkelijke opvoeders heeft. Aan die laatste voorwaarde is voldaan als het kind beschikt over een afzonderlijke woonplaats, namelijk de plaats die als hoofdverblijf is ingeschreven in de bevolkingsregisters overeenkomstig artikel 32, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek, of als met officiële documenten wordt aangetoond dat de gegevens in de bevolkingsregisters niet of niet meer overeenstemmen met de realiteit;
- 3° als het zelf begunstigde is voor een of meer van zijn kinderen.

Het rechtgevende kind, vermeld in het eerste lid, kan evenwel in zijn eigen belang een andere persoon als begunstigde aanwijzen, op voorwaarde dat die persoon met het kind in kwestie verbonden is door verwantschap of aanverwantschap in de eerste graad. De verwantschap die verworven is door adoptie, wordt in aanmerking genomen. Als het rechtgevende kind zijn woonplaats niet bij de aangewezen persoon heeft, heeft de aanwijzing geen wijziging van de gezinssamenstelling van die persoon tot gevolg en kan dit kind niet worden meegeteld in het gezin van die persoon tot bepaling van de gezinsgrootte voor de toepassing van artikel 18.

De Vlaamse Regering kan de wijze bepalen waarop het rechtgevende kind, vermeld in het eerste lid, een andere persoon als begunstigde kan aanwijzen.

Het rechtgevende kind, vermeld in het eerste lid, is rechtsbekwaam om zelf als eiser of verweerder in rechte op te treden in de geschillen over zijn rechten op de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2.

Art. 58. §1. Bij een gelijkmatig verdeelde huisvesting van het rechtgevende kind bij beide ouders wordt de helft van de sociale toeslag in het kader van de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 18, toegekend aan elke ouder die een gezin vormt met het rechtgevende kind dat aan de toekenningsvoorwaarden van de sociale toeslag voldoet.

§2. Bij een ongelijkmatig verdeelde huisvesting van het rechtgevende kind bij beide ouders wordt de sociale toeslag in het kader van de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 18, volledig toegewezen aan de ouder bij wie het rechtgevende kind voor meer dan de helft van de tijd verblijft.

§3. Een afwijking van de voorgaande paragrafen is mogelijk nadat de bevoegde rechtbank daarover een uitspraak in het belang van het kind heeft gedaan. De meest gereede partij bezorgt de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.

Art. 59. §1. Als één ouder of beide ouders, als begunstigden van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, het rechtgevende kind niet hoofdzakelijk opvoedt of opvoeden, kan de werkelijke opvoeder of kunnen twee werkelijke opvoeders de begunstigde of begunstigden voor het rechtgevende kind worden.

Er ontstaat een weerlegbaar vermoeden van hoofdzakelijke opvoeding als het kind zijn woonplaats heeft bij de werkelijke opvoeder of bij de werkelijke opvoeders.

De werkelijke opvoeder kan of de twee werkelijke opvoeders kunnen worden aangewezen door een tussenkomst van een publiekrechtelijke overheid of instelling, of door een uitspraak van de bevoegde rechtbank. De meest gereede partij bezorgt de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.

§2. Als een rechtgevend kind door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid in een pleeggezin wordt geplaatst overeenkomstig artikel 2, 6° en 7°, van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van de pleegzorg, wordt de pleegzorger, vermeld in artikel 2, 12°, van hetzelfde decreet, gezien als de werkelijke opvoeder voor de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen om bijkomend een andere persoon aan te duiden als begunstigde.

Art. 60. De Vlaamse Regering bepaalt welke personen als begunstigten worden aangewezen als een rechtgevend kind verdwenen is of het voorwerp uitmaakt van een ontvoering.

Art. 61. Iedere wijziging van de begunstigten die zich voordoet in de loop van een maand, heeft uitwerking vanaf de eerste dag van de maand na de maand waarin de wijziging plaatsvond.

Hoofdstuk 2. Selectieve participatietoelagen en andere toelagen

Art. 62. De selectieve participatietoelagen leerling, vermeld in boek 2, deel 2, titel 1, worden toegekend aan de rechthebbende leerling.

De selectieve participatietoelagen student, vermeld in boek 2, deel 2, titel 2, worden toegekend aan de rechthebbende student.

Art. 63. De andere toelagen, vermeld in boek 2, deel 3, worden toegekend aan het rechthebbende kind of de rechthebbende leerling.

Titel 2. Uitbetalingsregels voor de toelagen in het kader van het gezinsbeleid

Hoofdstuk 1. Gezinsbijslagen

Art. 64. §1. Als één persoon als begunstigde van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, wordt aangewezen, wijst die begunstigde voor de uitbetaling van de toelagen een uitbetalingsactor naar keuze aan en geeft hij een bankrekening op aan de gekozen uitbetalingsactor.

De keuze van uitbetalingsactor en de opgave van de bankrekening door de begunstigde, vermeld in het eerste lid, gelden voor alle toelagen in het kader van het gezinsbeleid die aan hem worden uitbetaald. De keuze geldt voor alle kinderen van de begunstigde.

§2. De begunstigde kan met een schriftelijk verzoek de uitbetalingsactor of de bankrekening wijzigen.

Het verzoek tot wijziging van uitbetalingsactor is alleen ontvankelijk als er een minimale aansluiting van één jaar bij de actieve uitbetalingsactor is. De wijziging van uitbetalingsactor gaat in vanaf het eerste kwartaal dat volgt op het kwartaal waarin een ontvankelijk wijzigingsverzoek is ingediend.

De wijziging van bankrekening gaat ten laatste in vanaf de maand die volgt op de maand waarin de wijziging schriftelijk is doorgegeven.

§3. Een afwijking van de voorgaande paragrafen is mogelijk nadat de bevoegde rechtbank daarover een uitspraak in het belang van het kind heeft gedaan. De bevoegde rechtbank kan in het belang van het kind oordelen dat de hele gezinsbijslag of een deel ervan wordt uitbetaald op een rekeningnummer dat op naam van het rechtgevend kind staat. De meest gereede partij bezorgt de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.

§4. Een wijziging van uitbetalingsactor heeft geen gevolgen voor een openstaande schuld bij de actieve uitbetalingsactor. De openstaande schuld volgt de wijziging van uitbetalingsactor. Bij verschillende schulden primeert de oudste schuld.

§5. Als de begunstigde geen uitbetalingsactor aanwijst, vóór de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de gebeurtenis die aanleiding geeft tot het openen van het recht zich voordoet, neemt het agentschap de betaling van de betrokken toelagen vanaf die maand op.

De begunstigde wordt door het agentschap op de hoogte gebracht dat hij gedurende een termijn van drie maanden na de maand waarin de betrokken gebeurtenis zich voordeed, de keuze kan kenbaar maken om aan te sluiten bij een uitbetalingsactor. Deze uitbetalingsactor neemt de betalingen over van het agentschap de maand nadat de begunstigde zijn keuze heeft gemaakt. Indien het agentschap binnen die termijn als uitbetalingsactor wordt gekozen, zet zij de betalingen verder.

Indien de begunstigde niet binnen de in het eerste lid vermelde periode een keuze voor een uitbetalingsactor heeft gemaakt, wordt de begunstigde van rechtswege aangesloten bij het agentschap. De aansluiting van rechtswege heeft dezelfde gevolgen als vermeld in paragraaf 2, tweede lid.

§6. De Vlaamse Regering legt de nadere regels vast met betrekking tot de eerste uitbetalingen en de keuze van de bankrekening en bepaalt de voorwaarden voor de keuze van uitbetalingsactor, de mogelijke aansluiting van rechtswege en voor de overdracht tussen uitbetalingsactoren.

Art. 65. §1. Als twee personen als begunstigden van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, worden aangewezen, bepalen die begunstigden samen welke uitbetalingsactor de toelagen uitbetaalt.

De begunstigden bepalen ook samen aan wie van hen de toelagen, vermeld in het eerste lid, worden uitbetaald door de gekozen uitbetalingsactor. De toelagen kunnen worden uitbetaald aan hen samen of aan een van hen. Ze geven daarvoor een bankrekening op.

De keuze van de begunstigden, vermeld in het eerste en tweede lid, geldt voor alle toelagen in het kader van het gezinsbeleid die aan hen worden uitbetaald, en voor alle kinderen waarvoor ze samen begunstigden zijn.

§2. De begunstigden kunnen samen met een schriftelijk verzoek de uitbetalingsactor of de bankrekening wijzigen.

Het verzoek tot wijziging van uitbetalingsactor is alleen ontvankelijk als er een minimale aansluiting van één jaar is bij de actieve uitbetalingsactor. De wijziging van uitbetalingsactor gaat in vanaf het eerste kwartaal dat volgt op het kwartaal waarin een ontvankelijk wijzigingsverzoek is ingediend.

De wijziging van bankrekening gaat ten laatste in vanaf de maand die volgt op de maand waarin de wijziging schriftelijk is doorgegeven.

§3. Elk van de begunstigden kan met een schriftelijk verzoek zijn toestemming voor de gekozen uitbetalingsactor of de gekozen bankrekening intrekken.

§4. Een wijziging van uitbetalingsactor heeft geen gevolgen voor een openstaande schuld bij de actieve uitbetalingsactor. De openstaande schuld volgt de wijziging van uitbetalingsactor. Bij verschillende schulden primeert de oudste schuld.

§5. Als de begunstigden geen uitbetalingsactor aanwijzen, vóór de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de gebeurtenis die aanleiding geeft tot het openen van het recht zich voordoet, neemt het agentschap de betaling van de betrokken toelagen vanaf die maand op. De begunstigden worden door het agentschap op de hoogte gebracht dat zij gedurende een termijn van drie maanden na de maand waarin de betrokken gebeurtenis zich voordeed, de keuze kunnen kenbaar maken om aan te sluiten bij een uitbetalingsactor. Deze uitbetalingsactor neemt de betalingen over van het agentschap de maand nadat de begunstigden hun keuze hebben gemaakt. Indien het agentschap binnen die termijn als uitbetalingsactor wordt gekozen, zet zij de betalingen verder.

Indien de begunstigden niet binnen de in het eerste lid vermelde periode een keuze voor een uitbetalingsactor hebben gemaakt, worden de begunstigden van rechtswege aangesloten bij het agentschap. De aansluiting van rechtswege heeft dezelfde gevolgen als vermeld in paragraaf 2, tweede lid.

Als beide begunstigden niet bepalen op welke bankrekening de toelagen, vermeld in paragraaf 1, aan hen moeten worden uitbetaald vóór de eerste van de maand die volgt op de maand waarin het recht is ontstaan, of als een van beide begunstigden zijn toestemming intrekt, worden de toelagen uitbetaald aan de jongste onder hen. De begunstigde kan een uitbetalingsactor van zijn keuze aanduiden, onder voorbehoud van het bepaalde inzake de minimale aansluiting van één jaar in paragraaf 2, tweede lid, van dit artikel. De begunstigde kan daarentegen wel degelijk een nieuw bankrekeningnummer kiezen onder toepassing van paragraaf 2, derde lid.

In afwijking daarvan en met behoud van de toepassing van artikel 67 wordt, als een van de werkelijke opvoeders een pleegzorger is als vermeld in artikel 59, §2, de toelage, vermeld in paragraaf 1, altijd uitbetaald aan de pleegzorger.

§6. De Vlaamse Regering legt de uitvoeringsregels vast voor de eerste uitbetalingen en de keuze van de bankrekening en bepaalt de voorwaarden voor de keuze van uitbetalingsactor, de mogelijke aansluiting van rechtswege en voor de overdracht tussen uitbetalingsactoren.

§7. Een afwijking van paragraaf 1, 2 en 5 is mogelijk als de bevoegde rechtbank daarover een uitspraak in het belang van het kind heeft gedaan. De bevoegde rechtbank kan in het belang van het kind oordelen dat de gehele gezinsbijslag of een deel ervan wordt uitbetaald op een rekeningnummer dat op naam van het rechtgevend kind staat. De meest gereede partij bezorgt de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.

Art. 66. In afwijking van artikel 65, §1, tweede lid, wordt het startbedrag geboorte, vermeld in artikel 9, uitbetaald aan de zwangere persoon als het startbedrag geboorte wordt uitbetaald vóór de geboorte van een eerste rechtgevend kind bij de personen die begunstigden worden na de geboorte.

Na de geboorte kunnen de begunstigden onder de voorwaarden, vermeld in artikel 65, met een schriftelijk verzoek de uitbetalingsactor of de bankrekening wijzigen.

Art. 67. Als een pleegzorger als begunstigde is aanwezig als vermeld in artikel 59, §2, maar die pleegzorg geen perspectiefbiedende pleegzorg betreft als vermeld in artikel 2, 6°, van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van de pleegzorg, wordt de pleegzorgtoeslag uitbetaald aan de persoon die voorafgaandelijk aan de plaatsing van het rechtgevend kind in de pleegzorg de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, ontving.

Een afwijking van het voorgaande lid is mogelijk nadat de bevoegde rechtbank een uitspraak heeft gedaan over de bestemming van de pleegzorgtoeslag aan een andere persoon dan deze aangeduid in het eerste lid, in het belang van het kind. De meest gereede partij bezorgt de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.

Art. 68. §1. Als een rechtgevend kind door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid in een instelling wordt geplaatst, wordt de uitbetaling van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, met uitzondering van het startbedrag geboorte en het startbedrag adoptie, verdeeld tussen de instelling en de begunstigden.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de toekennings- en verdelingsregels, vermeld in paragraaf 1, van de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, vermeld in paragraaf 1, tussen de instelling en de begunstigden. De Vlaamse Regering kan hiertoe ook de overheid aanduiden aan wie het deel van de toelage bestemd voor de instelling dient te worden toegekend.

§3. Iedere belanghebbende, waaronder ook de instelling, de begunstigden en de bijslagtrekkende worden begrepen, die niet akkoord gaat met de bestemmingsregels tot aanwijzing van de begunstigden, kan de bevoegde rechtbank om een afwijking in het belang van het kind verzoeken. De bevoegde rechtbank kan in het belang van het kind oordelen dat de gehele gezinsbijslag die toekomt aan de begunstigde of een deel ervan wordt uitbetaald op een rekeningnummer dat op naam van het rechtgevend kind staat. De meest gereede partij bezorgt de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.

Hoofdstuk 2. Selectieve participatietoelagen en andere toelagen

Art. 69. §1. De selectieve participatietoelagen leerling, vermeld in boek 2, deel 2, titel 1, en de andere toelagen, vermeld in boek 2, deel 3, worden uitbetaald op dezelfde wijze als de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, overeenkomstig de modaliteiten in artikel 64 respectievelijk artikel 65.

§2. Een meerderjarige leerling kan voorafgaand aan de uitbetaling van de selectieve participatietoelage leerling de uitbetalingsactor verzoeken die toeslag uit te betalen op een andere bankrekening.

§3. De Vlaamse Regering kan de verdere uitvoeringsregels bepalen, alsook vaststellen in welke gevallen ter bescherming van de financiële belangen van de leerling kan worden afgeweken van paragraaf 1 en 2.

Art. 70. §1. In afwijking van artikel 69, als de rechthebbende leerling of het rechthebbende kind niet gekwalificeerd is als een rechtgevend kind als vermeld in artikel 8, en er bijgevolg geen gezinsbijslagen uitbetaald worden overeenkomstig artikel 64 respectievelijk artikel 65, worden de selectieve participatietoelagen leerling, vermeld in boek 2, deel 2, titel 1, uitbetaald op een bankrekening van de ouder of ouders bij wie de rechthebbende leerling op 31 december van het schooljaar in kwestie zijn woonplaats heeft, en worden de andere toelagen, vermeld in boek 2, deel 3, uitbetaald op een bankrekening van de ouder of ouders.

§2. Als de ouder of ouders de rechthebbende leerling of het rechthebbende kind niet daadwerkelijk opvoedt of opvoeden, worden de selectieve participatietoelagen leerling, vermeld in boek 2, deel 2, titel 1, uitbetaald op een bankrekening van de werkelijke opvoeder of van twee werkelijke opvoeders bij wie de rechthebbende leerling op 31 december van het schooljaar in kwestie zijn woonplaats heeft, en worden de andere toelagen, vermeld in boek 2, deel 3, uitbetaald op een bankrekening van de werkelijke opvoeder of van twee werkelijke opvoeders bij wie het rechthebbende kind of de rechthebbende leerling zijn woonplaats heeft.

De werkelijke opvoeder kan of de twee werkelijke opvoeders kunnen worden aangewezen door een tussenkomst van een publiekrechtelijke overheid of instelling, of door een uitspraak van de bevoegde rechtbank. De meest gerede partij bezorgt de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.

§3. Een meerderjarige leerling kan voorafgaand aan de uitbetaling van de selectieve participatietoelagen leerling de uitbetalingsactor verzoeken de toeslag uit te betalen op een andere bankrekening.

§4. De Vlaamse Regering kan de verdere uitvoeringsregels bepalen, en kan ook bepalen in welke gevallen ter bescherming van de financiële belangen van de leerling kan worden afgeweken van paragraaf 1, 2 en 3.

Art. 71. §1. Als aan één persoon, hetzij de ouder, de werkelijke opvoeder of de meerderjarige leerling, de selectieve participatietoelagen leerling, vermeld in boek 2, deel 2, titel 1, en de andere toelagen, vermeld in boek 2, deel 3, worden uitbetaald overeenkomstig artikel 70, wijst die persoon een uitbetalingsactor naar keuze aan voor de uitbetaling van de toelagen, en geeft hij aan de gekozen uitbetalingsactor een bankrekening op.

De ouder, de werkelijke opvoeder of de meerderjarige leerling kiest één uitbetalingsactor en één bankrekening voor alle toelagen in het kader van het gezinsbeleid die de uitbetalingsactor hem uitbetaalt. De keuze geldt voor alle kinderen van de ouder, de werkelijke opvoeder of de meerderjarige leerling.

§2. De ouder, de werkelijke opvoeder of de meerderjarige leerling kan met een schriftelijk verzoek de uitbetalingsactor of de bankrekening wijzigen.

Het verzoek tot wijziging van de uitbetalingsactor is alleen ontvankelijk als er een minimale aansluiting van één jaar is bij de actieve uitbetalingsactor. De wijziging van uitbetalingsactor gaat in vanaf het eerste kwartaal dat volgt op het kwartaal waarin een ontvankelijk wijzigingsverzoek is ingediend.

De wijziging van bankrekening gaat ten laatste in vanaf de maand die volgt op de maand waarin de wijziging schriftelijk is doorgegeven.

§3. Een afwijking van de voorgaande paragrafen is mogelijk nadat de bevoegde rechtbank daarover een uitspraak in het belang van de leerling of het kind heeft gedaan. De bevoegde rechtbank kan in het belang van de leerling of het kind oordelen dat de hele selectieve participatietoelagen en andere toelagen, of een deel ervan, uitbetaald worden op een bankrekening die op naam van de leerling of het kind staat. De meest gerede partij bezorgt de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.

§4. Een wijziging van uitbetalingsactor heeft geen gevolgen voor een openstaande schuld bij de actieve uitbetalingsactor. De openstaande schuld volgt de wijziging van uitbetalingsactor. Bij verschillende schulden primeert de oudste schuld.

§5. Als de ouder, de werkelijke opvoeder of de meerderjarige leerling geen uitbetalingsactor aanwijst, vóór de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de gebeurtenis die aanleiding geeft tot het openen van het recht zich voordoet, neemt het agentschap de betaling van de betrokken toelagen vanaf die maand op.

De ouder, de werkelijke opvoeder of de meerderjarige leerling wordt door het agentschap op de hoogte gebracht dat hij gedurende een termijn van drie maanden na de maand waarin de betrokken gebeurtenis zich voordeed, de keuze kan kenbaar maken om aan te sluiten bij een uitbetalingsactor. Deze uitbetalingsactor neemt de betalingen over van het agentschap de maand nadat de ouder, de werkelijke opvoeder of de meerderjarige leerling zijn keuze heeft gemaakt. Indien het agentschap binnen die termijn als uitbetalingsactor wordt gekozen, zet zij de betalingen verder.

Indien de ouder, de werkelijke opvoeder of de meerderjarige leerling niet binnen de in het eerste lid vermelde periode een keuze voor een uitbetalingsactor heeft gemaakt, wordt de begunstigde van rechtswege aangesloten bij het agentschap. De ouder, de werkelijke opvoeder of meerderjarige leerling kan slechts wijzigen van uitbetalingsactor onder dezelfde voorwaarden als bepaald in paragraaf 2, tweede lid.

§6. De Vlaamse Regering legt de nadere regels vast voor de eerste uitbetalingen en de keuze van de bankrekening en bepaalt de voorwaarden voor de keuze van uitbetalingsactor, de mogelijke aansluiting van rechtswege en voor de overdracht tussen uitbetalingsactoren.

Art. 72. §1. Als aan twee personen, hetzij de ouders, hetzij de werkelijke opvoeders, de selectieve participatietoelagen leerling, vermeld in boek 2, deel 2, titel 1, en de andere toelagen, vermeld in boek 2, deel 3, worden uitbetaald overeenkomstig artikel 70, bepalen die samen welke uitbetalingsactor de toelagen aan hen uitbetaalt.

De ouders en de werkelijke opvoeders bepalen ook samen aan wie van hen de gekozen uitbetalingsactor de selectieve participatietoelagen leerling en de andere toelagen uitbetaalt. De selectieve participatietoelagen leerling en de andere toelagen kunnen aan hen samen uitbetaald worden, of ze kunnen toegewezen worden aan een van hen. Ze geven daarvoor een bankrekening op.

De keuze van de ouders of de werkelijke opvoeders, vermeld in het eerste en tweede lid, geldt voor alle toelagen in het kader van het gezinsbeleid die aan hen worden uitbetaald, en voor alle kinderen voor wie ze samen een uitbetaling ontvangen.

§2. De ouders of de werkelijke opvoeders kunnen samen met een schriftelijk verzoek de uitbetalingsactor of bankrekening wijzigen.

Het verzoek tot wijziging van uitbetalingsactor is alleen ontvankelijk als er een minimale aansluiting van één jaar is bij de actieve uitbetalingsactor. De wijziging van uitbetalingsactor gaat in vanaf het eerste kwartaal dat volgt op het kwartaal waarin een ontvankelijk wijzigingsverzoek is ingediend.

De wijziging van bankrekening gaat ten laatste in vanaf de maand die volgt op de maand waarin de wijziging schriftelijk is doorgegeven.

§3. Elk van beide ouders of werkelijke opvoeders kan met een schriftelijk verzoek zijn toestemming voor de gekozen uitbetalingsactor of de gekozen bankrekening intrekken.

§4. Een wijziging van uitbetalingsactor heeft geen gevolgen voor een openstaande schuld bij de actieve uitbetalingsactor. De openstaande schuld volgt de wijziging van uitbetalingsactor. Bij verschillende schulden primeert de oudste schuld.

§5. Als de ouders of werkelijke opvoeders geen uitbetalingsactor aanwijzen, vóór de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de gebeurtenis die aanleiding geeft tot het openen van het recht zich voordoet, neemt het agentschap de betaling van de betrokken toelagen vanaf die maand op. De ouders of werkelijke opvoeders worden door het agentschap op de hoogte gebracht dat ze gedurende een termijn van drie maanden na de maand waarin de betrokken gebeurtenis zich voordeed, de keuze kunnen kenbaar maken om aan te sluiten bij een uitbetalingsactor. Deze uitbetalingsactor neemt de betalingen over van het agentschap de maand nadat de ouders of werkelijke opvoeders hun keuze hebben gemaakt. Indien het agentschap binnen die termijn als uitbetalingsactor wordt gekozen, zet zij de betalingen verder.

Indien de ouders of werkelijke opvoeders niet binnen de in het eerste lid vermelde periode een keuze voor een uitbetalingsactor hebben gemaakt, wordt de begunstigde van rechtswege aangesloten bij het agentschap. De aansluiting van rechtswege heeft dezelfde gevolgen als vermeld in paragraaf 2, tweede lid.

Als beide ouders of de werkelijke opvoeders niet bepalen op welke bankrekening de selectieve participatietoelagen leerling en de andere toelagen aan hen moeten worden uitbetaald vóór de eerste van de maand die volgt op de maand waarin het recht is ontstaan, of als een van beide ouders of werkelijke opvoeders zijn toestemming intrekt, worden de selectieve participatietoelagen leerling en de andere toelagen uitbetaald aan de jongste onder hen.

In afwijking daarvan worden, als een van de werkelijke opvoeders een pleegzorger is als vermeld in artikel 59, §2, de toelagen, vermeld in paragraaf 1, altijd uitbetaald aan de pleegzorger.

§6. De Vlaamse Regering legt de regels vast voor de eerste uitbetalingen en de keuze van de bankrekening en bepaalt de voorwaarden voor de keuze van uitbetalingsactor, de mogelijke aansluiting van rechtswege en voor de overdracht tussen uitbetalingsactoren.

§7. Een afwijking van paragraaf 1, 2 en 5 is mogelijk nadat de bevoegde rechtbank daarover in het belang van de betrokken leerling of het betrokken kind een uitspraak heeft gedaan. De bevoegde rechtbank kan oordelen dat in het belang van de betrokken leerling of het betrokken kind de hele selectieve participatietoelage en de andere toelagen, of een deel ervan, uitbetaald worden op een bankrekening die op naam van de leerling of het kind staat. De meest gereede partij bezorgt de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.

Art. 73. §1. De selectieve participatietoelagen leerling, vermeld in boek 2, deel 2, titel 1, worden rechtstreeks uitbetaald aan de rechthebbende leerling:

- 1° als hij behoort tot een categorie van gezin als vermeld in artikel 38, §1, 3°, 4° of 5°;
- 2° als hij ontvoegd is of de leeftijd van zestien jaar bereikt heeft en zijn woonplaats niet bij de ouders of de werkelijke opvoeders heeft. Aan die laatste voorwaarde is voldaan als de leerling beschikt over een afzonderlijke woonplaats, die als hoofdverblijf is ingeschreven in de bevolkingsregisters overeenkomstig artikel 32, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek, of als met officiële documenten wordt aangetoond dat de gegevens in de bevolkingsregisters niet of niet meer overeenstemmen met de realiteit;
- 3° als hij zelf begunstigde is van toelagen in het kader van het gezinsbeleid voor een of meer van zijn kinderen.

De leerling, vermeld in het eerste lid, kan evenwel in zijn eigen belang een andere persoon aanwijzen aan wie de selectieve participatietoelagen leerling worden uitbetaald, op voorwaarde dat die persoon met de leerling verbonden is door verwantschap of aanverwantschap in de eerste graad. De verwantschap die verworven is door adoptie, wordt in aanmerking genomen.

De Vlaamse Regering kan de wijze bepalen waarop de leerling, vermeld in het eerste lid, die andere persoon kan aanwijzen.

De leerling, vermeld in het eerste lid, is rechtsbekwaam om zelf als eiser of verweerder in rechte op te treden in de geschillen over zijn rechten op selectieve participatietoelagen leerling.

§2. De leerling, vermeld in paragraaf 1, of de persoon die is aangewezen door de leerling, wijst een uitbetalingsactor naar keuze aan voor de uitbetaling van de selectieve participatietoelagen leerling, en geeft een bankrekening op.

De leerling, vermeld in paragraaf 1, of de persoon die is aangewezen door de leerling, wijst één uitbetalingsactor en één bankrekening aan voor alle toelagen in het kader van het gezinsbeleid die aan hem worden uitbetaald.

§3. De leerling, vermeld in paragraaf 1, of de persoon die is aangewezen door de leerling, kan met een schriftelijk verzoek de uitbetalingsactor of de bankrekening wijzigen.

Het verzoek tot wijziging van uitbetalingsactor is alleen ontvankelijk als er een minimale aansluiting van één jaar is bij de actieve uitbetalingsactor. De wijziging van uitbetalingsactor gaat in vanaf het eerste kwartaal dat volgt op het kwartaal waarin een ontvankelijk wijzigingsverzoek is ingediend.

De wijziging van bankrekening gaat ten laatste in vanaf de maand die volgt op de maand waarin de wijziging schriftelijk is doorgegeven.

§4. Een afwijking van de voorgaande paragrafen is mogelijk nadat de bevoegde rechtbank daarover in het belang van de leerling een uitspraak heeft gedaan. De meest gereede partij bezorgt de gerechtelijke uitspraak aan de uitbetalingsactor.

§5. Een wijziging van uitbetalingsactor heeft geen gevolgen voor een openstaande schuld bij de actieve uitbetalingsactor. De openstaande schuld volgt de wijziging van uitbetalingsactor. Bij verschillende schulden primeert de oudste schuld.

§6. Als de leerling, vermeld in paragraaf 1, of de persoon die door de leerling is aangewezen, geen uitbetalingsactor aanwijst vóór de eerste van de maand die volgt op de maand waarin het recht is ontstaan, is het agentschap bevoegd.

De leerling, vermeld in paragraaf 1, of de persoon die door de leerling is aangewezen wordt door het agentschap op de hoogte gebracht dat hij gedurende een termijn van drie maanden na de aansluiting van rechtswege, de keuze kenbaar kan maken om aan te sluiten bij een andere uitbetalingsactor. De wijziging van uitbetalingsactor gaat in vanaf het eerste kwartaal dat volgt op het kwartaal waarin een wijzigingsverzoek werd ingediend.

Na deze periode heeft de aansluiting van rechtswege dezelfde gevolgen als vermeld in paragraaf 2, tweede lid.

§7. De Vlaamse Regering legt de regels vast voor de aansluiting van rechtswege, bepaalt de verdere regels inzake de keuze voor de uitbetalingsactor en de bankrekening en de overdracht tussen uitbetalingsactoren.

Art. 74. §1. De selectieve participatietoelagen student, vermeld in boek 2, deel 2, titel 2, worden uitbetaald door het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming, op basis van dezelfde regels en termijnen als bepaald in het decreet van 8 juni 2007, op dezelfde bankrekening van de student als de bankrekening die gebruikt wordt voor de uitbetaling van de studietoelage.

De student kan voorafgaand aan de uitbetaling in zijn eigen belang het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming verzoeken om de selectieve participatietoelagen student uit te betalen op een andere bankrekening.

§2. De Vlaamse Regering kan de uitvoeringsregels van de uitbetaling selectieve participatietoelage student nader bepalen. De Vlaamse Regering bepaalt het tijdstip waarop de selectieve participatietoelagen student worden uitbetaald.

Hoofdstuk 3. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 75. Het basisbedrag, vermeld in artikel 13, de zorgtoelagen, vermeld in titel 4 van boek 2, deel 1, de sociale toelagen, vermeld in artikel 18, en de kinderopvangtoelage, vermeld in artikel 52, worden uitbetaald in de maand die volgt op de maand waarin het kind recht geeft op de toeslag. De Vlaamse Regering bepaalt het exacte tijdstip.

Een gewijzigd bedrag van de toelagen, vermeld in het eerste lid, ten gevolge van een indexering of ten gevolge van een wijziging bij of krachtens een decreet, wordt uitbetaald in de maand die volgt op de maand waarin de indexering plaatsvindt of de wijziging in werking treedt.

Een wijziging van een toelage als vermeld in het eerste lid of een wijziging van het bedrag ervan, ten gevolge van een bepaalde gebeurtenis, wordt uitbetaald in de maand die volgt op de maand waarin die gebeurtenis zich voordoet.

De Vlaamse Regering bepaalt het tijdstip waarop de selectieve participatietoelagen leerling worden uitbetaald.

Art. 76. De toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden uitbetaald op een bankrekening.

Als een betaling van de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, om technische of sociale redenen niet mogelijk is per overschrijving, worden de toelagen betaald met een circulaire cheque, volgens de regels die de Vlaamse Regering bepaalt.

Art. 77. §1. De Vlaamse Regering bepaalt onder welke voorwaarden provisionele uitbetalingen gedaan kunnen worden en uitbetalingen tijdelijk geschorst kunnen worden.

§2. De begunstigden kunnen geheel of gedeeltelijk afstand doen van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

De Vlaamse Regering kan de procedure daarvoor bepalen.

Art. 78. Als een voorschot op de toelage in het kader van het gezinsbeleid door een OCMW voor een bepaalde periode is betaald aan een van de personen, vermeld in dit deel, wordt dat bedrag op verzoek van het OCMW door de uitbetalingsactor terugbetaald aan het OCMW, als de begunstigde recht heeft op dezelfde toelage in het kader van het gezinsbeleid voor diezelfde periode.

Het bedrag voor de periode in kwestie kan, ongeacht het voorschot, nooit hoger zijn dan de toelage in het kader van het gezinsbeleid voor diezelfde periode waarop de begunstigden recht hebben.

Het eventuele positieve saldo ten voordele van de begunstigden wordt door de uitbetalingsactor rechtstreeks aan de begunstigde of begunstigden uitbetaald overeenkomstig de bepalingen van deel 4 van boek 2.

Een OCMW kan afstand doen van het verzoek tot terugbetaling van de voorschotten die het betaald heeft.

De Vlaamse Regering kan de verdere regels inzake de terugbetaling aan het OCMW, vermeld in het eerste tot en met het tweede lid, nader bepalen.

Boek 3. Rechtsbescherming en handhaving

Deel 1. Rechtsbescherming

Titel 1. Rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren

Hoofdstuk 1. Plichten van uitbetalingsactoren

Art. 79. De uitbetalingsactoren zijn verplicht om aan elke persoon die daar schriftelijk om verzoekt, dienstige inlichtingen over zijn rechten en verplichtingen te verstrekken en uit eigen beweging aan de persoon bijkomende informatie te verschaffen die nodig is voor de behandeling van zijn verzoek, met behoud van de toepassing van de bepalingen in artikel 83.

De inlichtingen moeten nauwkeurig en compleet zijn zodat de mogelijke begunstigde al zijn rechten en verplichtingen kan uitoefenen. De inlichtingen worden binnen een termijn van vijfenveertig dagen kosteloos verstrekt.

De inlichtingen, vermeld in het eerste lid, maken duidelijk melding van het nummer van het behandelde dossier, alsook van de dienst en de contactpersoon die het dossier beheert.

De Vlaamse Regering bepaalt wat bijkomend onder dienstige inlichtingen verstaan wordt, alsook de nadere regels met betrekking tot dit artikel.

Art. 80. Onder dezelfde voorwaarden als bepaald in artikel 79 moeten de uitbetalingsactoren inzake de materies die hen aanbelangen, aan elke persoon die erom verzoekt, raad geven over de uitoefening van zijn rechten en het vervullen van zijn verplichtingen.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels met betrekking tot dit artikel vaststellen.

Art. 81. De uitbetalingsactor levert alle redelijke inspanningen om de verzoeken om inlichtingen of raad die verkeerdelijk gericht zijn aan een uitbetalingsactor die voor de materie in kwestie niet bevoegd is, onverwijld door te sturen naar de bevoegde instelling of dienst. De uitbetalingsactor brengt de verzoeker daarvan meteen op de hoogte.

Art. 82. De uitbetalingsactoren moeten zich in hun externe communicatie, in welke vorm die ook plaatsvindt, in een begrijpelijke taal uitdrukken.

Art. 83. De uitbetalingsactoren zijn ertoe gehouden de begunstigden, uiterlijk op het moment van de uitvoering, op de hoogte te brengen van iedere individuele beslissing die hen in hun rechten raakt.

De Vlaamse Regering kan de gevallen bepalen waarin, in afwijking van het eerste lid, de kennisgeving niet of pas achteraf hoeft plaats te vinden.

Hoofdstuk 2. Toekenningprocedure

Afdeling 1. Verzoeken tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid

Art. 84. De toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden toegekend, hetzij ambtshalve telkens als dat materieel mogelijk is, hetzij op schriftelijk verzoek.

De Vlaamse Regering kan de nadere uitvoering van het eerste lid bepalen.

Art. 85. Het schriftelijke verzoek wordt ondertekend door een begunstigde en ingediend bij een uitbetalingsactor die als taak heeft het verzoek te onderzoeken. Een authenticatie met een elektronische identiteitskaart wordt beschouwd als een ondertekend schriftelijk verzoek.

De uitbetalingsactor die het schriftelijke verzoek ontvangt, stuurt al dan niet elektronisch een ontvangstbewijs naar de verzoeker of overhandigt hem dat. Elk ontvangstbewijs geeft de onderzoekstermijn van het verzoek aan. Een betaling door de uitbetalingsactor of een verzoek om aanvullende inlichtingen van de uitbetalingsactor geldt als ontvangstbewijs.

De niet-bevoegde uitbetalingsactor waarbij het schriftelijke verzoek wordt ingediend, levert alle redelijke inspanningen om dat onverwijld door te sturen naar de bevoegde instelling of dienst. De verzoeker wordt daarvan onmiddellijk op de hoogte gebracht.

De uitbetalingsactor stelt een intern beleid voor de behandeling van verzoeken op. De Vlaamse Regering bepaalt de minimale kwaliteitsvereisten waaraan dat beleid moet voldoen.

Afdeling 2. Beslissingen en onmiddellijke uitvoering

Onderafdeling 1. Termijnen

Art. 86. De uitbetalingsactor beslist binnen vier maanden na de ontvangst van het schriftelijke verzoek of na het feit dat aanleiding geeft tot het ambtshalve onderzoek, vermeld in artikel 84. De Vlaamse Regering kan in bijzonder gemotiveerde omstandigheden de termijn tijdelijk tot ten hoogste acht maanden verlengen.

De uitbetalingsactor die een schriftelijk verzoek moet behandelen, verzamelt zo veel mogelijk uit eigen beweging alle ontbrekende inlichtingen om de rechten van de begunstigde te kunnen beoordelen. Met behoud van de toepassing van de bepalingen in het vorige lid kan de uitbetalingsactor inlichtingen die noodzakelijk zijn om een beslissing te nemen, opvragen bij een binnenlandse of buitenlandse dienst of instelling, alsook bij de betrokkene zelf.

Als de uitbetalingsactor uiterlijk binnen een termijn van drie maanden geen antwoord ontvangt, verstuurt de uitbetalingsactor een rappel waarin aan de binnenlandse dienst of instelling of de betrokkene een laatste termijn van één maand toegekend wordt om te antwoorden. Als de uitbetalingsactor geen antwoord ontvangt binnen die termijn, neemt hij een beslissing op basis van de gegevens waar-

over hij beschikt. In afwijking van hetgeen in de voorgaande zin bepaald is, wacht de uitbetalingsactor het antwoord van de betrokkene of de binnenlandse dienst of instelling zelf af als de betrokkene of binnenlandse dienst of instelling binnen de termijn om te antwoorden, vermeld in dit lid, een reden opgegeven heeft die een langere antwoordtermijn rechtvaardigt.

Als de uitbetalingsactor inlichtingen opvraagt bij een buitenlandse dienst of instelling die noodzakelijk zijn om een beslissing te nemen, wordt de termijn, vermeld in het eerste lid, geschorst vanaf het moment dat de uitbetalingsactor de vraag gesteld heeft totdat hij een antwoord ontvangen heeft.

Een uitbetalingsactor die een verzoek om inlichtingen ontvangt, in het kader van een onderzoek naar een mogelijke rechtentoekening, van een andere uitbetalingsactor, instelling of dienst, bezorgt de inlichtingen binnen een termijn van acht dagen. Als de uitbetalingsactor niet over de nodige gegevens beschikt, brengt hij de vraagsteller daarvan op de hoogte binnen dezelfde termijn.

Art. 87. De toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden uiterlijk binnen twee maanden na de kennisgeving van de beslissing tot toekenning betaald, op zijn vroegst op de dag waarop de uitbetalingsvoorwaarden vervuld zijn.

In afwijking van het vorige lid wordt voor de selectieve participatietoelagen de betaling geacht verricht te zijn in overeenstemming met het voorgaande lid als ze is verricht in de loop van het school- of academiejaar waarop ze betrekking heeft, of uiterlijk eind februari van het daaropvolgende school- of academiejaar.

Als de betaling niet gedaan wordt binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, of in de loop van het school- of academiejaar, zoals bepaald in het tweede lid, brengt de uitbetalingsactor de verzoeker daarvan op de hoogte, met vermelding van de redenen van de vertraging. De verzoeker behoudt echter het recht om na de uitputting van het beroep bij de geschillencommissie zijn zaak voor de bevoegde rechtbank te brengen. Zolang de betaling niet is gedaan, wordt de verzoeker om de twee maanden op de hoogte gebracht van de redenen van de vertraging.

De Vlaamse Regering kan in bijzonder gemotiveerde omstandigheden de termijn van twee maanden, vermeld in het eerste lid, tijdelijk verlengen tot ten hoogste vier maanden.

Onderafdeling 2. Motivering, vermeldingen en kennisgeving

Art. 88. Elke individuele beslissing die in rechten raakt, moet met redenen worden omkleed. Als de beslissingen betrekking hebben op geldsommen, moeten ze de wijze vermelden waarop die berekend zijn. De mededeling van de berekeningswijze geldt als motivering en kennisgeving. De Vlaamse Regering bepaalt de vermeldingen die op de betalingsformulieren moeten worden opgenomen.

Onverminderd de eventuele verplichting de begunstigde op de hoogte te brengen van een gemotiveerde beslissing in een begrijpelijke taal, kan de Vlaamse Regering bepalen onder welke voorwaarden categorieën van beslissingen die door of met behulp van informaticaprogramma's zijn genomen, bij het ontbreken van een akte, geacht worden gemotiveerd te zijn. De mogelijke begunstigde heeft op elk moment het recht om op de hoogte gebracht te worden van de motivering van de beslissing als hij daar uitdrukkelijk schriftelijk om verzoekt.

Art. 89. De individuele beslissingen die in rechten raken, moeten de volgende vermeldingen bevatten:

- 1° de mogelijkheid om inlichtingen te krijgen over de beslissing bij de uitbetalingsactor;
- 2° de mogelijkheid om klacht in te dienen bij de Vlaamse Ombudsdienst, de uitbetalingsactor of bij de klachten- en bemiddelingsdienst die opgericht is binnen het Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid;
- 3° de mogelijkheid om beroep in te stellen bij de geschillencommissie;
- 4° de mogelijkheid om bij de bevoegde rechtbank beroep in te stellen, na uitputting van het beroep bij de geschillencommissie;
- 5° het adres van de geschillencommissie en de bevoegde rechtbank;
- 6° de termijn om bij de geschillencommissie en bij de bevoegde rechtbank beroep in te stellen, en de wijze waarop dat moet gebeuren;
- 7° de inhoud van artikel 728 en 1017 van het Gerechtelijk Wetboek;
- 8° de refertes van het dossier, van de betrokken dienst en van de dossierbeheerder.

Als de beslissing de vermeldingen, vermeld in het eerste lid, niet bevat, gaat de termijn om beroep in te stellen bij de geschillencommissie pas in vier maanden na de kennisgeving van de beslissing.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat het eerste lid niet van toepassing is op de toelagen in het kader van het gezinsbeleid die ze bepaalt.

Art. 90. De beslissingen tot terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen moeten, naast de vermeldingen, vermeld in artikel 89, de volgende aanduidingen bevatten:

- 1° de vaststelling dat er onverschuldigde bedragen zijn betaald;
- 2° het totale onverschuldigde bedrag dat is betaald, en de berekeningswijze ervan;
- 3° de inhoud en de refertes van de bepalingen in strijd waarmee de betalingen zijn gedaan;
- 4° de verjaringstermijn die van toepassing is;
- 5° in voorkomend geval, de mogelijkheid voor de uitbetalingsactor om van de terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen af te zien en de procedure die daarvoor moet worden gevolgd;
- 6° de mogelijkheid om een met redenen omkleed voorstel tot terugbetaling in schijven voor te leggen.

Als de beslissing de vermeldingen, vermeld in artikel 89, eerste lid, niet bevat, gaat de termijn om beroep in te stellen bij de geschillencommissie pas in vier maanden na de kennisgeving van de beslissing.

Art. 91. Met behoud van de toepassing van specifieke decretale of reglementaire bepalingen wordt de kennisgeving aan de begunstigde schriftelijk of elektronisch gedaan.

De Vlaamse Regering legt nadere regels vast met betrekking tot de kennisgeving.

Titel 2. Ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing

Hoofdstuk 1. Rechtzetting van een foutieve beslissing

Art. 92. §1. Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had

moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.

Als een beroep bij de geschillencommissie is ingesteld tegen een beslissing die aangetast is door een juridische of materiële fout, zijn de voorwaarden en regels, vermeld in het eerste en het tweede lid, ook van toepassing en kan de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing nemen zolang de geschillencommissie geen beslissing heeft genomen.

§2. Als zich met betrekking tot de nationaliteitsvoorwaarde, de pedagogische voorwaarden of de financiële voorwaarden, vereist door dit decreet voor de selectieve participatietoelagen leerling, wijzigingen voordoen, kan de begunstigde tot zes maanden na de kennisname van de nieuwe feiten vragen aan de uitbetalingsactor om zijn dossier te herzien.

De vraag tot herziening van een dossier als vermeld in het eerste lid, kan betrekking hebben op het schooljaar waarin de vraag gesteld is, of op de vier schooljaren die eraan voorafgaan.

Art. 93. Met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel neemt de uitbetalingsactor op eigen initiatief een nieuwe beslissing binnen de termijn om beroep bij de bevoegde rechtbank in te stellen, of, als het beroep al is ingesteld, tot aan de sluiting van de debatten als:

- 1° op de datum waarop het recht op een toelage in het kader van het gezinsbeleid is ontstaan, het recht door een decretale of reglementaire bepaling is gewijzigd;
- 2° de uitbetalingsactor kennisneemt van een nieuw feit of nieuw bewijsmateriaal dat een terugslag heeft op de rechten van de begunstigde.

Art. 94. Na een beslissing van de uitbetalingsactor, een beslissing van de geschillencommissie of een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing over een verzoek tot toekenning van een toelage in het kader van het gezinsbeleid kan overeenkomstig de vormen die voor het oorspronkelijke verzoek bepaald zijn, een nieuw verzoek worden ingediend.

Een nieuw verzoek kan alleen gegrond worden verklaard op voorlegging van nieuw bewijsmateriaal dat niet eerder aan de uitbetalingsactor, aan de geschillencommissie of aan de bevoegde rechtbank is voorgelegd, of ten gevolge van een wijziging in een decretale of reglementaire bepaling.

De nieuwe beslissing wordt genomen met inachtnaam van de regels die gelden voor elke andere beslissing en heeft alleen gevolgen voor de toekomst.

Hoofdstuk 2. Verjaring

Art. 95. De rechtsvorderingen waarover de begunstigten van toelagen in het kader van het gezinsbeleid beschikken, moeten binnen vijf jaar worden ingesteld.

Voor de gezinsbijslagen, vermeld in deel 1 van boek 2, met uitzondering van de startbedragen geboorte en adoptie, neemt de termijn van vijf jaar een aanvang de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarop de gezinsbijslagen betrekking hebben.

Voor de kinderopvangtoeslagen, vermeld in deel 3 van boek 2, neemt de termijn van vijf jaar een aanvang de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de kinderopvangdag zich bevindt waarop de kinderopvangtoeslag betrekking heeft.

Voor het startbedrag geboorte neemt de termijn van vijf jaar een aanvang de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de geboorte plaatsvond. Voor het startbedrag adoptie neemt de termijn van vijf jaar een aanvang de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin het verzoekschrift tot adoptie is ingediend bij de bevoegde rechtbank of, bij gebrek daaraan, de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de adoptieakte is ondertekend. Als het kind op die datum nog geen deel uitmaakt van het gezin van de adoptant, vangt de voormelde termijn aan op de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin het kind werkelijk deel uitmaakt van dit gezin.

Voor de selectieve participatietoeslagen, vermeld in deel 2 van boek 2, en de kleutertoeslagen, vermeld in deel 3 van boek 2, neemt de termijn van vijf jaar een aanvang op de eerste dag van de maand na de betekening van een beslissing tot weigering, toekenning of terugvordering van een selectieve participatietoeslag of kleutertoeslag.

Buiten de oorzaken, vermeld in het Burgerlijk Wetboek, wordt de verjaring geschorst tijdens de procedure voor de geschillencommissie en voor de bevoegde rechtbank. De Vlaamse Regering bepaalt de regels met betrekking tot de begin- en einddatum van de schorsing.

De uitbetalingsactoren zullen in geen geval afzien van het voordeel van de verjaring, zoals ze bij dit artikel is vastgesteld.

In afwijking van de voorgaande leden kan de verjaring niet ingeroepen worden tijdens een periode van terugbetaling van onverschuldigde toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Art. 96. Met behoud van de toepassing van specifieke decretale of reglementaire bepalingen wordt de verjaringstermijn door een verzoek of een klacht van een persoon gestuit.

De verjaringstermijn wordt gestuit op de datum van de aangetekende brief, waarvan de postdatum als bewijs geldt of, bij gebrek daaraan, op de datum van het ontvangstbewijs dat de bevoegde uitbetalingsactor onverwijld bezorgt aan de verzoeker of klager.

Art. 97. Met behoud van de toepassing van specifieke decretale of reglementaire bepalingen verjaart de terugvordering van de ten onrechte betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid na drie jaar vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de toelage is uitbetaald.

Die termijn wordt op vijf jaar gebracht als de ten onrechte uitbetaalde toelage het gevolg is van bedrog of bedrieglijke handelingen van de begunstigde. De termijn van vijf jaar begint te lopen vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de toelage is uitbetaald.

Als de toelagen in het kader van het gezinsbeleid ten onrechte zijn betaald vanwege de toekenning of de vermeerdering van een voordeel dat, geheel of gedeeltelijk, niet samen met de toelagen in het kader van het gezinsbeleid genoten kan worden, gaat de verjaringstermijn die van toepassing is, ook in de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop dat voordeel of die vermeerdering is betaald.

Art. 98. Met behoud van de toepassing van specifieke decretale of reglementaire bepalingen wordt de verjaringstermijn, vanaf de datum van de verzending, gestuit door de kennisgeving van de beslissing tot terugvordering van ten onrechte betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid, op voorwaarde dat die beslissing melding maakt van de periode waarvoor de toelagen in het kader van het gezinsbeleid ten onrechte zijn ontvangen.

Art. 99. Met behoud van de toepassing van specifieke decretale of reglementaire bepalingen schorsen alle beroepen bij de geschillencommissie, alle rechtsgedingen en alle rechtsvorderingen met betrekking tot de terugvordering van ten onrechte betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid, die worden ingesteld door de schuldenaar die de toelagen in het kader van het gezinsbeleid moet terugbetalen of door om het even welke andere persoon die ze moet terugbetalen krachtens decretale of reglementaire bepalingen, de verjaring.

De schorsing vangt aan met de akte van rechtsingang en eindigt als de rechterlijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

Hoofdstuk 3. Interest

Art. 100. Met behoud van de toepassing van gunstigere decretale of reglementaire bepalingen brengen de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, alleen voor de natuurlijke personen, van rechtswege interest op vanaf hun opeisbaarheid en op zijn vroegst vanaf de datum die voortvloeit uit artikel 87.

Als de beslissing tot toekenning genomen is met een vertraging die te wijten is aan een uitbetalingsactor, is de interest evenwel verschuldigd vanaf het verstrijken van de termijn, vermeld in artikel 86, en op zijn vroegst vanaf de datum waarop het recht op een toelage in het kader van het gezinsbeleid is ontstaan.

Art. 101. De onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid brengen van rechtswege interest op vanaf de betaling als de onverschuldigde betaling het gevolg is van bedrog of bedrieglijke handelingen van een begunstigde. Een kapitalisatie van interesten is nooit mogelijk, ook niet in de situatie, vermeld in artikel 1154 van het Burgerlijk Wetboek.

Art. 102. De Vlaamse Regering kan, voor de toepassing van artikel 100 en 101, de regels voor de berekening van de interest bepalen. Ze kan ook het interesttarief bepalen, maar het mag niet lager zijn dan het gewoon tarief der voorschotten boven plafond, vastgesteld door de Nationale Bank.

De Vlaamse Regering kan, voor de toepassing van artikel 101, het niet-aflleggen door de begunstigde van een verklaring die is voorgeschreven door een bepaling die aan de begunstigde is meegedeeld, gelijkstellen met bedrog of bedrieglijke handelingen. De verklaring kan door een wets- of reglementaire bepaling voorgeschreven worden of voortvloeien uit een vroeger aangegane verbintenis.

Hoofdstuk 4. Terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid en afstand

Art. 103. §1. Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Als de toelage niet teruggevorderd kan worden door middel van inhoudingen, als de betrokkene niet reageert op minimaal twee aanmaningen van de uitbeta-

lingsactor of als hij het afbetalingsplan dat is overeengekomen met de uitbetalingsactor, niet langer uitvoert, vordert de Vlaamse Belastingdienst de onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid terug. De uitbetalingsactor bezorgt de gegevens van de personen bij wie de ten onrechte betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid bij dwangbevel moeten worden ingevorderd, via Kind en Gezin, aan de Vlaamse Belastingdienst.

§2. De uitbetalingsactor kan binnen de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag:

- 1° in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen, op voorwaarde dat de schuldenaar te goeder trouw is;
- 2° als het terug te vorderen bedrag gering is;
- 3° als blijkt dat de terugvordering onzeker of te duur is in vergelijking met het bedrag dat teruggevorderd moet worden.

§3. Behalve in geval van bedrog of bedrieglijke handelingen wordt ambtshalve afgezien van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid bij het overlijden van degene aan wie ze betaald zijn, als hij op dat ogenblik nog niet op de hoogte was gebracht van de terugvordering.

§4. Met behoud van de toepassing van artikel 1410 van het Gerechtelijk Wetboek verhindert paragraaf 3 niet de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid die, op het ogenblik van het overlijden van de begunstigde, vervallen waren, maar hem nog niet waren uitbetaald of niet waren uitbetaald aan een van de volgende personen:

- 1° de echtgenoot met wie de gerechtigde op het ogenblik van zijn overlijden samenleefde;
- 2° de kinderen met wie de gerechtigde op het ogenblik van zijn overlijden samenleefde;
- 3° de persoon met wie de gerechtigde op het ogenblik van zijn overlijden samenleefde;
- 4° de persoon die tegemoetgekomen is in de ziekenhuiskosten;
- 5° de persoon die de begrafeniskosten betaald heeft.

§5. Onverschuldigde betalingen die niet teruggevorderd kunnen worden, zijn ten laste van het reservefonds van de private uitbetalingsactor waarbij de schuld is ontstaan en ten laste van de algemene middelen als de schuld is ontstaan bij het agentschap.

Hoofdstuk 5. Geschillencommissie

Art. 104. Bij Kind en Gezin wordt een geschillencommissie opgericht.

Tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen, kan alleen beroep worden ingesteld bij de geschillencommissie.

In afwijking van het vorige lid is de geschillencommissie niet bevoegd uitspraak te doen over de geschillen met betrekking tot de aanwijzing van de begunstigten, en over de geschillen met betrekking tot de kwalificatie van de ernst van de ondersteuningsbehoefte in het kader van de zorgtoeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte, vermeld in artikel 16, §1.

Bij een geschil over de aanwijzing van de begunstigten wordt de vordering, op straffe van verval, binnen zes maanden na de kennisgeving van de beslissing van de uitbetalingsactor ingeleid bij de bevoegde rechtbank. Bij een geschil over de kwalificatie van de ernst van de ondersteuningsbehoefte wordt de vordering, op

straffe van verval, binnen drie maanden na de kennisgeving van de beslissing van de uitbetalingsactor ingeleid bij de bevoegde rechtbank.

Art. 105. §1. De geschillencommissie bestaat uit een voorzitter en twee bijkomende leden. Voor elk van hen is er een plaatsvervanger. De leden worden benoemd door de minister die het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin onder zijn bevoegdheden heeft voor een hernieuwbare periode van vier jaar. De benoeming waarbij een lid vervangen wordt, neemt een einde als de oorspronkelijke benoeming een einde neemt.

§2. Het eerste bijkomende lid en zijn plaatsvervanger worden voorgedragen door Kind en Gezin. Elk van de uitbetalingsactoren draagt een tweede bijkomend lid en zijn plaatsvervanger voor. De tweede bijkomende leden, of in voorkomend geval hun plaatsvervanger, nemen bij beurtrol zitting in de geschillencommissie.

§3. De Vlaamse Regering kan binnen de geschillencommissie op dezelfde manier bijkomende kamers oprichten.

§4. De leden van de geschillencommissie worden door de minister die het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin onder zijn bevoegdheden heeft, ontslagen, op eigen verzoek of om ernstige redenen. De Vlaamse Regering regelt de wijze van beëindiging van het mandaat van de leden.

§5. De geschillencommissie wordt bijgestaan door een secretaris. Kind en Gezin neemt het secretariaat van de geschillencommissie waar.

De voorzitter en de secretaris beschikken over het diploma van doctor, licentiaat of master in de rechten.

§6. De leden zijn onpartijdig. Het tweede bijkomende lid kan geen zitting nemen in geschillen die gericht zijn tegen de beslissingen, genomen door de uitbetalingsactor waardoor hij is voorgedragen. In dat geval neemt een bijkomend lid of zijn plaatsvervanger van een andere uitbetalingsactor zitting. De Vlaamse Regering stelt de onverenigbaarheden van de leden vast.

§7. De Vlaamse Regering regelt voor de leden van de geschillencommissie en voor de deskundigen de wijze van toekenning van presentiegelden en vergoedingen. Zij stelt ook het bedrag ervan vast.

Art. 106. De behandeling van het beroep bestaat uit een onderzoek en een hoorzitting.

De geschillencommissie wordt bij al haar verrichtingen in het kader van de behandeling van het beroep bijgestaan door de secretaris.

Art. 107. Een partij kan zich tijdens het onderzoek en bij de hoorzitting laten bijstaan door een raadsman of zich door een gemachtigde laten vertegenwoordigen. De machtiging tot vertegenwoordiging moet vooraf schriftelijk worden overhandigd aan de secretaris.

Art. 108. §1. De voorzitter kan, in spoedeisende gevallen en rekening houdend met de betrokken belangen, op verzoek van een partij, een voorlopige maatregel treffen. Het verzoek daartoe wordt schriftelijk gericht aan de voorzitter.

Voor hij beslist over een verzoek om een voorlopige maatregel, stelt de voorzitter de tegenpartij in de gelegenheid om haar standpunt kenbaar te maken.

De voorzitter neemt de beslissing over het verzoek om een voorlopige maatregel binnen een week na de ontvangst van het verzoek.

Bij elke beslissing houdt de geschillencommissie rekening met de reeds genomen voorlopige maatregelen.

§2. De Vlaamse Regering kan bepalen welke gevallen als spoedeisend moeten worden beschouwd.

Art. 109. Als de geschillencommissie tijdens het onderzoek van oordeel is dat ze onbevoegd is om kennis te nemen van het verzoekschrift, brengt ze de partijen schriftelijk van haar beslissing op de hoogte binnen twee weken na de ontvangst van het verzoekschrift.

Art. 110. De geschillencommissie kan tijdens het onderzoek partijen en deskundigen uitnodigen om te worden gehoord en partijen verzoeken schriftelijk en binnen een bepaalde termijn inlichtingen te verschaffen.

De geschillencommissie kan ook een controle door de sociale inspectie- en begeleidingsdienst, vermeld in artikel 23 van het decreet van 7 juli 2017, gelasten.

De Vlaamse Regering kan de uitvoeringsregels, in het bijzonder de termijn waarin de controle moet plaatsvinden, vastleggen.

Art. 111. De voorzitter stelt vast waar, wanneer en onder welke modaliteiten de hoorzitting plaatsvindt.

De secretaris roept de partijen en, in voorkomend geval, de deskundigen minimaal tien werkdagen voor de hoorzitting op.

De hoorzitting kan plaatsvinden in aanwezigheid van de verzoeker. Tijdens de zitting hebben de partijen de gelegenheid om mondeling en schriftelijk informatie te verschaffen. De geschillencommissie kan getuigen horen.

De secretaris maakt een schriftelijk verslag op van de hoorzitting.

Art. 112. §1. Binnen vier weken na de hoorzitting neemt de geschillencommissie een beslissing bij meerderheid van uitgebrachte stemmen. De beraadslagingen van de geschillencommissie zijn geheim.

De beslissing wordt schriftelijk genomen en bevat een omschrijving van het voorwerp van het beroep, de overwegingen in feite en in recht waarop de beslissing is gebaseerd, de namen van de leden die de beslissing hebben genomen, en de namen van de deskundigen die naar aanleiding van de beslissing werkzaamheden hebben verricht. De beslissing wordt ondertekend door de voorzitter en de secretaris.

De beslissing van de geschillencommissie wordt aan de partijen meegedeeld met een aangetekende zending of op een andere wijze die de Vlaamse Regering heeft bepaald.

Tegen de beslissing van de geschillencommissie en tegen een voorlopige maatregel van de voorzitter van de geschillencommissie kan alleen bij de bevoegde rechtbank beroep ingesteld worden.

§2. De beslissing van de geschillencommissie is uitvoerbaar. De uitbetalingsactor waarvan de beslissing door de geschillencommissie is hervormd, geeft binnen tien

werkdagen na de kennisgeving ervan uitvoering aan de beslissing van de geschillencommissie.

Een onverschuldigd betaalde toelage wordt teruggevorderd overeenkomstig artikel 103, §1.

Art. 113. De Vlaamse Regering stelt de procedure vast voor de behandeling van beroepen door de geschillencommissie. Die procedure regelt minimaal de volgende elementen:

- 1° de aanduiding van de wijze waarop een geschil aanhangig wordt gemaakt bij de geschillencommissie en de termijn waarin dat moet gebeuren;
- 2° de mogelijkheid van wraking van een lid van de geschillencommissie door een partij, op grond van feiten of omstandigheden die een onpartijdig oordeel van dat lid zouden bemoeilijken;
- 3° de wijze waarop de uitbetalingsactor op de hoogte zal worden gebracht van het aanhangig maken van het geschil en van de behandeling daarvan door de geschillencommissie;
- 4° de mogelijkheid voor alle betrokken partijen om hun standpunt mondeling of schriftelijk, desgewenst met bijstand van derden, kenbaar te maken en kennis te nemen van alle standpunten en alle feiten die de andere partij naar voren heeft gebracht, en, in voorkomend geval, van de verklaringen van getuigen en deskundigen;
- 5° de mogelijkheid om een deskundige een advies te laten uitbrengen en de uitvoeringsregels voor de sociale controle of voor het medisch onderzoek;
- 6° welke voorlopige maatregelen de voorzitter kan treffen;
- 7° de mogelijkheid voor de geschillencommissie om een aangepast afbetalingsplan voor te stellen;
- 8° de wijze waarop de besluitvorming binnen de geschillencommissie plaatsvindt;
- 9° de mogelijkheid om partijen de kosten van de behandeling van een geschil te laten betalen, en de vaststelling van een maximumbedrag dat daarvoor geldt;
- 10° de regels voor de mededeling van de mogelijkheid van beroep bij de bevoegde rechtbank en de wijze en termijn om dat beroep in te stellen.

Art. 114. De voorzitter van de geschillencommissie brengt jaarlijks, uiterlijk op 1 maart, aan de minister die het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin onder zijn bevoegdheden heeft, verslag uit over de werkzaamheden die in het voorafgaande jaar zijn uitgevoerd. In het jaarverslag worden ten minste de hoeveelheid en de aard van de beroepen die in de voorliggende periode bij de geschillencommissie zijn ingediend, vermeld en wordt een samenvatting gegeven van de beslissingen die door de geschillencommissie zijn genomen, en de voorlopige maatregelen die de voorzitter van de geschillencommissie heeft getroffen. Het verslag kan worden aangevuld met adviezen om de toepassing van dit decreet te verbeteren of om vastgestelde anomalieën op te lossen.

De beslissingen van de geschillencommissie worden geanonimiseerd en bekendgemaakt.

Hoofdstuk 6. Betwistingen in rechte

Art. 115. §1. Een partij bij een geschil waarover de geschillencommissie heeft geoordeeld, kan, op straffe van verval, binnen drie maanden na de kennisgeving van de beslissing van de geschillencommissie beroep instellen bij de bevoegde rechtbank.

Kind en Gezin wordt aangewezen als verwerende partij.

§2. Kind en Gezin geeft de instructie aan de uitbetalingsactor om binnen tien werkdagen de beslissing van de bevoegde rechtbank uit te voeren. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen waaraan die instructie moet voldoen.

Een onverschuldigd betaalde toelage wordt teruggevorderd overeenkomstig artikel 103, §1.

Art. 116. Bij de zaken waarvoor een medische expert wordt aangewezen, worden de voorschotten, de erelonen en de kosten van die expert, die opgenomen zijn in de nota die hij opstelt overeenkomstig de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, vermeld met toepassing van het door de Vlaamse Regering vastgestelde tarief.

Deel 2. Toezicht, nalevingsondersteuning en handhaving

Titel 1. Beginselen

Art. 117. Een bestuurlijke sanctie kan alleen worden opgelegd wegens feiten die in strijd zijn met decretale en reglementaire bepalingen die voorafgaand aan die feiten zijn bepaald en in werking zijn getreden.

Art. 118. Bij het opleggen van een bestuurlijke sanctie streven de daarvoor bevoegde overheden naar evenredigheid tussen de feiten die aan de sanctie ten grondslag liggen en de sanctie die op grond van die feiten wordt opgelegd.

Art. 119. Een bestuurlijke sanctie kan alleen worden opgelegd nadat de betrokken persoon de mogelijkheid heeft gekregen om nuttig voor zijn standpunt op te komen.

Op de voormelde hoorplicht kan uitzondering worden gemaakt in de volgende twee gevallen:

1° de beslissing is hoogdringend;

2° de persoon voor wie de sanctie wordt overwogen, is onbereikbaar.

Titel 2. Toezicht

Hoofdstuk 1. De uitoefening van de toezichtstaken

Art. 120. De bevoegdheden van de toezichthouders en de uitoefening van het toezicht worden geregeld door het decreet van 19 januari 2018 houdende het overheidstoezicht in het kader van het welzijns- en gezondheidsbeleid.

In afwijking van het eerste lid, zijn de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 3, artikel 13, 14 en 16, van het voormelde decreet, niet van toepassing op de gezinsinspecteurs.

Art. 121. §1. De zorginspecteurs zijn bevoegd om het toezicht uit te oefenen op de naleving van de volgende bepalingen:

1° de vergunningsnormen, vermeld in artikel 27 en 28 van het decreet van 7 juli 2017;

2° de subsidiëringsnormen, vermeld in hoofdstuk 6/1 van het decreet van 7 juli 2017.

De zorginspecteurs brengen verslag uit aan Kind en Gezin over het door hen uitgeoefende toezicht.

§2. De gezinsinspecteurs zijn bevoegd om, overeenkomstig artikel 23 van het decreet van 7 juli 2017, toezicht uit te oefenen op de naleving van de regelgeving, bepaald bij of krachtens dit decreet, die geldt voor de burgers.

De gezinsinspecteurs brengen verslag uit aan het agentschap en aan de betrokken uitbetalingsactor of, in voorkomend geval, aan de voorzitter van de geschillencommissie over het door hen uitgeoefende toezicht.

Art. 122. §1. Met behoud van de toepassing van artikel 10 van het decreet van 19 januari 2018 geeft elke uitbetalingsactor en elke begunstigde op verzoek van een toezichthouder de nodige inlichtingen en stelt de nodige documenten en gegevens ter beschikking voor het toezicht op de naleving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan en op de naleving van het decreet van 7 juli 2017 en de uitvoeringsbesluiten ervan.

§2. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de gegevens die de private uitbetalingsactoren en de gezinnen ter beschikking moeten stellen van de toezichthouders, van Kind en Gezin en van het agentschap, en voor de vorm van die gegevens.

Art. 123. Met behoud van de bevoegdheden van de toezichthouders, vermeld in artikel 3 van het decreet van 19 januari 2018, kunnen Kind en Gezin en het agentschap toezicht op stukken uitoefenen.

Hoofdstuk 2. Bijzondere bepalingen over het toezicht door de gezinsinspecteurs

Afdeling 1. Processen-verbaal

Onderafdeling 1. Proces-verbaal van verhoor

Art 124. §1. Bij het verhoren van personen door de gezinsinspecteurs worden ten minste de volgende regels in acht genomen:

- 1° ieder verhoor begint met de mededeling aan de ondervraagde persoon dat:
  - a) hij kan vragen dat alle vragen die hem worden gesteld en alle antwoorden die hij geeft, worden genoteerd in de bewoordingen die hij gebruikt;
  - b) zijn verklaringen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt;
  - c) hij niet verplicht kan worden zichzelf te beschuldigen;
- 2° elke ondervraagde persoon mag gebruikmaken van de documenten die hij in zijn bezit heeft, als het verhoor daardoor niet wordt uitgesteld. Hij mag tijdens de ondervraging of later eisen dat die documenten bij het proces-verbaal worden gevoegd;
- 3° het proces-verbaal vermeldt nauwkeurig het tijdstip waarop het verhoor wordt aangevat, het tijdstip waarop het eventueel wordt onderbroken en hervat, alsook het tijdstip waarop het wordt beëindigd. Het vermeldt ook nauwkeurig de identiteit van de personen die in het verhoor, of in een gedeelte daarvan, tussenkomen, en het tijdstip van hun aankomst en vertrek. Het vermeldt daarnaast alles wat op de verklaring of de omstandigheden waarin ze is afgelegd, een bijzonder licht kan werpen.

§2. Aan het einde van het verhoor laat de gezinsinspecteur de ondervraagde persoon het proces-verbaal van zijn verhoor lezen, tenzij hij vraagt dat het hem wordt voorgelezen. Er wordt hem gevraagd of hij zijn verklaring wil verbeteren of er iets aan wil toevoegen.

Als de ondervraagde persoon zich in een andere taal dan de Nederlandse taal wil uitdrukken, wordt ofwel een beroep gedaan op een beëdigde tolk, ofwel worden zijn verklaringen genoteerd in zijn taal, ofwel wordt hem gevraagd zelf zijn verkla-

ring te noteren. Als het verhoor plaatsvindt met bijstand van een tolk, worden zijn identiteit en hoedanigheid vermeld.

Het proces-verbaal van verhoor geeft de tekst van dit artikel weer. Aan het einde van zijn verhoor ondertekent de ondervraagde persoon het proces-verbaal van zijn verhoor.

§3. De gezinsinspecteurs delen de ondervraagde mee dat hij kosteloos een kopie van de tekst van het verhoor kan krijgen. Die kopie wordt hem onmiddellijk of uiterlijk binnen een maand overhandigd of toegezonden.

Onderafdeling 2. Proces-verbaal van de vaststelling van inbreuk

Art. 125. §1. Bij de vaststelling van een inbreuk stellen de gezinsinspecteurs een proces-verbaal op. Het proces-verbaal heeft bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel. Aan de vermoedelijke overtreder wordt een kopie van het proces-verbaal ter kennis gebracht. Op straffe van verval van de bijzondere bewijswaarde van het proces-verbaal vindt de kennisgeving plaats binnen een termijn van veertien dagen na de datum van de afsluiting van het proces-verbaal. Als de vervaldag een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, wordt de vervaldag verplaatst naar de eerstkomende werkdag.

Binnen dezelfde termijn wordt het proces-verbaal van de vaststelling van een inbreuk ter kennis gebracht van, al naargelang het geval, het Openbaar Ministerie of het bevoegde bestuursorgaan en wordt een kopie van het proces-verbaal ter kennis gebracht van de betrokken uitbetalingsactor. Bij kennisgeving van het proces-verbaal aan het Openbaar Ministerie wordt een kopie van het proces-verbaal ter kennis gebracht van het bevoegde bestuursorgaan.

§2. De processen-verbaal tot vaststelling van een inbreuk bevatten minstens de volgende gegevens:

- 1° de identiteit van de verbaliserende ambtenaar;
- 2° de bepaling waaraan de verbaliserende ambtenaar zijn bevoegdheid tot optreden ontleent;
- 3° de plaats en de datum van de inbreuk;
- 4° de identiteit van de vermoedelijke overtreder en van de betrokkenen;
- 5° de gepleegde inbreuk;
- 6° een beknopt relaas van de feiten over de gepleegde inbreuken;
- 7° de datum en de plaats van de opmaak van het proces-verbaal, het eventuele verband met andere processen-verbaal en, in voorkomend geval, de inventaris van de bijlagen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de vormvereisten en het gebruik van de processen-verbaal.

§3. Het proces-verbaal kan aangewend worden, met de bewijskracht ervan, door de betrokken uitbetalingsactor, het bevoegde bestuursorgaan, de geschillencommissie en de gezinsinspecteurs die belast zijn met het toezicht op de naleving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Afdeling 2. Mededeling van de gegevens

Art 126. §1. De gezinsinspecteurs kunnen de gegevens, met inbegrip van de gegevens, vermeld in artikel 7, die ze tijdens hun opdracht verzameld hebben, verstrekken aan de personeelsleden van de openbare en meewerkende instellingen, aan de zorginspecteurs, aan andere inspectiediensten en aan alle ambtenaren die belast zijn met het toezicht op andere regelgeving, als die gegevens hen kunnen aanbelangen bij de uitoefening van de opdrachten waarmee ze belast zijn.

De gegevens worden altijd verstrekt als de instellingen, inspectiediensten of ambtenaren, vermeld in het eerste lid, erom verzoeken. De gegevens die worden verzameld in het kader van een opsporingsonderzoek of van een gerechtelijk onderzoek, kunnen alleen worden verstrekt met de toestemming van de bevoegde gerechtelijke overheden.

§2. Alle diensten van de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de provincies, de federaties van gemeenten, de gemeenten, de verenigingen waarvan ze deel uitmaken, de openbare instellingen die ervan afhangen, en alle openbare en meewerkende instellingen die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest vallen, verstrekken de gezinsinspecteurs alle gegevens waar ze om verzoeken onder de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering. Ze leggen de gezinsinspecteurs ook alle documenten of informatiedragers ter inzage voor die de gezinsinspecteurs nuttig achten voor het toezicht waarmee ze belast zijn, en ze verstrekken hen uittreksels en kopieën.

§3. Alle federale diensten, diensten van andere gemeenschappen en gewesten dan de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, socialezekerheidsinstellingen en openbare en meewerkende instellingen zullen de gezinsinspecteurs alle gegevens verstrekken waar ze om verzoeken krachtens een samenwerkingsakkoord, gesloten met toepassing van artikel 92bis, §1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

§4. De gezinsinspecteurs mogen van de informatie, verkregen op grond van de voorgaande paragrafen, op dezelfde wijze gebruikmaken als van de soortgelijke inlichtingen die de gezinsinspecteurs rechtstreeks inzamelen.

§5. Het agentschap waaronder de gezinsinspecteurs ressorteren, kan ook, ter uitvoering van een akkoord dat met de bevoegde autoriteiten van een andere gemeenschap is gesloten, op het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap de aanwezigheid toestaan van ambtenaren van inspectiediensten van die gemeenschap om alle informatie te verzamelen die van nut kan zijn voor de uitoefening van de controle en het toezicht waarmee ze belast zijn.

Afdeling 3. Preventieve opschorting van de betaling bij ernstige aanwijzingen van fraude

Art. 127. De betalingen van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactor geheel of gedeeltelijk opgeschort bij ernstige en eensluidende aanwijzingen, vastgesteld door de gezinsinspecteur, dat de informatie die de begunstigde heeft meegedeeld om toelagen te krijgen, of waar de begunstigde aan heeft meegewerkt, frauduleus, vals of opzettelijk onvolledig is. De betaling zal opgeschort worden tot de verdenking niet meer bestaat, gedurende maximaal zes maanden. De termijn is één keer hernieuwbaar met hoogstens zes maanden. De opschorting van betaling geeft geen aanleiding tot een verhoging met interesten.

De Vlaamse Regering kan nadere regels voor de voorwaarden van de gehele of gedeeltelijke opschorting bepalen.

Titel 3. Nalevingsondersteuning en handhaving ten aanzien van de burgers

Hoofdstuk 1. Nalevingsondersteuning

Afdeling 1. Raadgeving

Art. 128. Een gezinsinspecteur kan alle inlichtingen en adviezen geven over de rechten op de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de naleving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Als een gezinsinspecteur bij de uitoefening van zijn toezichtsoopdracht vaststelt dat een inbreuk dreigt op te treden, kan hij mondeling of schriftelijk alle raadgevingen geven die hij nuttig acht om de inbreuk te voorkomen.

Afdeling 2. Aanmaning

Art. 129. Als een gezinsinspecteur bij de uitoefening van zijn toezichtsoopdracht een inbreuk vaststelt, kan hij de betrokkene schriftelijk aanmanen om zijn verplichtingen na te komen door binnen een termijn die de gezinsinspecteur bepaalt, de nodige maatregelen te nemen om de inbreuk te beëindigen en herhaling ervan te voorkomen.

Als de gezinsinspecteur in een aanmaning verzoekt om binnen een bepaalde termijn maatregelen te nemen om de inbreuk te beëindigen en het bewijs daarvan te verschaffen, wordt pas een proces-verbaal van de vaststelling van een inbreuk opgesteld als de betrokkene de termijn om de verplichtingen na te komen, hetzij de bewijsvoering daarvoor negeert. Bij een inbreuk die een aanpassing van de toegekende toelagen in het kader van het gezinsbeleid noodzakelijk maakt, wordt echter altijd een verslag van vaststelling opgemaakt.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor de aanmaning.

Hoofdstuk 2. Bestuurlijke maatregelen

Art. 130. Bestuurlijke maatregelen worden opgelegd aan burgers in de vorm van een regularisatiemaatregel.

Art. 131. Bij de ontvangst van een proces-verbaal van inbreuk of een kopie ervan kan het bevoegde bestuursorgaan de overtreder bevelen binnen een bepaalde termijn maatregelen te nemen om de inbreuk te beëindigen en herhaling ervan te voorkomen.

De regularisatiemaatregel kan onder meer het volgende inhouden:

- 1° maatregelen nemen om aan een toestand van woonplaatsfraude een einde te stellen;
- 2° maatregelen nemen om de werkelijke samenstelling van het gezin kenbaar te maken en te registreren in de bevolkingsregisters;
- 3° maatregelen nemen om de inkomsten van het gezin kenbaar te maken.

Art. 132. Als dat bij kennelijke onwilligheid van de overtreder redelijkerwijs nodig is om een regularisatie van de vastgestelde inbreuken te bewerkstelligen, kan het bevoegde bestuursorgaan de regularisatiemaatregel opleggen met gehele of gedeeltelijke opschorting van betaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid. De opschortingstermijn bedraagt hoogstens twaalf maanden. De toelagen in het kader van het gezinsbeleid waarvan de betaling is opgeschort, worden integraal betaald nadat de uitvoering van de regularisatiemaatregel is vastgesteld en uiterlijk na het verstrijken van de voormelde termijn van twaalf maanden. De opschorting van betaling geeft geen aanleiding tot een verhoging met interesten.

Art. 133. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de vaststelling en oplegging van de regularisatiemaatregelen, vermeld in dit hoofdstuk.

Art. 134. Tegen de beslissing waarbij het bevoegde bestuursorgaan met toepassing van artikel 131 of artikel 132 een regularisatiemaatregel oplegt, kan de persoon aan wie de maatregel is opgelegd, beroep instellen bij de bevoegde rechtbank. Het beroep wordt ingesteld binnen een termijn van negentig dagen na de kennisgeving van de beslissing tot oplegging van de regularisatiemaatregel.

Hoofdstuk 3. Bestuurlijke transactie en bestuurlijke geldboete

Afdeling 1. Basisbepalingen

Art. 135. De bestuurlijke transactiebevoegdheid is een afhandelingsbevoegdheid voor een of meer inbreuken waarbij het bevoegde bestuursorgaan de overtreder voorstelt een bepaalde geldsom te betalen.

De bestuurlijke geldboete is een afhandelingsbevoegdheid voor een of meer inbreuken waarbij het bevoegde bestuursorgaan de overtreder de onvoorwaardelijke verplichting oplegt een geldsom te betalen die gericht is op bestraffing.

Art. 136. Een bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd in de vorm van een exclusieve bestuurlijke geldboete of van een alternatieve bestuurlijke geldboete. Een exclusieve bestuurlijke geldboete kan uitsluitend worden opgelegd wegens een inbreuk van niveau 1, die niet strafrechtelijk kan worden afgehandeld. Een alternatieve bestuurlijke geldboete kan uitsluitend worden opgelegd wegens een inbreuk van niveau 2, die ook strafrechtelijk kan worden afgehandeld.

Art. 137. De volgende handelingen zijn inbreuken van niveau 1:

- 1° wetens en willens een regularisatiemaatregel die, in voorkomend geval, is bevestigd bij gerechtelijke uitspraak, niet uitvoeren;
- 2° wetens en willens nalaten om te verklaren dat hij niet langer recht heeft op de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, zelfs als dat maar gedeeltelijk is, om ten onrechte de toelage in het kader van het gezinsbeleid te behouden.

Art. 138. §1. De volgende handelingen zijn inbreuken van niveau 2:

- 1° onjuiste of onvolledige verklaringen afleggen om ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid te verkrijgen, te laten verkrijgen, te behouden of te laten behouden;
- 2° nalaten of weigeren om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken die hij gehouden is te verstrekken, om ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid te verkrijgen, te laten verkrijgen, te behouden of te laten behouden;
- 3° ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid waarop hij geen of maar gedeeltelijk recht heeft, verkrijgen of behouden door onjuiste of onvolledige verklaringen af te leggen of door na te laten of te weigeren om de noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken.

§2. De volgende handelingen zijn inbreuken van niveau 2 als ze zijn begaan om ten onrechte toelagen gezinsbeleid te verkrijgen, te laten verkrijgen, te behouden of te laten behouden:

- 1° valsheid in geschrifte plegen, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in een akte in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten in een akte;
- 2° een valse akte of een vals stuk gebruiken;
- 3° valsheid plegen door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, te wijzigen, te wissen, of met een ander technologisch middel de mogelijke aanwending van de gegevens in een informaticasysteem te veranderen, waardoor de juridische draagwijdte ervan verandert;
- 4° de aldus verkregen gegevens gebruiken, wetend dat ze vals zijn;
- 5° valse namen, valse hoedanigheden of valse adressen gebruiken of een andere frauduleuze handeling stellen om te doen geloven in het bestaan van een fictieve persoon, een fictief gezin of een fictieve gebeurtenis of om op een andere wijze misbruik te maken van vertrouwen.

Art. 139. Er is sprake van herhaling als een inbreuk is vastgesteld binnen een termijn van vijf jaar nadat:

- 1° de overtreder met toepassing van dit decreet een bestuurlijke sanctie is opgelegd die, in voorkomend geval, is bevestigd bij gerechtelijke uitspraak;
- 2° de overtreder bij gerechtelijke uitspraak is veroordeeld wegens een inbreuk op dit decreet.

De termijn van vijf jaar vangt aan op de dag waarop de bestuurlijke sanctie niet langer vatbaar is voor beroep of op de dag waarop de gerechtelijke uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan.

Afdeling 2. Bestuurlijke transactie

Art. 140. §1. Het bevoegde bestuursorgaan kan de overtreder bij een inbreuk het voorstel doen om een geldsom te betalen binnen een transactietermijn.

Het bevoegde bestuursorgaan kan het voorstel tot een bestuurlijke transactie doen binnen een termijn van zestig dagen die aanvangt, al naargelang het geval:

- 1° bij de kennisgeving van een proces-verbaal van de vaststelling van een inbreuk van niveau 1;
- 2° bij de kennisgeving door het Openbaar Ministerie van een tijdige sorteerbeveling om de inbreuk niet strafrechtelijk te behandelen of het stilzwijgend verstrijken van de sorteertermijn waarover het Openbaar Ministerie beschikt.

Het bevoegde bestuursorgaan kan een dergelijk voorstel alleen doen als het van mening is dat het onmiskenbaar vaststaat dat de betrokkene de inbreuk heeft gepleegd.

Het voorstel tot betaling wordt gedaan met een kennisgeving. Die kennisgeving vermeldt de inbreuk in kwestie, de te betalen geldsom en de transactietermijn, die een aanvang neemt bij de kennisgeving en negentig dagen bedraagt.

§2. Voor de inbreuken van niveau 1 bedraagt de geldsom waarvan de betaling wordt voorgesteld, minstens 25 euro en hoogstens 500 euro. Voor de inbreuken van niveau 2 bedraagt de geldsom waarvan de betaling wordt voorgesteld, minstens 50 euro en hoogstens 1000 euro.

Art. 141. De tijdige betaling van de voorgestelde geldsom doet de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke geldboete vervallen.

Als de betrokkene de geldsom niet betaalt binnen de transactietermijn of schriftelijk laat weten dat hij niet ingaat op het voorstel tot betaling van de bestuurlijke transactie zonder dat hij daarvoor enige gegronde verklaring geeft, kan de procedure tot het opleggen van een bestuurlijke geldboete worden opgestart.

Afdeling 3. De exclusieve bestuurlijke geldboete

Onderafdeling 1. Algemeen

Art. 142. Een exclusieve bestuurlijke geldboete bedraagt minstens 50 euro en hoogstens 5000 euro.

Als er sprake is van herhaling, bedraagt een exclusieve bestuurlijke geldboete minstens 100 euro en hoogstens 5000 euro.

Art. 143. De bevoegdheid tot het opleggen van een exclusieve bestuurlijke geldboete vervalt drie jaar na de datum van de afsluiting van het proces-verbaal van de vaststelling dat over de inbreuk is opgemaakt.

Onderafdeling 2. Procedure voor het opleggen van een exclusieve bestuurlijke geldboete

Art. 144. §1. Als het bevoegde bestuursorgaan beslist een beboetingsprocedure op te starten, brengt het de vermoedelijke overtreder daarvan op de hoogte met een kennisgeving binnen een termijn van zestig dagen die aanvangt na, al naar gelang het geval:

1° het verstrijken van de transactietermijn;

2° de kennisgeving van het proces-verbaal tot vaststelling van de inbreuk.

§2. In die kennisgeving wordt aan de betrokkene het voornemen meegedeeld een bestuurlijke geldboete op te leggen. Hij wordt er uitgenodigd om ter zake schriftelijk zijn verweer mee te delen binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving. Hij kan er ook toe worden uitgenodigd om binnen dezelfde termijn stukken mee te delen die zijn financiële draagkracht toelichten. Hij wordt er daarnaast op gewezen:

1° dat hij de gegevens waarop het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke geldboete berust, kan inzien en er kopieën van kan krijgen. Als blijkt dat de verdediging van de betrokkene dat redelijkerwijs vergt, draagt het bevoegde bestuursorgaan er zo veel mogelijk zorg voor dat die gegevens hem worden meegedeeld in een taal die voor hem begrijpelijk is;

2° dat hij kan worden gehoord. Het verzoek om te worden gehoord, moet worden ingediend binnen dertig dagen na de kennisgeving;

3° dat hij niet verplicht is om, voor het opleggen van de boete, inlichtingen over de inbreuk te verstrekken.

Art. 145. Als de vermoedelijke overtreder wordt gehoord, is bijstand door een tolk toegestaan als blijkt dat de verdediging van de betrokkene dat redelijkerwijs vergt.

Art. 146. Het bevoegde bestuursorgaan kan de gezinsinspecteurs om aanvullende inlichtingen verzoeken.

Onderafdeling 3. De beslissing

Art. 147. Het onderzoek van het dossier kan aanleiding geven tot het opleggen van een exclusieve bestuurlijke geldboete of een beslissing geen exclusieve geldboete op te leggen.

Art. 148. Als de inbreuk niet aan de overtreder kan worden verweten, legt het bestuursorgaan geen exclusieve bestuurlijke geldboete op.

Art. 149. Als een exclusieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd, wordt de hoogte van de geldboete afgestemd op de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin ze zijn gepleegd of beëindigd. Daarbij wordt rekening gehouden met de financiële draagkracht van de beboete persoon.

Art. 150. Een beslissing om een exclusieve bestuurlijke geldboete op te leggen, bevat naast de identiteit van de overtreder minstens:

1° de motieven van de beboeting en van het boetebedrag;

2° het bedrag van de geldboete die wordt opgelegd;

3° de wijze waarop en de termijn waarin de geldboete betaald moet worden;

4° de mogelijkheid om beroep aan te tekenen en de wijze waarop en de termijn waarin dat moet gebeuren;

5° de vermelding dat:

- a) na een herinnering tot betaling en nadat de beroepstermijn is verstreken, de bestuurlijke geldboete bij dwangbevel wordt ingevorderd overeenkomstig artikel 2 van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren;
- b) die maatregel op kosten van de beboete persoon wordt uitgevoerd overeenkomstig artikel 1024 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 151. De beslissing tot het opleggen van de geldboete wordt binnen een termijn van negentig dagen na de kennisgeving van de opstart van de procedure genomen en ter kennis gebracht van de betrokkene.

Afdeling 4. De alternatieve bestuurlijke geldboete

Onderafdeling 1. Algemeen

Art. 152. Een alternatieve bestuurlijke geldboete bedraagt minstens 200 euro en hoogstens 10.000 euro.

Als verzachtende omstandigheden dat verantwoordden, kan een geldboete worden opgelegd die lager is dan het minimumbedrag. De geldboete kan echter niet minder dan 100 euro bedragen.

Art. 153. Als er sprake is van herhaling, bedraagt een alternatieve bestuurlijke geldboete minstens 400 euro en hoogstens 10.000 euro.

Als verzachtende omstandigheden dat verantwoordden, kan een geldboete worden opgelegd die lager is dan het minimumbedrag. De geldboete kan echter niet minder dan 200 euro bedragen.

Art. 154. De bevoegdheid tot het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete vervalt vijf jaar na de datum van de afsluiting van het proces-verbaal van de vaststelling dat over de inbreuk is opgemaakt.

Onderafdeling 2. Procedure voor het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete

Art. 155. Bij het opstellen van een proces-verbaal van de vaststelling van een inbreuk van niveau 2 geeft de gezinsinspecteur het Openbaar Ministerie onmiddellijk kennis van het proces-verbaal van de vaststelling met toepassing van artikel 126, §1.

Samen met het proces-verbaal bezorgt de gezinsinspecteur het Openbaar Ministerie een schriftelijk verzoek om zich uit te spreken over de al dan niet strafrechtelijke behandeling van de inbreuk. Het Openbaar Ministerie beschikt daarvoor over een sorteertermijn van honderdtachtig dagen na de kennisgeving van het proces-verbaal van de vaststelling.

Een beslissing om de inbreuk strafrechtelijk te behandelen, sluit het voorstellen van een bestuurlijke transactie en het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete uit. Een beslissing om de inbreuk niet strafrechtelijk te behandelen en om de sorteertermijn stilzwijgend te laten verstrijken, houdt het verval van de strafvordering in.

Als het Openbaar Ministerie tijdig beslist niet strafrechtelijk te behandelen of als het de sorteertermijn stilzwijgend laat voorbijgaan, kan het bevoegde bestuurs-

orgaan een voorstel doen om een bestuurlijke transactie te betalen of kan het de procedure starten om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen.

Art. 156. §1. Als het bevoegde bestuursorgaan beslist een beboetingsprocedure op te starten, brengt het de vermoedelijke overtreder daarvan op de hoogte met een kennisgeving binnen een termijn van zestig dagen na, al naargelang het geval:

- 1° het verstrijken van de transactietermijn;
- 2° de kennisgeving door het Openbaar Ministerie van een tijdige sorteerbeveling om de inbreuk niet strafrechtelijk te behandelen dan wel het stilzwijgend verstrijken van de sorteertermijn waarover het Openbaar Ministerie beschikt.

§2. In de kennisgeving wordt aan de betrokkene het voornemen meegedeeld een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen. Hij wordt er uitgenodigd om ter zake schriftelijk zijn verweer mee te delen binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving. Hij kan er ook toe worden uitgenodigd om binnen dezelfde termijn stukken mee te delen die zijn financiële draagkracht toelichten. Hij wordt er daarnaast op gewezen:

- 1° dat hij de gegevens waarop het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke geldboete berust, kan inzien en er kopieën van kan krijgen. Als blijkt dat de verdediging van de betrokkene dat redelijkerwijs vergt, draagt het bevoegde bestuursorgaan er zo veel mogelijk zorg voor dat die gegevens hem worden meegedeeld in een taal die voor hem begrijpelijk is;
- 2° dat hij kan worden gehoord. Het verzoek om te worden gehoord, moet worden ingediend binnen dertig dagen na de kennisgeving;
- 3° dat hij niet verplicht is om, voor het opleggen van de boete, inlichtingen over de inbreuk te verstrekken.

Art. 157. Als de vermoedelijke overtreder wordt gehoord, is bijstand door een tolk toegestaan als blijkt dat de verdediging van de betrokkene dat redelijkerwijs vergt.

Art. 158. Het bevoegde bestuursorgaan kan de gezinsinspecteurs om aanvullende inlichtingen verzoeken.

Onderafdeling 3. De beslissing

Art. 159. Het onderzoek van het dossier kan aanleiding geven tot het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete, het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete met geheel of gedeeltelijk uitstel van uitvoering van betaling of een beslissing om geen geldboete op te leggen.

Art. 160. Als de inbreuk niet aan de overtreder kan worden verweten, legt het bestuursorgaan geen bestuurlijke geldboete op.

Art. 161. Als een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd, wordt de hoogte van de geldboete afgestemd op de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin ze zijn gepleegd of beëindigd. Daarbij wordt rekening gehouden met de financiële draagkracht van de beboete persoon.

Art. 162. Als het een alternatieve bestuurlijke geldboete oplegt, kan het bevoegde bestuursorgaan geheel of gedeeltelijk uitstel van uitvoering van betaling toekennen met een proefperiode van minstens één jaar en hoogstens drie jaar. De proefperiode neemt een aanvang bij de kennisgeving van de beboetingsbeslissing.

Art. 163. Een beslissing om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen, bevat naast de identiteit van de overtreder minstens:

- 1° de motieven van de beboeting en van het boetebedrag en, in voorkomend geval, uitstel van uitvoering van betaling van de geldboete;
- 2° het bedrag van de geldboete die wordt opgelegd;

- 3° in voorkomend geval, het bedrag van de geldboete waarvoor uitstel van uitvoering van betaling is toegekend, en de duurtijd van de bijbehorende proeftermijn;
- 4° in voorkomend geval, de wijze waarop en de termijn waarin de geldboete moet worden betaald;
- 5° in voorkomend geval, de mogelijkheid tot herroeping van het uitstel van betaling;
- 6° de mogelijkheid om beroep aan te tekenen, en de wijze waarop en de termijn waarin dat moet gebeuren;
- 7° de vermelding dat:
  - a) na een herinnering tot betaling en nadat de beroepstermijn is verstreken, de bestuurlijke geldboete bij dwangbevel wordt ingevorderd overeenkomstig artikel 2 van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die eronder ressorteren;
  - b) die maatregel op kosten van de beboete persoon wordt uitgevoerd overeenkomstig artikel 1024 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 164. Binnen een termijn van honderdtwintig dagen na de kennisgeving van de opstart van de beboetingsprocedure beslist het bevoegde bestuursorgaan over het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete en brengt het de betrokkene met een kennisgeving op de hoogte van zijn beslissing.

Art. 165. Het uitstel van uitvoering van betaling wordt herroepen als de beboete persoon gedurende de proefperiode een nieuwe inbreuk pleegt die aanleiding geeft tot een bestuurlijke geldboete, een strafrechtelijke betuugeling met toepassing van artikel 216bis van het Wetboek van Strafvordering of een strafrechtelijke veroordeling.

In voorkomend geval wordt het uitstel herroepen bij dezelfde beslissing als de beslissing waarbij een bestuurlijke geldboete wordt opgelegd voor de nieuwe inbreuk die begaan is tijdens de proefperiode. Beide boetebedragen worden tegelijkertijd ingevorderd.

Als het bevoegde bestuursorgaan kennisneemt van een strafrechtelijke betuugeling, bij veroordelend vonnis of op een andere wijze, van een nieuwe inbreuk die gepleegd is gedurende de proefperiode, beslist het tot herroeping van het uitstel en gaat het over tot kennisgeving van die beslissing aan de betrokkene.

Afdeling 5. Beroep tegen de bestuurlijke geldboete

Art. 166. Tegen de beslissing waarbij het bevoegde bestuursorgaan een bestuurlijke geldboete oplegt, kan de persoon aan wie de boete is opgelegd, beroep instellen bij de bevoegde rechtbank. Het beroep wordt ingesteld binnen een termijn van negentig dagen vanaf de datum van de ontvangst van de bestreden beslissing.

Het instellen van een beroep schorst de uitvoering van de aangevochten beslissing. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen.

Afdeling 6. Betaling van de bestuurlijke geldboete

Art. 167. Een bestuurlijke geldboete moet worden betaald binnen een termijn van negentig dagen na de kennisgeving van de beboetingsbeslissing van het bevoegde bestuursorgaan of, in voorkomend geval, de bevoegde rechtbank.

Een bestuurlijke geldboete waarvan, met toepassing van artikel 165, het uitstel van uitvoering van betaling is herroepen, moet worden betaald binnen een termijn

van negentig dagen na de kennisgeving van de herroepingsbeslissing van het bevoegde bestuursorgaan, of in voorkomend geval, de bevoegde rechtbank.

Art. 168. Op verzoek van de overtreder en als daartoe aanleiding bestaat, kan een langere betalingstermijn worden toegekend, die de verjaringstermijn tot invordering van de bestuurlijke geldboete niet mag overschrijden. De beslissing tot toekenning van een langere betalingstermijn omvat een afbetalingsplan.

Art. 169. Als de overtreder weigert de bestuurlijke geldboete te betalen, wordt ze bij dwangbevel ingevorderd.

Art. 170. De rechtsvordering tot invordering van de bestuurlijke geldboete verjaart vijf jaar na de dag waarop geen beroep meer kan worden aangetekend tegen de beslissing van het bevoegde bestuursorgaan of, in voorkomend geval, de dag waarop de rechterlijke beslissing kracht van gewijsde verwierf. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald in artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

Art. 171. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor het opleggen en het betalen van de administratieve geldboete.

Titel 4. Nalevingsondersteuning en handhaving ten aanzien van de private uitbetalingsactoren

Hoofdstuk 1. Aanmaning

Art. 172. §1. Als wordt vastgesteld dat een private uitbetalingsactor een inbreuk pleegt op de vergunningsnormen, vermeld in hoofdstuk 6 van het decreet van 7 juli 2017, wordt de private uitbetalingsactor door Kind en Gezin schriftelijk aangemaand om binnen een bepaalde termijn de nodige maatregelen te nemen om de inbreuk te beëindigen en een herhaling ervan te voorkomen. De aanmaning bepaalt de termijn en kan de te nemen maatregelen preciseren.

§2. Bij hoogdringendheid of als aangetoond wordt dat de vastgestelde inbreuk niet hersteld kan worden, kan de aanmaning achterwege blijven en kan onmiddellijk een handhavingsmaatregel worden genomen als vermeld in hoofdstuk 2 van deze titel.

Hoofdstuk 2. Handhavingsmaatregelen

Afdeling 1. Terugvordering, opschorting, vermindering en stopzetting van de subsidies

Art. 173. §1. Het agentschap kan de subsidie voor de werkingsmiddelen verminderen of stopzetten als de private uitbetalingsactor een inbreuk begaat op de subsidiërnormen, vermeld in hoofdstuk 6/1 van het decreet van 7 juli 2017.

§2. Kind en Gezin kan de subsidie voor de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid verminderen of stopzetten als de private uitbetalingsactor een inbreuk pleegt op de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de vermindering of stopzetting van de subsidies, die minstens de mogelijkheid regelen om tegen de maatregelen een bezwaar in te dienen.

Art. 174. Met inachtneming van artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten,

alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof en artikel 57 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof is de private uitbetalingsactor gehouden tot de terugbetaling van de subsidie ten bedrage van het deel waarvoor een inbreuk is vastgesteld.

De Vlaamse Regering wijst de personeelsleden aan die belast zijn met de terugvordering van de onverschuldigde subsidies.

Art. 175. Met inachtneming van artikel 14 van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof kunnen Kind en Gezin en het agentschap beslissen om de subsidies waarvoor ze bevoegd zijn, op te schorten.

Afdeling 2. Bestuurlijke maatregelen

Art. 176. Als de private uitbetalingsactor een inbreuk pleegt of een vergunning heeft verkregen op basis van onjuiste gegevens, kan Kind en Gezin een of meer van de volgende bestuurlijke maatregelen opleggen:

- 1° een verbod om nieuwe begunstigden aan te sluiten;
- 2° de opmaak en uitvoering van een herstelplan;
- 3° de opheffing van de vergunning.

Art. 177. §1. Kind en Gezin betekent het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke maatregel aan de private uitbetalingsactor en bepaalt in de voorgenomen beslissing minstens het volgende:

- 1° de motieven van de voorgenomen beslissing;
- 2° de termijn waarin de uitbetalingsactor zijn verweer kan formuleren en de kans krijgt om gehoord te worden;
- 3° de termijn waarin de beslissing definitief wordt;
- 4° de aard van de opgelegde maatregel.

De uitbetalingsactor wordt op zijn verzoek gehoord. De uitbetalingsactor mag zich daarbij laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman of een andere persoon.

§2. Bij hoogdringendheid kan Kind en Gezin onmiddellijk een bestuurlijke maatregel nemen.

Art. 178. De beslissing tot het al dan niet opleggen van een bestuurlijke maatregel wordt ter kennis gebracht van de uitbetalingsactor en vermeldt minstens het volgende:

- 1° de motieven van de beslissing;
- 2° de datum van inwerkingtreding van de beslissing;
- 3° in voorkomend geval, de modaliteiten en gevolgen van de beslissing;
- 4° de mogelijkheid om bezwaar aan te tekenen.

Art. 179. Tegen de opheffing van de vergunning kan de uitbetalingsactor bij Kind en Gezin met een kennisgeving bezwaar aantekenen binnen dertig dagen na de ontvangst van de kennisgeving van de beslissing.

Het bezwaarschrift bevat, op straffe van niet-ontvankelijkheid, de motivering van het bezwaar.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de ontvankelijkheidsvereisten van het bezwaarschrift.

Art. 180. Kind en Gezin beslist binnen tien dagen na de kennisgeving van het bezwaarschrift over de ontvankelijkheid van het bezwaar en brengt de bezwaar-indiener daarvan op de hoogte. Als er niet tijdig een beslissing is genomen, wordt het bezwaar geacht ontvankelijk te zijn.

Art. 181. Het bezwaar wordt ten gronde behandeld volgens de regels die zijn vastgelegd in of ter uitvoering van hoofdstuk III van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers of na het verstrijken van de termijn waarin dat advies moest worden uitgebracht.

Art. 182. Het bezwaar schorst de uitvoering van de beslissing, tenzij de beslissing bij hoogdringendheid is genomen.

Hoofdstuk 3. Bestuurlijke geldboete

Afdeling 1. De exclusieve bestuurlijke geldboete

Art. 183. §1. Kind en Gezin kan een exclusieve bestuurlijke geldboete van 200 tot 20.000 euro opleggen als de private uitbetalingsactor een andere inbreuk begaat dan de inbreuken, vermeld in artikel 189 en 190, of als hij de vergunningsvoorwaarden, vermeld in het decreet van 7 juli 2017 en de uitvoeringsbesluiten ervan, niet naleeft.

§2. De exclusieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd binnen een termijn van honderdtachtig dagen vanaf de dag van de vaststelling van de inbreuk, op voorwaarde dat de private uitbetalingsactor de kans kreeg om zijn verweer op nuttige wijze mee te delen. De private uitbetalingsactor mag vragen om gehoord te worden en kan zich daarbij laten bijstaan door een raadsman.

Als een exclusieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd, vermeldt de beslissing het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarin die moet worden betaald, alsook de motivering voor het opleggen van de bestuurlijke geldboete en voor de hoogte van het bedrag. De kennisgeving van de beslissing aan de uitbetalingsactor vermeldt de wijze waarop en de termijn waarin tegen de beslissing beroep kan worden ingesteld.

Afdeling 2. De alternatieve bestuurlijke geldboete

Art. 184. §1. Voor de inbreuken, vermeld in artikel 189 en 190, kan Kind en Gezin de uitbetalingsactor die de inbreuk heeft gepleegd, een bestuurlijke geldboete opleggen van 300 tot 30.000 euro.

§2. Bij de vaststelling van een inbreuk als vermeld in paragraaf 1, bezorgt de zorginspecteur het proces-verbaal van vaststelling onmiddellijk aan het Openbaar Ministerie bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waar de feiten zijn gepleegd. Samen met het proces-verbaal bezorgt de zorginspecteur een schriftelijk verzoek waarin het Openbaar Ministerie wordt gevraagd zich uit te spreken over de al dan niet strafrechtelijke behandeling van de inbreuk. Het Openbaar Ministerie beschikt daarvoor over een termijn van honderdtachtig dagen vanaf de dag waarop het verslag van vaststelling is verzonden.

Een beslissing om de inbreuk strafrechtelijk te behandelen, sluit het opleggen van een bestuurlijke geldboete uit. Een beslissing om de inbreuk niet strafrechtelijk te behandelen en de beslissingstermijn stilzwijgend te laten verstrijken, houdt het verval van de strafvordering in.

§3. Als het Openbaar Ministerie tijdig beslist niet strafrechtelijk te behandelen of als het de termijn stilzwijgend laat verstrijken, kan Kind en Gezin de procedure voor het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete starten.

Kind en Gezin beschikt over een termijn van honderdtachtig dagen om een bestuurlijke geldboete op te leggen vanaf, al naargelang het geval, de kennisneming van de beslissing, vermeld in paragraaf 2, of het stilzwijgend verstrijken van de termijn, vermeld in dezelfde paragraaf.

§4. De kennisgeving van een beboetingsbeslissing aan de beboete uitbetalingsactor vermeldt het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarin de boete moet worden betaald, alsook de motivering voor het opleggen van de bestuurlijke geldboete en voor de hoogte van het bedrag. De kennisgeving vermeldt daarnaast de wijze waarop en de termijn waarin tegen de beslissing beroep kan worden ingesteld.

Afdeling 3. Algemene bepalingen

Art. 185. Als een bestuurlijke geldboete wordt opgelegd, wordt de hoogte van de geldboete afgestemd op de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin ze zijn gepleegd of beëindigd.

Als er sprake is van herhaling, wordt de minimumboete verdubbeld.

Art. 186. De beboete uitbetalingsactor kan bij de Raad van State beroep aantekenen tegen de beslissing waarbij hem een bestuurlijke geldboete is opgelegd.

Art. 187. Als de uitbetalingsactor weigert de administratieve geldboete te betalen, wordt ze bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse Regering wijst de personeelsleden aan die een dwangbevel kunnen geven en uitvoerbaar kunnen verklaren. Een dwangbevel wordt betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.

Art. 188. De vordering tot voldoening van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar vanaf de datum van de beslissing of, in geval van beroep, vanaf de datum van de in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, vermeld in artikel 2244 tot en met artikel 2250 van het Burgerlijk Wetboek.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor het opleggen en het betalen van de administratieve geldboete.

Titel 5. Strafbepalingen

Art. 189. De persoon die met opzet een van de volgende handelingen stelt, is strafbaar met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie jaar en met een geldboete van 100 euro tot 40.000 euro, of met een van die straffen:

- 1° onjuiste of onvolledige verklaringen afleggen om ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid te verkrijgen, te laten verkrijgen, te behouden of te laten behouden;
- 2° nalaten of weigeren om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken die hij gehouden is te verstrekken, om ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid te verkrijgen, te laten verkrijgen, te behouden of te laten behouden;
- 3° toelagen in het kader van het gezinsbeleid waarop hij geen of slechts gedeeltelijk recht heeft, ten onrechte verkrijgen of behouden door onjuiste of onvolledige verklaringen af te leggen of door na te laten of te weigeren om de noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken.

Art. 190. De persoon die een van de volgende activiteiten verricht om ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid of subsidies te verkrijgen, te laten verkrijgen, te behouden of te laten behouden, is strafbaar met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie jaar en met een geldboete van 100 euro tot 40.000 euro, of met een van die straffen:

- 1° valsheid in geschrifte plegen, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in een akte in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten in een akte;
- 2° gebruikmaken van een valse akte of een vals stuk;
- 3° valsheid plegen door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, te wijzigen, te wissen, of met een ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen, waardoor de juridische draagwijdte van die gegevens verandert;
- 4° gebruikmaken van de aldus verkregen gegevens, wetend dat ze vals zijn;
- 5° gebruikmaken van valse namen, valse hoedanigheden of valse adressen of een andere frauduleuze handeling stellen om te doen geloven in het bestaan van een fictieve persoon, een fictief gezin of een fictieve gebeurtenis of om op een andere wijze misbruik van vertrouwen te maken.

Art. 191. Als de misdrijven, vermeld in artikel 189 en 190, zijn gepleegd in het kader van een gestructureerde criminele vereniging die gedurende een bepaalde periode bestaat en samengesteld is uit meer dan twee personen die in onderling overleg optreden om feiten te plegen die strafbaar zijn met een vrijheidsstraf van drie jaar of een zwaardere straf, zijn ze strafbaar met een gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en met een geldboete van 1000 tot 750.000 euro.

Onder gestructureerde criminele vereniging wordt verstaan een vereniging die niet toevallig tot stand is gekomen met het oog op een onverwijld te plegen feit, zonder dat er sprake moet zijn van formeel afgebakende taken van de leden, noch van continuïteit in de samenstelling of een ontwikkelde structuur.

Titel 6. Nalevingsondersteuning en handhaving ten aanzien van de organisatoren, vermeld in artikel 51, eerste lid, 3°

Art. 192. §1. Aan de door de Vlaamse Gemeenschap vergunde opvangplaats, waarbij de organisator niet werkt met het systeem inkomenstarief, vermeld in artikel 27 tot en met 36/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 houdende de subsidies en de eraan gekoppelde voorwaarden voor de realisatie van specifieke dienstverlening door gezinsopvang en groepsopvang van baby's en peuters, kan Kind en Gezin een bestuurlijke geldboete van 250 tot 1500 euro opleggen als de organisator de verplichting, vermeld in artikel 52, tweede lid, niet naleeft.

Als er sprake is van herhaling, bedraagt de geldboete minstens 500 euro en hoogstens 3000 euro.

§2. De bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd binnen een termijn van honderdtachtig dagen vanaf de dag van de vaststelling van de inbreuk, op voorwaarde dat de organisator de kans kreeg om zijn verweer op nuttige wijze mee te delen. De organisator mag vragen om gehoord te worden en kan zich daarbij laten bijstaan door een raadsman.

Als een bestuurlijke geldboete wordt opgelegd, vermeldt de beslissing het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarin die moet worden betaald, alsook de motivering voor het opleggen van de bestuurlijke geldboete en voor de hoogte van

het bedrag. De kennisgeving van de beslissing aan de organisator vermeldt de wijze waarop en de termijn waarin tegen de beslissing beroep kan worden ingesteld.

Boek 4. Wijzigingsbepalingen

Deel 1. Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 193. In artikel 363, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de eerste zin wordt opgeheven;

2° in de tweede zin wordt het woord “andere” opgeheven.

Art. 194. In artikel 572bis van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 8, gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“8° geschillen over de aanwijzing van de begunstigden van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, zoals gedefinieerd in artikel 3, §3, 1°, van het decreet van [...] tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, tenzij een vordering bij de jeugdrechtbank aanhangig is gemaakt op grond van artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dat feit veroorzaakte schade, tenzij de vrederechter bevoegd is krachtens artikel 594, 8°;”;

2° punt 14° en 15°, vervangen bij de wet van 8 mei 2014, worden opgeheven.

Art. 195. In artikel 580 van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1°, gewijzigd bij de wetten van 12 mei 1971, 28 juli 1971 en 4 augustus 1978, wordt het woord “gezinsbijslag” opgeheven;

2° punt 8°, b), ingevoegd bij de wet van 1 april 1969, vervangen bij de wet van 20 juli 1971 en gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 242 van 31 december 1983, wordt vervangen door wat volgt:

“b) het decreet van [...] tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, met uitzondering van de geschillen over de aanwijzing van de begunstigden van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, zoals gedefinieerd in artikel 3, §3, 1°, van hetzelfde decreet;”.

Art. 196. In artikel 594 van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 8°, vervangen bij de wet van 1 augustus 1985 en gewijzigd bij de wet van 30 juli 2013, wordt vervangen door wat volgt:

“8° over geschillen over de aanwijzing van de begunstigden van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, zoals gedefinieerd in artikel 3, §3, 1°, van het decreet van [...] tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, in geval van voogdij, buiten het geval waar de vordering bij de jeugdrechtbank aanhangig gemaakt is op grond van artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming.”;

2° punt 9°, vervangen bij de wet van 29 maart 1976 en gewijzigd bij de wet van 30 juli 2013, wordt opgeheven.

Art. 197. In artikel 628, 14°, van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, gewijzigd bij de wetten van 30 juni 1971, 22 december 1977 en 6 juli 1989, wordt tussen de woorden "de verzekerde" en de woorden "of van de rechthebbende" de zinsnede ", begunstigde, zoals gedefinieerd in artikel 3, §3, 1°, van het decreet van [...] tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid" ingevoegd;

2° in het tweede lid wordt tussen de woorden "de verzekerde" en de woorden "of van de rechthebbende" de zinsnede ", begunstigde, zoals gedefinieerd in artikel 3, §3, 1°, van het decreet van [...] tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid" ingevoegd.

Art. 198. In artikel 1321, §1, 5°, van hetzelfde wetboek, vervangen bij de wet van 19 maart 2010, worden de woorden "de kinderbijslag" vervangen door de woorden "de toelagen in het kader van het gezinsbeleid".

Art. 199. In artikel 1410 van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 2, eerste zin, vervangen bij de wet van 18 maart 1999, wordt na de woorden "de rechthebbende" de zinsnede "of de begunstigde, zoals gedefinieerd in artikel 3, §3, 1°, van het decreet van [...] tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of de bijslagtrekkende zoals gedefinieerd in artikel 3, §1, 8°, van het decreet van [...] tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid," toegevoegd;

2° in paragraaf 2 wordt punt 1°, vervangen bij de wet van 12 mei 1971, vervangen door wat volgt:

"1° de toelagen in het kader van het gezinsbeleid;"

3° in paragraaf 4, eerste lid, vervangen bij de wet 25 januari 1999 en gewijzigd bij de wetten van 28 juni 2013 en 25 april 2014, wordt het woord "gezinsbijslag" vervangen door de woorden "toelagen in het kader van het gezinsbeleid";

4° aan paragraaf 4, derde lid, worden na de woorden "bedoelde terugvordering" de woorden "van andere prestaties dan toelagen in het kader van het gezinsbeleid" toegevoegd;

5° in paragraaf 4 wordt het vijfde lid vervangen door wat volgt:

"Als toelagen in het kader van het gezinsbeleid ten onrechte zijn verkregen ingevolge een nalatigheid of een verzuim van de begunstigde, kan de terugvordering slaan op het geheel van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid die later verschuldigd zijn aan dezelfde begunstigde."

Deel 2. Wijzigingen van het decreet van 7 juli 2017

Art. 200. In het decreet van 7 juli 2017 wordt een hoofdstuk 6/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 6/1. Subsidies voor de private uitbetalingsactoren”.

Art. 201. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk 6/1, ingevoegd bij artikel 200, een artikel 30/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 30/1. Een private uitbetalingsactor ontvangt jaarlijks een subsidie van Kind en Gezin om de toelagen in het kader van het gezinsbeleid te kunnen uitbetalen overeenkomstig de regelgeving betreffende de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Die subsidie dient louter om de bedragen te dekken die uitbetaald moeten worden aan de begunstigden van toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de vaststelling en de toekenning van de subsidies, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 202. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk 6/1, ingevoegd bij artikel 200, een artikel 30/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 30/2. §1. Een private uitbetalingsactor ontvangt van het agentschap jaarlijks een subsidie voor de werkingskosten volgens de hiernavolgende bepalingen. Die subsidie moet de werking van de private uitbetalingsactor ondersteunen om de uitbetaling, vermeld in artikel 30/1, te garanderen en te optimaliseren. De private uitbetalingsactoren bepalen hoe ze die middelen willen aanwenden binnen de context van de activiteiten waarvoor ze ter uitvoering van artikel 29 een vergunning hebben verkregen, en binnen de context van de vergunningsnormen, vermeld in artikel 27 en 28, die betrekking hebben op het gevoerde financiële beleid.

Het eerste jaar na de inwerkingtreding van dit decreet is de totale enveloppe aan werkingsmiddelen voor de private uitbetalingsactoren gelijk aan het totale bedrag aan werkingskosten dat ze in het voorlaatste jaar vóór de inwerkingtreding van dit decreet ontvangen hebben overeenkomstig artikel 2, 7°, en artikel 4 van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 betreffende de beheersrekening en de administratieve reserve van de kinderbijslagfondsen.

§2. Vanaf het tweede jaar na de inwerkingtreding van dit decreet worden de berekeningswijze en toekenningsvoorwaarden van die enveloppe bepaald door de Vlaamse Regering.”.

Art. 203. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk 6/1, ingevoegd bij artikel 200, een artikel 30/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 30/3. Elke private uitbetalingsactor ontvangt een gedeelte uit de totale enveloppe voor werkingsmiddelen dat gebaseerd is op de verhouding van het bedrag van de uitbetaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid ten opzichte van het totale bedrag aan toelagen in het kader van het gezinsbeleid uitbetaald door de private uitbetalingsactoren in de loop van een dienstjaar. Daarnaast ontvangt de private uitbetalingsactor 1,5% van de onterecht uitbetaalde gezinsbijslagen die teruggevorderd worden. De Vlaamse Regering kan criteria vastleggen die tot doel hebben het bedrag van onterecht uitbetaalde gezinsbijslagen door een private uitbetalingsactor zo laag mogelijk te houden.

De Vlaamse Regering kan aan de private uitbetalingsactoren een aanvullende werkingssubsidie toekennen voor de uitbetaling van andere toelagen in het kader van het gezinsbeleid volgens de voorwaarden die ze bepaalt.”

Art. 204. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk 6/1, ingevoegd bij artikel 200, een artikel 30/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 30/4. Op zijn vroegst twee jaar na de inwerkingtreding van dit decreet en op basis van een grondige evaluatie van de werking van de private uitbetalingsactoren door het agentschap kan een deel van de subsidie voor werkingkosten, vermeld in artikel 30/2 en 30/3, bijkomend afhankelijk gemaakt worden van door de Vlaamse Regering vast te stellen criteria om de goede werking van de private uitbetalingsactoren te kunnen garanderen.”

Art. 205. In artikel 28, 7°, van hetzelfde decreet wordt het woord “transparante” vervangen door het woord “analytische”.

Deel 3. Wijzigingen aan het decreet van 30 april 2004

Art. 206. In artikel 10, vijfde lid, van het decreet van 30 april 2004 betreffende de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin wordt de eerste zin vervangen door wat volgt:

“In het kader van zijn missie als vermeld in artikel 4, §1, en zijn kerntaken als vermeld in artikel 5, kan het agentschap de persoonsgegevens verwerken van alle toekomstige ouders en van alle pasgeboren kinderen en hun ouders die noodzakelijk zijn om de taken inzake preventieve gezinsondersteuning, vermeld in artikel 7, §1, uit te voeren.”

Deel 4. Wijzigingen aan het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers

Art. 207. Aan artikel 12 van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5° de vermindering of stopzetting van de subsidies voor de werkingsmiddelen of de toelagen in het kader van het gezinsbeleid voor private uitbetalingsactoren.”

Deel 5. Wijziging aan het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof

Art. 208. In artikel 4, §1, 2°, van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof wordt het onderdeel Extern verzelfstandigde agentschappen naar publiek recht aangevuld met de volgende gedachtstreep:

“– Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid.”

Boek 5. Opheffings-, overgangs- en inwerkingstredingsbepalingen

Deel 1. Opheffingsbepalingen

Art. 209. §1. De kinderbijslagreglementering, vermeld in artikel 3, §1, 26°, wordt opgeheven vanaf 1 januari 2019 voor de toekenning van gezinsbijslagen.

§2. De artikelen van de kinderbijslagreglementering die zijn opgenomen in boek 5, deel 2, zijn van toepassing op rechtgevende kinderen die geboren zijn vóór 1 januari 2019.

Deel 2. Overgangsbepalingen voor de toepassing van de gezinsbijslagen

Titel 1. Basisbedragen

Hoofdstuk 1. Kinderbijslag

Art. 210. §1. Een rechtgevend kind dat geboren is vóór 1 januari 2019 en voor wie het recht op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering is geopend op 31 december 2018, blijft recht geven op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering als aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8, is voldaan.

Het bedrag van de kinderbijslag waarop het kind, vermeld in het eerste lid, recht geeft, wordt vastgesteld in paragraaf 2.

Onder de opening van het recht op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering op 31 december 2018 wordt verstaan het op dat tijdstip voldoen aan de toepassingsvoorwaarden van de kinderbijslagreglementering. Het is niet relevant of de effectieve aanvraag tot toekenning van de kinderbijslag op 31 december 2018 al effectief is ingediend.

§2. Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag overeenkomstig paragraaf 1, blijft recht geven op de kinderbijslag, zoals die bestond binnen de groepering rond de bijslagtrekkende op 31 december 2018, overeenkomstig artikel 42 van de Algemene kinderbijslagwet.

In afwijking van het eerste lid, als verschillende rechtgevende kinderen als vermeld in paragraaf 1, behoren tot de groepering rond de bijslagtrekkende, zoals die bestond op 31 december 2018, wordt het bedrag van de kinderbijslag waarop die kinderen recht geven, in aflopende wijze aangepast in functie van de leeftijd van de rechtgevende kinderen binnen die groepering. Het jongste kind krijgt daardoor de laagste kinderbijslag, het tweede jongste kind de tweede laagste kinderbijslag en het derde jongste en oudere kinderen de hoogste kinderbijslag. Die aanpassing wordt doorgevoerd vanaf 1 januari 2019.

§3. In afwijking van paragraaf twee, tweede lid, als één of meerdere van de kinderen binnen een groepering een rechtgevend kind is zoals bedoeld in artikel 8, §2, 4°, wordt het bedrag waarop dit rechtgevend kind recht heeft op 31 december 2018 voor de duur van het recht behouden.

§4. De kinderbijslag, waarvan het bedrag wordt vastgesteld overeenkomstig paragraaf 2, wordt verbonden aan het rechtgevende kind, vermeld in paragraaf 1.

Als dat rechtgevende kind niet langer recht geeft op kinderbijslag of als het kind het gezin van zijn bijslagtrekkende of begunstigden verlaat, wordt alleen de kinderbijslag die verbonden is aan dat rechtgevende kind, niet meer toegekend. De

overige rechtgevend kinderen blijven, in voorkomend geval, recht geven op de kinderbijslag zoals die voor hen is bepaald overeenkomstig paragraaf 2.

Als voor het rechtgevend kind het recht op kinderbijslag na 31 december 2018 tijdelijk wordt onderbroken en het kind op een later tijdstip opnieuw recht geeft op kinderbijslag omdat het opnieuw voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8, geeft het kind opnieuw recht op de kinderbijslag die aan het kind verbonden is, zoals die is bepaald overeenkomstig paragraaf 2.

§5. Als een rechtgevend kind dat kinderbijslag ontvangt overeenkomstig paragraaf 1, op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling en vanaf of na 1 januari 2019 niet meer geplaatst is in de instelling, wijzigt de kinderbijslag, zoals die overeenkomstig de proportionele verdeelsleutel op grond van de kinderbijslagreglementering is vastgesteld op 31 december 2018. Die wijziging geldt voor elk van de rechtgevend kinderen van het gezin van het geplaatste kind die kinderbijslag ontvangen overeenkomstig paragraaf 1, zoals dat gezin het laatst bekend is.

Als een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag overeenkomstig paragraaf 1 en dat behoort tot het gezin van een kind dat op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling, vanaf of na 1 januari 2019 niet langer recht geeft op kinderbijslag of het gezin van de bijslagtrekkende of begunstigden verlaat, wijzigt ook de kinderbijslag voor die rechtgevend kinderen, zoals die overeenkomstig de proportionele verdeelsleutel is vastgesteld op 31 december 2018.

Als in het gezin van het rechtgevend kind dat op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling, vanaf of na 1 januari 2019 een nieuw rechtgevend kind bij komt dat overeenkomstig paragraaf 1 recht geeft op kinderbijslag op 31 december 2018, wijzigt de kinderbijslag voor de andere rechtgevend kinderen van het gezin, zoals die overeenkomstig de proportionele verdeelsleutel was vastgesteld op 31 december 2018.

In de situaties, vermeld in het eerste, tweede en derde lid, geeft elk van de rechtgevend kinderen van het gezin van het geplaatste kind vanaf dat ogenblik recht op de kinderbijslag, zoals die voor die kinderen is vastgesteld overeenkomstig paragraaf 2, los van de plaatsing in een instelling.

Het rechtgevend kind dat er in het gezin bij komt, vermeld in het derde lid, blijft echter zijn kinderbijslag behouden, zoals die voor dat kind is vastgesteld overeenkomstig paragraaf 2.

In afwijking van het eerste lid, als het rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag overeenkomstig paragraaf 1, op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling en als aan het kind een derde van de kinderbijslag wordt betaald op een bankrekening op zijn naam, overeenkomstig artikel 70bis, vierde lid, van de Algemene kinderbijslagwet, geeft dat kind, als het vanaf of na 1 januari 2019 niet meer geplaatst is in die instelling, na beëindiging van de plaatsing recht op de gezinsbijslagen, vermeld in boek 2, deel 1, titel 3 tot en met 5.

Art. 211. Een rechtgevend kind dat valt onder de toepassing van individuele en algemene afwijkingen van de kinderbijslag, die op 31 december 2018 zijn toegekend in overeenstemming met de kinderbijslagreglementering, blijft recht geven op kinderbijslag overeenkomstig artikel 210, in afwijking van artikel 8, telkens voor de duur en met naleving van de uitvoeringsregels die nader bepaald zijn door de Vlaamse Regering.

Als het kind aansluitend op het einde van de individuele of algemene afwijking recht geeft overeenkomstig artikel 8, behoudt het de bedragen die toegekend zijn overeenkomstig artikel 210.

Hoofdstuk 2. Leeftijdsbijslag

Art. 212. §1. Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, zal recht geven op de maandelijkse leeftijdsbijslag, vermeld in artikel 44, §2, van de Algemene kinderbijslagwet, namelijk:

- 1° 31,99 euro voor een rechtgevend kind van minstens zes jaar;
- 2° 48,88 euro voor een rechtgevend kind van minstens twaalf jaar;
- 3° 62,15 euro voor een rechtgevend kind van minstens achttien jaar.

§2. In afwijking van paragraaf 1 geeft een oudste rechtgevend kind, dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, recht op de maandelijkse leeftijdsbijslag, vermeld in artikel 44, §1, van de Algemene kinderbijslagwet, namelijk:

- 1° 16,04 euro voor een rechtgevend kind van minstens zes jaar;
- 2° 24,43 euro voor een rechtgevend kind van minstens twaalf jaar;
- 3° 28,16 euro voor een rechtgevend kind van minstens achttien jaar.

§3. Als het oudste rechtgevend kind, vermeld in paragraaf 2, niet langer recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, krijgt het volgende oudste rechtgevend kind van het gezin, dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, de leeftijdsbijslag, vermeld in paragraaf 2, in plaats van de leeftijdsbijslag, vermeld in paragraaf 1.

Als het oudste rechtgevend kind, vermeld in paragraaf 2, na een onderbreking opnieuw recht geeft op de kinderbijslag, vermeld in artikel 210, §1, zal dat kind opnieuw recht hebben op de maandelijkse leeftijdsbijslag overeenkomstig paragraaf 2. Het tweede oudste rechtgevend kind, vermeld in het vorige lid, krijgt opnieuw de leeftijdsbijslag, vermeld in paragraaf 1.

§4. In afwijking van paragraaf 2 geeft het oudste rechtgevend kind, vermeld in paragraaf 2, recht op de maandelijkse leeftijdsbijslag, vermeld in paragraaf 1, als dat kind recht geeft op een sociale toeslag als vermeld in artikel 222, of op de zorgtoeslag, vermeld in artikel 218. Het kind blijft vervolgens verder recht geven op de maandelijkse leeftijdsbijslag overeenkomstig paragraaf 1.

Art. 213. In afwijking van artikel 212 geeft het rechtgevend kind, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid, 4°, dat op 31 december 2018 recht had op de leeftijdsbijslag, vermeld in artikel 44bis van de Algemene kinderbijslagwet, recht op de leeftijdsbijslag van 53,94 euro. Als het kind, vermeld in dit artikel, recht geeft op de verhoogde eenoudertoeslag bij de sociale toeslagen, vermeld in artikel 41, eerste en tweede streepje, van de Algemene kinderbijslagwet, geeft het kind recht op de maandelijkse leeftijdsbijslag, vermeld in artikel 212, §1, 3°.

Titel 2. Kinderbijslag voor wezen

Art. 214. §1. Het rechtgevend kind dat geboren is vóór 1 januari 2019, dat wees is en aan wie op grond van de kinderbijslagreglementering een verhoogde kinderbijslag voor wezen is toegekend op 31 december 2018, blijft recht geven op de maandelijkse verhoogde kinderbijslag voor wezen van 353,76 euro.

§2. Het kind, vermeld in paragraaf 1, geeft echter geen recht meer op die verhoogde kinderbijslag voor wezen als de overlevende ouder vanaf of na 1 januari 2019 een gezin vormt met een persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad.

Het kind geeft vanaf de eerste maand nadat het nieuwe gezin is gevormd, recht op het bedrag van de gewone wezenbijslag overeenkomstig artikel 56bis, §2, van de Algemene kinderbijslagwet.

In afwijking van het tweede lid, als verschillende rechtgevende kinderen als vermeld in paragraaf 1, behoren tot de groepering rond de bijslagtrekkende op 31 december 2018, wordt het bedrag van de gewone wezenbijslag waarop die kinderen recht geven, aflopend aangepast in functie van de leeftijd die de rechtgevende kinderen binnen de groepering innemen. Het jongste kind krijgt daardoor altijd de laagste gewone wezenbijslag, het tweede jongste kind de tweede laagste gewone wezenbijslag en het derde jongste en alle oudere kinderen de hoogste gewone wezenbijslag. De bedragen van de gewone wezenbijslag worden verbonden aan het rechtgevende kind op de wijze, vermeld in artikel 210, §4.

In afwijking van het tweede lid en van artikel 210, §2, als verschillende rechtgevende kinderen als vermeld in paragraaf 1, behoren tot de groepering rond de bijslagtrekkende op 31 december 2018 alsook kinderen die recht geven op kinderbijslag overeenkomstig artikel 210, §1, wordt het bedrag van de gewone wezenbijslag én van deze kinderbijslag, aflopend gezamenlijk aangepast in functie van de leeftijd die de rechtgevende kinderen binnen de groepering innemen.

Het jongste kind krijgt daardoor altijd de laagste gewone wezenbijslag of kinderbijslag, het tweede jongste kind de tweede laagste gewone wezenbijslag of kinderbijslag en het derde jongste en oudere kinderen de hoogste gewone wezenbijslag of kinderbijslag. Dit is enkel van toepassing op kinderen uit de groepering op 31 december 2018 die gewone kinderbijslag ontvangen en zich nog steeds in het gezin van een betrokken wees bevinden.

De bedragen van de gewone wezenbijslag en van de kinderbijslag worden verbonden aan het rechtgevende kind op de wijze, vermeld in artikel 210, §4.

Op een kind dat gewone wezenbijslag of kinderbijslag ontvangt overeenkomstig deze paragraaf en geplaatst is in een instelling op 31 december 2018 of behoort tot een gezin van een kind dat op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling, is artikel 210, §5, van toepassing.

In afwijking van het eerste lid is de gewone wezenbijslag niet van toepassing op het rechtgevende kind als het kind door de overlevende ouder is verlaten. De Vlaamse Regering bepaalt onder welke voorwaarden de wees als verlaten wordt beschouwd.

§3. Het kind, vermeld in paragraaf 2, dat recht geeft op een gewone wezenbijslag, geeft opnieuw recht op een verhoogde kinderbijslag voor wezen als de overlevende ouder vanaf of na 1 januari 2019 overlijdt of als de overlevende ouder vanaf of na 1 januari 2019 geen gezin meer vormt met een persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad, vanaf de maand na deze gebeurtenis.

Art. 215. §1. Een rechtgevend kind dat geboren is vóór 1 januari 2019, dat op 31 december 2018 wees is omdat een van zijn ouders vóór 1 januari 2019 is overleden en voor wie op 31 december 2018 een recht op de gewone wezenbijslag is toegekend als vermeld in artikel 56bis, §2, van de Algemene kinderbijslagwet, behoudt de gewone wezenbijslag.

In afwijking van het eerste lid en artikel 210, §2, als verschillende rechtgevende kinderen als vermeld in het eerste lid, behoren tot de groepering rond de bijslagtrekkende op 31 december 2018, wordt het bedrag van de gewone wezenbijslag waarop die kinderen recht geven, en in gebeurlijk geval de kinderbijslag waarop andere kinderen binnen die groepering overeenkomstig artikel 210, §1, recht hebben, aflopend aangepast in functie van de leeftijd die de kinderen binnen de groepering hebben. Het jongste kind krijgt daardoor altijd de laagste gewone wezenbijslag of kinderbijslag, het tweede jongste kind de tweede laagste gewone wezenbijslag of kinderbijslag en het derde jongste en oudere kinderen de hoogste

gewone wezenbijslag of kinderbijslag. De bedragen van de gewone wezenbijslag, en in gebeurlijk geval van de kinderbijslag, worden verbonden aan het rechtgevend kind op de wijze, vermeld in artikel 210, §4.

Op een kind dat gewone wezenbijslag, of in gebeurlijk geval de kinderbijslag, ontvangt overeenkomstig deze paragraaf en geplaatst is in een instelling op 31 december 2018 of behoort tot een gezin van een kind dat op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling, is artikel 210, §5, van toepassing.

§2. Het kind, vermeld in paragraaf 1, dat recht geeft op gewone wezenbijslag geeft wel recht op een verhoogde kinderbijslag voor wezen als vermeld in artikel 56bis, §1, juncto artikel 50bis van de Algemene kinderbijslagwet en artikel 8, §1, 2°, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van de gewaarborgde gezinsbijslag, als de overlevende ouder vanaf of na 1 januari 2019 overlijdt, als de overlevende ouder het kind heeft verlaten, of als de overlevende ouder vanaf of na 1 januari 2019 geen gezin meer vormt met een persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad, vanaf de maand volgend op deze gebeurtenis.

Als de overlevende ouder op een later tijdstip echter opnieuw een gezin vormt met een persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad, geeft het kind opnieuw recht op de gewone wezenbijslag, vermeld in paragraaf 1, vanaf de maand volgend op deze gebeurtenis.

Art. 216. Een rechtgevend kind dat geboren is vóór 1 januari 2019, dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, en dat vanaf of na 1 januari 2019 wees wordt, geeft vanaf dat ogenblik recht op de gezinsbijslagen, vermeld in boek 2, deel 1, titels 3 tot en met 5, waaronder de wezentoeslag, vermeld in artikel 15.

Art. 217. Het rechtgevend kind dat de verhoogde kinderbijslag voor wezen ontvangt overeenkomstig deze titel, geeft recht op de maandelijkse leeftijdsbijslagen, vermeld in artikel 212, §1.

Het rechtgevend kind dat de gewone kinderbijslag voor wezen ontvangt overeenkomstig deze titel, geeft recht op de maandelijkse leeftijdsbijslagen, vermeld in artikel 212.

Titel 3. Zorgtoeslagen

Hoofdstuk 1. Zorgtoeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte

Art. 218. Een rechtgevend kind dat een specifieke ondersteuningsbehoefte heeft die voortvloeit uit een aandoening die gevolgen heeft voor hemzelf op het vlak van lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid of op het vlak van activiteit en participatie, of voor zijn familiale omgeving, vermeld in artikel 16, §1, eerste lid, geeft recht op de vermelde zorgtoeslag voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte, vermeld in artikel 16, §1, tweede lid, naargelang de ernst van de ondersteuningsbehoefte, onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt.

Als de toekenning van de toeslag, vermeld in het eerste lid, het gevolg is van een weigering van behandeling, wordt de toeslag niet toegekend. De Vlaamse Regering bepaalt door wie en volgens welke regels de weigering van behandeling wordt vastgesteld.

Hoofdstuk 2. Pleegzorgtoeslag

Art. 219. Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, of dat recht geeft op kinderbijslag voor wezen overeenkomstig titel 2, en dat vóór 1 januari 2019 geplaatst is bij een particulier door bemiddeling van of ten laste van een overheidsinstantie, blijft recht geven op een forfaitaire pleegzorgbijslag van 61,79 euro zolang er geen wijziging in de plaatsing in het pleeggezin plaatsvindt.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels wanneer de oorspronkelijke begunstigde niet langer regelmatig contact onderhoudt met of belangstelling toont voor het kind, overeenkomstig de toepassing van artikel 70ter van de Algemene kinderbijslagwet.

Art. 220. Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, of dat recht geeft op kinderbijslag voor wezen, overeenkomstig titel 2, en dat vanaf of na 1 januari 2019 geplaatst of herplaatst wordt door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid in een pleeggezin, respectievelijk in een nieuw pleeggezin als vermeld in artikel 2, 12°, van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg, geeft recht op de pleegzorgtoeslag, vermeld in artikel 17.

Hoofdstuk 3. Forfaitaire bijslag voor een kind dat in een instelling geplaatst is

Art. 221. Een rechtgevend kind dat op 31 december 2018 recht gaf op een forfaitaire bijzondere bijslag overeenkomstig artikel 10, §3, van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag, blijft recht geven op de forfaitaire bijzondere bijslag, namelijk 61,79 euro, zolang er geen wijziging in de plaatsing plaatsvindt.

Titel 4. Sociale toeslagen

Art. 222. §1. Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, of dat recht geeft op de gewone wezenbijslag, vermeld in titel 2, kan recht geven op een maandelijkse sociale toeslag als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in artikel 18, tweede lid, 1° en 2°.

Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, of dat recht geeft op de gewone wezenbijslag, vermeld in titel 2, kan recht geven op een maandelijkse sociale toeslag als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in artikel 18, tweede lid, 3°, op voorwaarde dat er in het gezin van zijn bijslagtrekkende of begunstigden een derde of volgend rechtgevend kind bij komt vanaf 1 januari 2019, dat recht geeft op de gezinsbijslagen, vermeld in boek 2, deel 1, titel 3 tot en met 5.

Het bedrag van de toeslag, vermeld in het eerste en tweede lid, stemt overeen met het bedrag van de toeslag voor langdurig werklozen, vermeld in artikel 42bis van de Algemene kinderbijslagwet, en bedraagt:

- 1° 46,88 euro voor het rechtgevende kind dat recht geeft op kinderbijslag van 92,09 euro;
- 2° 29,06 euro voor het rechtgevende kind dat recht geeft op kinderbijslag van 170,39 euro;
- 3° 5,10 euro voor het rechtgevende kind dat recht geeft op kinderbijslag van 254,40 euro.

§2. Het bedrag van de toeslag, vermeld in paragraaf 1, derde lid, 1°, wordt verhoogd tot 100,86 euro voor het betrokken rechtgevende kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als de bijslagtrekkende of de begunstigden van de kinderbijslag

slag voor dat rechtgevend kind in aanmerking komt of komen voor de toeslag voor langdurig zieken en arbeidsongeschikten en mindervaliden, vermeld in artikel 50ter juncto artikel 56, §2, artikel 56quinquies, §1, en artikel 57, eerste lid, van de Algemene kinderbijslagwet.

De Vlaamse Regering breidt de toepassing van het eerste lid uit tot andere personen dan de bijslagtrekkende of begunstigden, op voorwaarde dat die andere personen een gezin vormen met het rechtgevend kind.

Het bedrag van de toeslag, vermeld in paragraaf 1, derde lid, 1°, wordt ook verhoogd tot 100,86 euro voor het betrokken rechtgevend kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als de bijslagtrekkende of begunstigde van de kinderbijslag voor dat rechtgevend kind in aanmerking komt voor een toeslag voor een persoon die een overlevingsuitkering geniet, waarbij is voldaan aan de vereiste, vermeld in artikel 56quater, vierde lid, van de Algemene kinderbijslagwet.

Het bedrag van de toeslag, vermeld in paragraaf 1, derde lid, 1°, wordt ook verhoogd tot 100,86 euro voor het betrokken rechtgevend kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als dat kind, met toepassing van artikel 56septies van de Algemene kinderbijslagwet, op 31 december 2018 de toeslag, vermeld in artikel 50ter van de Algemene kinderbijslagwet, ontving. Het betrokken rechtgevend kind blijft recht houden op die toeslag zolang dat kind het gezin van de natuurlijke persoon die op 31 december 2018 ten minste zes maanden minstens 66 percent arbeidsongeschikt was, niet verlaat.

De Vlaamse Regering kan de nadere uitvoeringsbepalingen voor deze paragraaf vaststellen.

§3. Het bedrag van de toeslag, vermeld in paragraaf 1, derde lid, 3°, wordt verhoogd tot 23,43 euro voor de betrokken kinderen, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als de bijslagtrekkende of begunstigde van de kinderbijslag voor die rechtgevend kinderen in aanmerking komt voor de toeslag voor eenoudergezinnen, vermeld in artikel 41 van de Algemene kinderbijslagwet.

De Vlaamse Regering kan nadere uitvoeringsbepalingen voor deze paragraaf vaststellen.

§4. Voor de toepassing van dit artikel wordt het alleenwonende rechtgevend kind als een gezin aangezien.

Art. 223. Het rechtgevend kind dat recht geeft op een verhoogde kinderbijslag voor wezen als vermeld in artikel 214, §1 of §3, of artikel 215, §2, geeft geen recht op een maandelijkse sociale toeslag.

Art. 224. Een rechtgevend kind als vermeld in artikel 8, §2, eerste lid, 4°, heeft recht op een maandelijkse sociale toeslag als vermeld in artikel 222, §1, derde lid, als het kind voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 41 van de Algemene kinderbijslagwet, eerste en tweede streepje.

Titel 5. Begunstigden

Art. 225. §1. De bijslagtrekkende voor het rechtgevend kind op 31 december 2018 blijft de bijslagtrekkende voor dat kind, tenzij een wijziging in het ouderlijk gezag of in de opvoedingssituatie van het kind zich voordoet. In dat geval worden de bepalingen voor de aanwijzing van de begunstigden en de regels van de uitbetaling overeenkomstig boek 2, deel 4, titel 1, hoofdstuk 1, en boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 1, toegepast. De bepalingen van boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 3, zijn van toepassing zowel op de bijslagtrekkende als de begunstigde.

De wijziging in het ouderlijk gezag wordt vastgesteld door de bevoegde rechtbank.

De bijslagtrekkende die de forfaitaire pleegzorgbijslag, vermeld in artikel 219, ontving op 31 december 2018, blijft die pleegzorgbijslag ontvangen zolang zich geen wijziging in de plaatsing in het pleeggezin voordoet ten aanzien van het rechtgevend kind en zolang de toekenning ervan niet wordt herroepen onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering daarvoor heeft bepaald.

De bijslagtrekkende kan van bankrekening veranderen mits naleving van de regels opgelegd door artikel 64.

§2. Een bijslagtrekkende die een gezin vormt met een persoon die in aanmerking komt voor de toeslag voor langdurig zieken en arbeidsongeschikten en mindervaliden, vermeld in artikel 50ter juncto artikel 56, §2, artikel 56quinquies, §1, en artikel 57, eerste lid, van de Algemene kinderbijslagwet, kan de uitbetalingsactor schriftelijk verzoeken onmiddellijk de bepalingen over de aanwijzing van begunstigden en over de uitvoeringsregels van uitbetaling, vermeld in boek 2, deel 4, titel 1, hoofdstuk 1, en boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 1, toe te passen.

De Vlaamse Regering kan het eerste lid van deze paragraaf uitbreiden tot andere personen dan de bijslagtrekkende.

§3. Vanaf 1 januari 2020 kan een bijslagtrekkende of een mogelijke begunstigde die dat wil, in afwijking van paragraaf 1 en met een schriftelijk verzoek, de uitbetalingsactor vragen om de bepalingen over de aanwijzing van begunstigden en over de regels over de uitbetaling, vermeld in boek 2, deel 4, titel 1, hoofdstuk 1, en deel 4, titel 2, hoofdstuk 1, toe te passen.

In afwijking van het eerste lid kan een bijslagtrekkende niet vragen om de bepalingen inzake begunstigden toe te passen wanneer onder toepassing van artikel 210, §5, nog een proportionele verdeling loopt. Deze kan wel van bankrekening wijzigingen onder toepassing van paragraaf 1, vierde lid, en van uitbetalingsactor wijzigen overeenkomstig artikel 227, §2, van dit decreet.

Art. 226. §1. Als een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 211, §1, of op kinderbijslag voor wezen als vermeld in titel 2, op 31 december 2018 door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid geplaatst is in een instelling, blijft voor het aan de instelling toegekende bedrag dat vastgesteld is op 31 december 2018, de wijze van uitbetaling en verdeling behouden, zoals die op 31 december 2018 van toepassing was overeenkomstig de verdeelsleutels, vastgesteld overeenkomstig artikel 70 of artikel 70bis van de Algemene kinderbijslagwet.

Een afwijking kan in het belang van het kind door de bevoegde rechtbank toegestaan worden mits naleving van de regels die nader bepaald kunnen worden door de Vlaamse Regering.

§2. Als zich vanaf of na 1 januari 2019 voor het rechtgevend kind, vermeld in paragraaf 1, een wijziging in de plaatsing voordoet, wordt de uitbetaalde toelage verdeeld tussen de instelling en de bijslagtrekkende of begunstigden voor het kind dat geplaatst is overeenkomstig de bepalingen van artikel 68.

§3. In afwijking van paragraaf 1, als met toepassing van artikel 210, §5, tweede lid, een rechtgevend kind dat tot het gezin van het geplaatste kind behoort, vanaf of na 1 januari 2019 niet langer recht geeft op kinderbijslag of het gezin van zijn bijslagtrekkende of begunstigden verlaat, of als er, met toepassing van artikel 210, §5, derde lid, een nieuw rechtgevend kind, dat voldoet aan artikel 210, §1, vanaf

of na 1 januari 2019 in het gezin van het geplaatste kind bij komt, wordt de uitbetaalde toelage voor het geplaatste kind vanaf of na 1 januari 2019 verdeeld tussen de instelling en de bijslagtrekkende of begunstigden, overeenkomstig de bepalingen van artikel 68.

Titel 6. Keuze van de uitbetalingsactor

Art. 227. §1. De rechtsopvolger van het kinderbijslagfonds dat instond voor de uitbetaling van de kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering, staat na de inwerkingtreding van dit decreet, in voor de uitbetaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid voor een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, of op kinderbijslag voor wezen als vermeld in titel 2.

§2. De personen aan wie de toelagen worden uitbetaald in het kader van het gezinsbeleid voor een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, of op kinderbijslag voor wezen als vermeld in titel 2, kunnen op zijn vroegst na het verstrijken van een periode van één jaar na de inwerkingtreding van dit decreet met een schriftelijk verzoek een andere uitbetalingsactor aanwijzen, overeenkomstig artikel 64 en 65.

§3. De personen die onder toepassing van artikel 225, §1, eerste lid, en §2, reeds voor het verstrijken van de in de tweede paragraaf bepaalde termijn begunstigde werden, kunnen ook voorafgaand aan het verstrijken van de periode in deze paragraaf een andere uitbetalingsactor aanwijzen.

Deel 3. Inwerkingtredingsbepalingen

Art. 228. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2019.

Een rechtgevend kind dat geboren is na 31 december 2018, geeft recht op gezinsbijslagen als vermeld in boek 2, deel 1.

Een rechtgevend kind dat geboren is vóór 1 januari 2019 en voor wie op 31 december 2018 geen recht op kinderbijslag is geopend overeenkomstig de kinderbijslagreglementering, geeft recht op de gezinsbijslagen, vermeld in boek 2, deel 1.

In afwijking van het eerste lid treden de bepalingen over de selectieve participatietoelagen in boek 2, deel 2, in werking op 1 september 2019.

In afwijking van het eerste lid treedt artikel 10 in werking op 1 oktober 2018.